

Universitätsbibliothek Wuppertal

Plutarchu Chairōneōs Ta Sōzomena Panta

Continens Moralia

Plutarchus

Francofurti, 1620

De vita decem rhetorum

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1372)

οι δε οφειλοντες απαυδουμνοι, δασμολογημνοι, δουλοοντες, υπαργυροοντες, ανεχονται, καρτεροειν. ως ο Φινδας δρπύας πνας υποπερης βοσκοντες. οι δ' δαμφσ αει φερευσι τω εφω και διαρπαζουσι, ε καθ ωρειν δλλα ωριν ηει αδιωαι τον σιτον ωνούμνοι, και ωριν η πεσειν τω ελαιαι, αρεζιζοντες βύλαμον, και τον οϊνον. έχω (φησι) βουούτου, και παρσραφον εδωκε της πμης. ο δε βόβης κρέμαται, η παροςπέφυκεν επί τον δρεκτιρον εκδεχόμενος.

A At qui debent, dum exiguntur, tributum postulant, seruiunt, adulterina monera circumueniuntur, omnia ista perferunt atq; tolerant: instar Phineii harpyas quasdam alatas nutrientes, diripientes suum victum alieno tempore, & frumentum ante messem vendentes, oleum antè quàm oliuæ decutiantur, vinum ante vindemiam. Emptor ait tanti se habere, & notari precium iubet, interim adhuc pendente vua, & viti adhærente, atque Arturum exspectante.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

PLVTARCHI

Βίοι τῶν δέκα ῥητόρων.

De vita decem Rhetorum.

ΑΝΤΙΦΩΝ Α.

ANTIPHON I.

ΑΝΤΙΦΩΝ Σοφίλου μη' ἰω πατρὸς, τὸν δὴ μὲν Ράμνουσιος· μαθητὸς αὐτοῦ πατρὸς, (ὡς γὰρ Ἰσχυρίης, ὃς καὶ Ἀλκιβιάδην φασὶν ἐπὶ πᾶσι δαΐτυα φοιτῆσαι) καὶ διδάμνιν λόγων κτησάμενος, ὡς πινες νομίζουσι, ἀπὸ οἰκείας φύσεως, ὤρμισε μὲν πολιτεύεσθαι· ἀφαιρέσει δὲ τὴν ἐπιπέσει, καὶ Σωκράτη τῷ φιλοσόφῳ διεφέρετο τὴν ἑαυτοῦ λόγων ἀφαιρέσει, οὐ φιλονεικῶς, ἀλλ' ἐλεγκτικῶς, ὡς Ξενοφῶν ἰσφύρηκεν ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασιν. καὶ πνας λόγους τοῖς δεομένοις τῷ πολιτῶν συνέγραψεν, εἰς τοῖς ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀγωνάσας, πρῶτον ὅτι τοῦτο βραπείς, ὡς πινες φασὶν. τῶν γὰρ πρὸ αὐτοῦ ἡρομῶνων ἐσθδενὸς φέρεται δικημικὸς λόγος, ἀλλ' ἐστὶ τῶν κατ' αὐτὸν, ἀφ' ὅ μιν δέπω ἐν ἑαυτῷ συγγραφεὶν εἶναι ὁ Θεμιστοκλέους, οὐ Γερακλέους· καὶ τοὶ πολλοὶ ἀφορμαὶ καὶ ἀνάγκαι πρὸς ἀρχόντων αὐτοῖς τῶν καμῶν. καὶ γὰρ οὐδὲ ἀδένειαι ἀπελείποντο τῷ συγγραφεὶν, ὡς δὴ λον ἐκ τῶν εἰρημῶν πρὸς τοῖς συγγραφεῶσιν ὅτι ἐνὸς ἐκάστου τῶν παρρημῶν ἀνδρῶν. ὅσοι μὲν τοὶ ἐγγυμῶν ὅτι ὁ παλαίοπαλον ἀναφέροντες ἀπομνημονεύσαι τὴν ἰδέαν τῶν λόγων τῷ τῷ μετὰ χειρὸς ἀνδρῶν, τοῦτους ὄρεσι πιν ἀνὸς ἐπιβεβληκίτας Ἀντιφῶντι πρὸς ὅτι ἡδὴ ὄντι, οἷον Ἀλκιβιάδην, Κελίαν, Λισίαν, Ἀρχίνουον. πρῶτος δὲ καὶ ῥητορικὸς τέχνης ἐξέμεγε, ἡρομῶν ἀρχίνουον. διὸ καὶ Νέστωρ ἐπέκαλεῖτο. Κακίλιος δὲ ἐν τῷ πρὸ αὐτοῦ συντάγματι, Θεμιστοκλέους τῷ συγγραφεὶ μαθητῶν τεκμαίρεται γερνίνα, ἐξ ὧν ἐπαρνεῖται παρ' αὐτοῦ Ἀντιφῶν. ἐστὶ δὲ ἐν τοῖς λόγους ἀκρίβης καὶ πινανός, καὶ δεινὸς πρὸς τὴν ἄρεσιν, καὶ ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασιν, καὶ ἐπιχρῶν δὲ ἀδῆλου, καὶ ἐπὶ τοῖς νόμοις καὶ τὰ πᾶσι τεύπων τῶν λόγους, τῷ δὲ πρὸς μάλις ἀσπασόμενος. γέρονε δὲ καὶ τὰ Περσικὰ καὶ Γοργίαν τὸν σοφιστῶν, ὀλίγω νεώτερος αὐτοῦ· καὶ πρὸς πρῶτον ἔσκει ἕως καὶ ἀλύσεως τῆς δημοκρατίας ἕως τῷ τε

ΑΝΤΙΦΩΝ Sophili F. tribu Rhamnusiis, patrem audiuit. is enim sophista fuit, cuius opera etiam Alcibiades adolescens usus in discendo est, ut nonnulli tradunt. Facultatem dicendi adeptus (quidam suopte ingenio eam consecutum existimant) animum quidem ad temp. appulit: tamen prius ad scholam se conuertit, & cum Socrate philosopho de ratione differendi disputauit, non studio contendendi, sed industria redarguendi usus. ita enim Xenophon in libris De dictis & factis Socratis scripsit. Præterea ciuibus quibusdam id petentibus orationes scripsit quibus causas in iudicio suas tuerentur: idq; primus ipse aggressus à nonnullis dicitur. Sanè eorū, quos ipse ætate subsecutus est, nullius vlla iuridicialis exstat oratio: ac ne æqualium quidem eius, Themistoclis putà, Aristidis, Periclis: cum quidem tempora his & occasionum satis offerret, & necessitatis imponeret. Neque verò hos imbecillitas à scribendo detinuit: quod satis docent ea quæ de singulis historiarū conditores memoriæ prodiderunt. & quos habemus qui id genus orationis tractauerint, omniumq; habentur antiquissimi: eos inuenies cum Antiphonte iam sene rem habuisse: Alcibiadem inquam, Critiam, Lyfiam, Archinoū. Primus etiā Oratoricæ artis præcepta edidit. Prompto fuit ingenio, ideoq; Nestor cognominatus. Cæcilius in commentario quem de eo scripsit, fuisse conicit discipulum Thucydidis historici, ex iis quæ hic in laudem Antiphontis prodidit. Accuratissimus est in suis orationibus, probabilis, in inueniendo callidus, in perplexis rebus artificiosus, ex improviso argumenta intentans, sermonemque ad leges & motus animi conuertens, maximè decori studiosus. Vixit tempore Persici belli, ac Gorgiæ sophistæ, paulum minor natu: produxitque vitam vsque ad popularis status in republica mutationem à Quadringentis factam. cuius quidem ipse fuisse autor putatur, interdum duabus triremibus præfectus, interdum præturam gerens: & qui magnis potitus victoriis multos belli socios eis adiunxisset, ætate florentes armasset, i. x. triremes impleuisset, identidemq; ipsorum nomine, legatus Lacedæmonem iuisset,

αυτοῦ ἀναφέροντες ἀπομνημονεύσαι τὴν ἰδέαν τῶν λόγων τῷ τῷ μετὰ χειρὸς ἀνδρῶν, τοῦτους ὄρεσι πιν ἀνὸς ἐπιβεβληκίτας Ἀντιφῶντι πρὸς ὅτι ἡδὴ ὄντι, οἷον Ἀλκιβιάδην, Κελίαν, Λισίαν, Ἀρχίνουον. πρῶτος δὲ καὶ ῥητορικὸς τέχνης ἐξέμεγε, ἡρομῶν ἀρχίνουον. διὸ καὶ Νέστωρ ἐπέκαλεῖτο. Κακίλιος δὲ ἐν τῷ πρὸ αὐτοῦ συντάγματι, Θεμιστοκλέους τῷ συγγραφεὶ μαθητῶν τεκμαίρεται γερνίνα, ἐξ ὧν ἐπαρνεῖται παρ' αὐτοῦ Ἀντιφῶν. ἐστὶ δὲ ἐν τοῖς λόγους ἀκρίβης καὶ πινανός, καὶ δεινὸς πρὸς τὴν ἄρεσιν, καὶ ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασιν, καὶ ἐπιχρῶν δὲ ἀδῆλου, καὶ ἐπὶ τοῖς νόμοις καὶ τὰ πᾶσι τεύπων τῶν λόγους, τῷ δὲ πρὸς μάλις ἀσπασόμενος. γέρονε δὲ καὶ τὰ Περσικὰ καὶ Γοργίαν τὸν σοφιστῶν, ὀλίγω νεώτερος αὐτοῦ· καὶ πρὸς πρῶτον ἔσκει ἕως καὶ ἀλύσεως τῆς δημοκρατίας ἕως τῷ τε

D E F

quo tempore Eetionea fuit munita. Caterum de-
 iectis Quadringentis istis, vnà cum Archeptole-
 mo (qui vnus de eorum numero fuit) in ius vo-
 catus condemnatusque, & pœna proditoribus
 constituta de eo sumpta, cadauer insepultum ab-
 iectum, & cum tota posteritate inter infames re-
 latus est. Sunt qui à xxx tyrannis interfectum
 narrent, vt Lyfias in oratione pro filia Antiphon-
 tis: reliquit enim filiulam, quam lege propinqui-
 tatis Callæschrus sibi sponsam vindicauit. Theo-
 pompus quoque xv Philippicorum libro scribit,
 à triginta istis eum trucidatum. Sed ille quidem
 mansuetior Lyfidonida patre. & Cratinus in Py-
 tina eius vt non mali meminit. Quomodo autem
 iam antè occisus à ccc, denuò sub xxx vixerit?
 Quin & alius sermo fertur de eius obitu. Gran-
 dem iam natu eum Syracufas nauigasse, florente
 tum Dionysii prioris tyrannide. ibi cum in vino
 quæstio ageretur, Ecquod æs optimum esset, di-
 uersè aliis respondentibus, ipsum dixisse, id æs o-
 primum esse, è quo statux Harmodio & Aristo-
 gitoni essent factæ. id tyrannum, cum audisset,
 quasi exhortationem ad se insidiis petendum ex-
 cepisse, ac iussisse interfici Antiphontem. alii,
 quòd iniquè ferret suas ab eo tragœdias exhibi-
 ri. Huius oratoris feruntur lx orationes, quarum
 xv spurias perhibet esse Cæcilius. Plato cum
 Pisandro eum in Comœdiis tanquam auarum tra-
 ducit. Tragœdias fertur composuisse & seorsim,
 & cum Dionysio tyranno. Dum adhuc poeticæ
 esset deditus, artem dolorum abolendorum con-
 didit, qualem medici ægrotantibus curationem
 promittunt. ac Corinthi ponè forum exstructa ta-
 berna proscrisit, se eos qui in mœrore essent, ver-
 bis subleuare. auditifq; ægritudinum causis, con-
 solatus est ægros. Istam tamen artem se non satis
 dignam esse arbitratus, ad oratoriam se contulit.
 Sunt etiam qui Glauci Regini de poetis librum ei
 adscribant. Maximè laudantur orationes eius de
 Herodoto, ad Erasistratum de generibus seu for-
 mis dicendi, & quam pro se scripsit postulatus de-
 lecti contra legem non scriptam: & in Demosthe-
 nem prætorem de publico flagitio. Scripsit accu-
 sationem etiam in Hippocratem prætorem, eum-
 que reum peregit, cum quidem is vadimonium
 deseruisset. res acta archonte seu præfecto vrbis
 Theopompo, cuius in magistratu Quadringen-
 torum potestas delata est.

DECRETVM, secundum quod placuit Anti-
 phontem iudicari, Cæcilius annotauit. xxi Pry-
 tanæ placuit Senatui. Demonicus Alopeccensis
 scribæ munus obiuit, præfuit cognitioni Philo-
 stratus Pellenensis, retulit Andro. Viros, qui à præ-
 toribus pronuntiantur legati iuisse Spartam incõ-
 modo reip. Atheniensis, & è castris nauigasse ve-
 ctos hostili naue, ac per Deceliam terra iuisse, Ar-
 cheptolemū, Onomaclem, & Antiphontē, com-
 prendendos esse, & in curia sistendos, vt causam
 dicant. Sistant eos prætores, & alii de Senatu vs-
 que ad decem, quos videbitur prætoribus adsci-
 scere: vt de præsentibus fiat iudicium. Aduocent
 eos thesmothetæ ad crastinam diem, inducant-
 que, quando in iudicium adducti aderunt, tum a-
 ctiores prætores eorumq; patrocinium sustinen-
 tes, ac si quis alius voluerit, reos prodicionis accu-
 sent. qui in iudicio damnatus fuerit, in eum anim-
 aduertendum è præscripto legis in proditores late-

μονα, ἡνίκά ἐπετίχιστο ἡ Ἐπιωνία. μὲν δὲ τὴν καὶ ἑλπίσιν τῆς Ἡετιώνειας Παι-
 τετραχυσίων εἰσαγγεληθεὶς σὺν Ἀρχεπτολέμῳ ἐν τῇ τετρα-
 χυσίων ἐάλω, καὶ τοῖς παρὰ τῆς ποσειδωνίου ἑπιτημίῳις ἑσα-
 γράφει, ἀπαφὸς ἐρίφῃ, καὶ σὺν τοῖς ἐκρήνοις ἀπίμος ἐνε-
 γράφῃ. οἱ δὲ ὑπὸ τῆς τετραχυσίων ἀνηρῶσθαι αὐτὸν ἰσορρο-
 σιν, ὡς παρὰ Λεσίᾳς ἐν τῷ ὑπὸ τῆς Ἀντιφώντος συγγραφῆς λό-
 γῳ. ἐγγύετο γὰρ αὐτὰ συγγραφεὶον, οὗ Κάλλαμαχος ἐπεδικάσαι-
 πο. ὅτι δὲ ὑπὸ τῆς τετραχυσίων ἀπέθανεν ἰσορροφὸς καὶ Θεόπομ-
 πος ἐν τῇ πεντηκονταεταίῃ τῆς Φιλιππητικῶν. ἀλλ' οὗτος τε
 αὐτὸς ἡμερώτερος Λεσιδωνίδου πατρὸς, καὶ Κρατῆνος ἐν Πι-
 ττιῇ οὗ ποιητοῦ μνημονοῦται, πῶς αὐτὸς ὁ ποσειδωνεὺς ἀνα-
 γράφει ὑπὸ τῆς τετραχυσίων, πάλιν ὅτι τῆς τετραχυσίων εἴη.
 ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλος λόγος παρὰ τῆς τετραχυσίων ἀναγρᾶς, ὅτι
 γὰρ ὄντα αὐτὸν εἰς Συρακούσας πλεῖσαι, ἡνίκά ἡκμαζεν ἡ τῆς
 ποσειδωνίου Διονυσίου τυραννίς. ἡρμοδίου δὲ πατρὸς πότον ἑ-
 τήσεως, τὴν ἑρῖσος ἐστὶ γαλῆος, καὶ τῆς πολλῶν διαφθορᾶς
 μύθων, αὐτὸν εἰπεῖν ἄριστον εἶναι τὸν Ἀρμόδιον καὶ Ἀριστο-
 γείτων πεποιθῶτα. τοῦτο δὲ ἀκούσαντα τὸν Διονυσίον, καὶ
 ὑπονοήσαντα ποσειδωνίῳ εἰς ἐπίτησιν εἶναι ὅ ῥηθῆναι, ποσει-
 δωνίῳ ἀναγρᾶσθαι αὐτὸν. οἱ δὲ, ὅτι τὰς τραγῳδίας αὐτῶν
 διέστυρε γαλεππῆμα. φέρονται δὲ τῶ ῥήτορος λόγῳ ἐξή-
 κῆσθαι, ὃν κατεψυσαμένους φησὶν Κακίλιος εἶναι τοῖς εἰρησι-
 πικτοῖς. κακωμῶδιται δὲ εἰς φιλαργυρίαν ὑπὸ Γλαυκῆτος
 σὺν Πισάνδρῳ. λέγεται δὲ τραγῳδίας συγγραφεὶα καὶ ἰδίᾳ
 καὶ σὺν Διονυσίῳ τῷ τυραννίῳ. ἐπὶ δὲ ὃν παρὰ τῆς ποιήσεως,
 τεχνίῳ ἀλυπίας συνεστήσατο, ὡς παρὰ τοῖς νοσοῦσιν. ὅθεν
 τῆς ἰατρᾶς θεραπεία ὑπὸ ἀρχῆς. ἐν Κορίνθῳ τε κατεσκευα-
 σμένος οἰκημάτων ὅθεν τὴν ἀγορᾶν, ποσειδωνίῳ ὅτι δυ-
 νάται τοῖς λυπουμένους διὰ λόγων θεραπεία εἶναι. καὶ πικρῶ-
 νόμος τὰς αἰτίας, παρεμυθίῳ τοῖς κάμωντας. νομίζων δὲ
 τὴν τέχνῳ ἐλάττω ἢ καὶ αὐτὸν εἶναι, ὅτι ῥητορικῶς ἀπε-
 τρέπη. εἰσὶ δὲ οἱ καὶ ὁ Γλαύκῳ τῆς Ῥηγίου παρὰ ποιητῆς
 βιβλίον εἰς Ἀντιφώντα ἀναφέροισιν. ἐπαίρηται δὲ αὐτῶν μά-
 λις ὁ παρὰ Ἡεροδότη, καὶ παρὰ Ἐρασίστρατον παρὰ τῆς ἰδεῶν, καὶ
 ὁ παρὰ τῆς ἀγγελίας, ὃν ὑπὸ ἑαυτῶν γέγραφε, καὶ ὁ παρὰ Δη-
 μοσθένῳ τὸν γρατηγὸν ποσειδωνίῳ. ἐγραφε δὲ καὶ κατὰ Πι-
 ποκράτοις τῆς ἰατρᾶς γρατηγὸς λόγῳ. καὶ εἶλεν αὐτὸν ἐξ ἐρη-
 μου ψήφισμα ἐπὶ Θεοπόμπου ἀρχόντος, ἐφ' οὗ οἱ τετραχύ-
 σοι κατελύθησαν. ὑψίσματα καὶ ὁ ἑδοξεν Ἀντιφώντα κρι-
 τεύειν, ὃ Κακίλιος παρὰ τῆς ἰατρᾶς. Ἐδοξε τῆ βελλῆ μιᾶ καὶ εἰ-
 κῆσθαι τῆς ποσειδωνίας Δημόνικος Ἀλωπεκῆθεν ἐγραμμάτευε,
 ΕΦΙΛΟΓΡΑΦΟΣ Περικλέους ἐπεγράτῃς Ἀνδρῶν εἰπε περὶ τῆς αἰ-
 δρῶν οἷς ἀποφαινοισιν οἱ γρατηγοὶ ποσειδωνίῳ εἰς Λακε-
 δαίμονα ἐπὶ κακῶ τῆς πόλεως τῆς Ἀθηνῶν, καὶ ἐν τῆς γρα-
 τοπέδου πλεῖν ἐπὶ πολεμίας νεῶς. καὶ περὶ τῆς διὰ Δεκε-
 λείας, Ἀρχεπτολέμου καὶ Οἰνομακλέα καὶ Ἀντιφώντα συλλαβῆν
 καὶ ἀποδοῦναι εἰς ὁ δικαστήριον, ὅπως δῶσι δίκην. ποσειδωνίῳ
 δὲ αὐτοῖς οἱ γρατηγοὶ, καὶ ἐν τῆς βελλῆ οἷς ἵνας αὐτῶν οἱς γρα-
 τηγοῖς, ποσειδωνίῳ μετὰ δέκα, ὅπως δὴ παρὰ τῶν παρὸν γέ-
 νηται ἡ κρίσις. ποσειδωνίῳ ἀποδοῦναι δὲ αὐτοῖς οἱ θεσμοθέται
 ἐν τῆς αὐτοῦ ἡμέρας, καὶ εἰσαγόντων, ἐπέδδω αὐτῶν κλήσεως ἐξή-
 κωσιν εἰς ὁ δικαστήριον, παρὰ ποσειδωνίας κατηγορῆν τῆς εἰ-
 ρημῶν συλληφῆς καὶ τῆς γρατηγοῖς, καὶ ἄλλος, αὐτῶν
 βούληται. ὅπου δὲ αὐτῶν κατὰ τῆς φησὶται ὁ δικαστήριον, πε-
 εἰ αὐτῶν ποιεῖν κατὰ τὸν νόμον ὅς κεῖται παρὰ τῆς ποσειδωνίῳ.

τὸτο ἕπογγέγραπται τῶν δόγματι ἢ κατὰ δίκην παροδοσίας. ΩΦΕΛΟΝ Ἀρχεπόλεμος Ἰπποδάμου Ἀγυλίου παρὰν, Ἀνιφάν Σωφίλου Ραμνέσιος παρὰν τούτων ἐπιμήτη τοῖς ἐνδεκα παροδοσίαι, καὶ τὰ χεῖματα δημόσια εἶ), καὶ τῆς θεοῦ ὁ ἐπιδέκατον, καὶ τὰς οἰκίας κατὰ σκάλας αὐτῶν, καὶ ὄρεσι γαῖνας τοῖν οἰκισπέδων, ἐπιγράψαι τας, ἈΡΧΕΠΤΟΛΕΜΟΥ ΚΑΙ ἈΝΤΙΦΩΝΤΟΣ ΤΟΙΝ ΠΡΟΔΟΤΑΙΝ. τὰς δὲ δημάρχων ἀποφύλαξ τε οἰκίας εἰς τ, καὶ μὴ ἐξείναι τὰς τας Ἀρχεπόλεμον καὶ Ἀνιφάντα Ἀθηνῶσι, μηδὲ ὅσους Ἀθηνῶσι κρατοῦσι καὶ ἀπίμων εἶ) Ἀρχεπόλεμον καὶ Ἀνιφάντα, καὶ γῆρας ὅσα τούτων, καὶ νότους καὶ γησίους. καὶ εἰς ποιήσῃται πῖνα τῶν δὲ Ἀρχεπόλεμος καὶ Ἀνιφάντος, ἀπίμος ἐστὼ ὁ ποιησάμενος. ταῦτα ἐγράψαι ἐν γῆλι χαλκῇ, ἢ ὅπου αὐτὸ καὶ τὰ ψηφίσματα τὰ παρὲν Φρυγίχου, καὶ τούτου γέσθαι.

ἈΝΔΟΚΙΔΗΣ Β.

ἈΝΔΟΚΙΔΗΣ Λεωγόρου μητρὸς πατρὸς, τῶν μενοῦ ποτὲ πατρὸς Λακεδαιμονίους εἰρηνίω Ἀθηνῶσι, τὸν δῆμον δὲ Κυδαθηνῶσι, ἢ Θουράς, γῆρας ἀπατεράδων, ὡς ὅτι Ἑλλαίνης, καὶ ἀπὸ Ἐρμού. καὶ δῆκε γὰρ εἰς αὐτὸν ὁ κηρύκων γῆρας. διὸ καὶ παροχεῖται ποτὲ μετὰ Γλαύκωνος οὐκ ναυσὶν εἴχουσι Κερκυραίοις βοηθήσαν, ἀφαιρέσει πατρὸς Κορινθίους. μετὰ δὲ ταῦτα ἀπατεῖς ἀσεβῆν, ὡς καὶ αὐτὸς τοῖς Ἐρμαῖ πατερός, καὶ εἰς τὰ τῆς Δημήτρος ἀμύρτων μυστήρια, ἀφαιρῶν ἀπέλασον ὄντα, νύκτωρ κωμάσασθαι, ἀφαιρῶν τῶν ἀγαλμάτων τῶν θεοῦ, καὶ εἰσαγγῆντα, ἐπειδὴ οὐκ ἠβουλήθη ὄν ἐξήτοιμα οἱ κατήροσι δούλων ἐκδιδῶναι, ἀφαιρῶν τῶν, καὶ πατρὸς τῶν ἀπατεῖς τῆς δούτερας γραφῆς ὑποπτον γηέσθαι. ἡμεῖς οὐ πολὺν χρόνον τοῦ ὅτι Σικελίαν γόλου σινέβη γηέσθαι. Κορινθίων εἰς πεμφαίων Λεοντίνοισ τε καὶ Αἰγέσι αἰούς ἀνδρας, ἰδίᾳ μελλόντων βοηθεῖν αὐτοῖς τῶν Ἀθηνῶν, νύκτωρ τῶν πατρὸς τῶν ἀπατεῖς Ἐρμαῖ πατερός, ὡς Κεραπίπτος Φησι, παροχεῖται μυστήρια. κειθεῖς τε ὅτι τούτοις, ἀπέφυγῃ ὅτι τὰ μινύσθην τοῖς ἀδικούσας. σπουδῶν δὲ πᾶσαι ἐνεγκάμενος, ἔξευρε τῶν πατρὸς τὰ ἱερά ἀμύρτων, ἐν οἷς καὶ τὸν αὐτὸν πατέρα ἐμίλυσσε. καὶ τῶν μητρὸς ἄλλους πατρὸς ἐλέγξας ἐποίησεν ἀπολέσθαι, τὸν δὲ πατέρα ἐρρύσατο, καὶ τοῖς δεδεδωμένον ἦδη, ἕπογγέγραμμος πολλὰ λεισιτελήσθην αὐτὸν τῇ πόλει καὶ οὐκ ἐψάσαστο. ἤλεγξε γὰρ ὁ Λεωγόρος πολλοὺς δημόσια χεῖματα σφετερίζομενος, καὶ ἄλλα πῖνα ἀδικούσας. καὶ ἀφαιρῶν ταῦτα ἀφείθη τῆς αἰτίας. ἀδοκίμων ὅτι ὁ Ἀνδοκίδης ὅτι τοῖς πολιτδρομοῖς, ἐπέθετο ναυκληρία, καὶ τοῖς τε Κυθρίων βασιλεύσι καὶ πολλοῖς ἄλλοις δοκίμοις ἐπέξενώθη ὅτε καὶ μίαν τῶν πολιτῶν, Ἀεσίδου θυγατέρα, ἀνεψία οὐσα αὐτῶν, λαβρα τῶν οἰκείων ἐξαγαγῶν, ἐπεμψε δῶρον τῶν Κυθρίων βασιλέ. μέλλων ὅτι τούτοις εἰς δικαστήριον εἰσαγαθῶν, πάλιν αὐτῶν ἔξεκλεψεν ἀπὸ τῆς Κύπρου, καὶ ληφθεῖς ὑπὸ τῶν βασιλέως ἐδέθη. ἀφαιρῶν ὅτι ἦκεν εἰς τῶν πόλιν, καὶ ὄν χρόνον οἱ τετρακῆσιοι διεῖπον τὰ παρογγέγραμματα. δεθεῖς δὲ ὑπὸ τούτων καὶ ἀφαιρῶν, αὐτῶν ὅποτε κατελύθη ἡ ὀλιγαρχία, ἔξεπεσε τῆς πόλεως, τῶν πελάχοντα τῶν ἀρχιῶν παροχλαβόντων. οἰκήσας δὲ τὸν τῆς Φυγῆς χρόνον ἐν Ἡλίδι, ga elapius, quādo paucorū in rep. cōcidit potestas, solū vertit

A Huic decreto subscriptum est. DAMNATI sunt proditionis Archeptolemus Hippodami F. Agylenfis, praefens: Antiphōn Sophili F. Rhamnufius, praefens. Iis haec poena cōstituta est, ut undecim viris dedantur, bona eorū publicentur, decima portione Mineruæ consecrata: utq; eorū aedes solo acquētur, & arcis termini ponantur, cū hac inscriptione. ARCHEPTOLEMI & ANTIPHONTIS, PRODITORVM. Praefecto autē populi pronunciare * neq; permitti, ut Archeptolemus & Antiphon Athenis, aut in terra Atheniensium imperio subdita sepeliantur. Porro cum ipsos infames haberi debere, tum qui ex iis siue spurii siue legitimi nascantur: infamem etiam eum, qui existorum progenie aliquem adoptauerit. Haec inscribenda esse columnæ anax, eamq; ibi ponendam, ubi ea sita est, quæ decreta de Phrynicho continet.

ANDOCIDES II.

ANDOCIDES Leogoræ F. eius qui aliquando Atheniensibus pacem aduersus Lacedæmonios composuit: pago Cydatheniensis, aut Thurensis, gente patricia, adeoq; (si Hellanico credimus) à Mercurio propagata ortus. nam ad ipsum pertinet praconū progenies. itaq; aliquādo fuit cum Glaucone delectus populi votis, ut cum viginti nauibus opem ferret Corcyraeis, quibus aduersum Corinthios lis erat. Postmodò violatæ religionis postulatus est: quod & ipse de eorū esset censu, qui statuas Mercurii truncasset, & arcana Cereris in vulgasset. (cui accusationi ansam praebuit, quod is homo alioqui intemperans, noctu per comessationē aliquādo quandam Mercurii fregisset statuam: & eum seruum eum, quem actores ad quaestionē exposcebant, dedere nolisset, malè ex ea re audiret, itaq; secundo crimini occasionē exhiberet.) quæ posterior actio aduersus eum suscepta est paruo tempore ab expeditione classis in Sicilia ab Atheniensibus missæ. Cū n. Corinthii submisissent Leontinos & Eggestos, priuatim iis auxilio futuris Atheniensibus, noctu Mercurios qui apud forū erant collati mutilauerunt, ut ait Cratippus. Cui delicto Andocides cū mysteriorū publicationē adiecisset, in iudiciū pertractus, ita absolutus est, quod professus est se indicium de iis delaturū quæ sacra violassent. In qua re cōficienda cū nihil industriæ sibi fecisset reliquum, fontes conquisiuit, atq; inter eos etiam patris nomen cōmemorauit. ac reliquos quidē omnes reos peregit, exitiumq; eis consciiuit. patrem, tametsi iam victum, eripuit neci, pollicens eius operam multis in rebus vtilem ciuitati futuram. Neq; verò in hoc mentitus est, multos enim peculatores, aliisq; flagitiis obligatos Leogoras coarguit: eaq; de causa absolutus suo est crimine. Cæterum Andocides cū ob ea quæ in rep. gessisset, clarus haberetur, animum ad nauiculariam mercaturam adiecit: & cum regibus Cypriorum, aliisq; multis viris illustribus hospitii ius contraxit. Quo quidem tempore etiam consobrinam suam quandam ciuem, Aristidæ filiam, suis clam subductam dono misit Cypriorū regi. ac sentiens se eo nomine in ius pertractū iri, rursus eandem à Cypro suffuratus, comprehensusq; in facinore, & in vincula datus à rege fuit: elapsusq; Athenas rediit, Quadringenti viris tum temp. obtinentib. à quibus in vincula cōiectus, rursusq; summa rerū ad xxx tyrānos delata, atq; Elide vixit,

Thrasylulo demum cum suis in urbem reuerso, ipse etiam in patriam rediit. Postea de pace Lacedæmonem missus, & suspectus rei mala fide geste, in exsulum abiit. Horum omnium ipse argumenta in orationibus à se compositis reliquit. Aliæ enim sunt crimen de violata abs se religione propulsantis: aliæ reditum flagrantis: extatq; eius etiam de indicio delato alia, & ad Phæacem, & de pace. Floruit eodem quo Socrates philosophus tempore, natus Olympiade LXXIIX, archonte Athenis Theogenida: ita vt Lysiam præcesserit ætate, annis ferè viginti. Nomen ab eo habuit etiã Mercurii simulacrum Andocideum, à tribu Aegæide dedicatum proximè domum Andocidæ. Sumtus etiam suppeditauit choro cyclico in tribus suæ gratiam, ad certamè dithyrambicum. Victoriaq; potitus tripodem dedicauit loco sublimi, è regione Porini Selini. In suis orationib. simplex est, apparatusq; caret & figurarum ornamentis.

LYSIAS III.

LYSIAS Cephalî F. Lysianæ N. Cephalî P. N. fuit: huius quidem Syracusani domo, sed qui Athenas cõmigrasset, cum vrbs desiderio eius adactus, tũ Periclis Xanhippi F. suasionibus obtemperans, quo amico atq; hospite vtebatur: homo prædiues. alii expulsus Syracusis eum fuisse aiunt, cum eam urbem Gelo tyrannus teneret. Natus est Lysias Athenis, Philocle archonte, qui Phrasicli successit: anno secundo Olympiadis XXCII. Initiò inter nobilissimos Atheniensium fuit institutus. Cum autem ciuitas coloniam ad Sybarin mitteret, cui postea Thuriorum nomen factum fuit, eò vnà profectus est vnà cum fratre maiore natu, qui nominabatur Polemarchus, mortuo iam patre, (Habuit etiam alios duos fratres, Eudemum & Brachyllum) vt in partem sortis veniret. Atum hoc anno ætatis eius quinto supra decimum, archonte Praxitele. Ibi ergo mansit, & fo. mandum se Tisiam atque Niciam Syracusanis præbuit: domoque parta, sorte ductus rempublicam gessit vsque ad id tempus, quo LXXII. annos impleuit, archonte Athenis Clearcho. Proximo anno, Gallia archonte, Olympiade XCII, cum in Sicilia cladem accepissent Athenienses, commotiq; essent & alii locii, & præcipuè qui Italiam incolebant: culpatus quòd Atticis rebus faueret, cum aliis CCC eiectus est. venitque Athenas Gallia post Cleocritum archonte, cum iam Quadringenti viri vrbi imperarent: ibique commoratus est. Pugna porrò apud Ægospotamos facta, cum XXX tyranni urbem occupassent, ad annos septem relegatus est, bonisque suis multatus est, amisso fratre Polemarcho: ipse per posticum domus, in qua adseruabatur, elapsus Megaram venit, ibique vixit tanquam rebus deploratis. Cum autem ciues à Phylareditum molirentur, atque maximo vsui ipse fuisset, (nam & duo millia drachmarum suppeditauit, & scuta ducenta, & cum Hermene missus CCCII milites mercede conduxit, ac Thrasylulo Eleo hospiti suo persuasit vt aliquot talèta cõferret) Thrasylulus idcirco ei post reditũ decreuit reip. administrationem, in magistratum vacatione ante Euclidem. Quòd donum cum ratum effectiussisset populus, Arch. no id contra leges factũ referète ad iudices, quia absq; autoritate scitũ fuisset,

A κατελόντων τὴν πόλιν, ἢ αὐτὸς ἦκεν εἰς τὴν πόλιν. πεμφθεὶς δὲ εἰς τὴν εἰρήνην εἰς Λακεδαιμόνα, καὶ δόξας ἀδικεῖν ἔφυγε. δηλοῖ δὲ τὴν ἀπειρίαν ἐν τοῖς λόγοις οἷς συγγράσασθαι. οἱ μὲν γὰρ, ἀπολογουμένων τῶν μυστηρίων εἰσιν, οἱ δὲ καὶ τοῦ δευτέρου. σὺζεταὶ δὲ αὐτὸ καὶ ὁ παλαιὸς ἐκδείξωσ λόγος, καὶ ἀπολογία πρὸς Φάιακα, καὶ εἰρήνης. καὶ ἡ κριτικὴ μὲν τῶν τούτων τῶν χρόνων ἄμα. Σωκράτης τῆς φιλοσοφίας. ἀρχὴ δὲ αὐτῆς τῆς ἡμέσεως Ὀλυμπίας μὲν ἐβδμηκῆς ἢ ὄγδοῃ, ἀρχὸν δὲ Ἀθηνῶν Θεοφύλιδος. ὡς περὶ ἐπὶ παρεσβύτερον αὐτὸν Λισίου ἐπέσι που ἐκατόν. τούτῃ δὲ ἐπινομὸς ἐστὶ καὶ Β. Ἐρμῆς ὁ Ἀνδοκίδου καλέμενος, ἀνάθημα μὲν ὦν Φυλῆς Αἰγίδος, ἑπικληθεὶς δὲ Ἀνδοκίδου. ἀφ' οὗ πλ. νόιον παρρηκῆσαι τὸ Ἀνδοκίδου. καὶ αὐτὸς δὲ ἐχρημάτισε κυκλίῳ χορῶ τῇ αὐτῆς φυλῆς ἀγωνιστοῦ μὲν διθυραμβῶν, καὶ νικῆσας ἀνέθηκε βίποδα ἐφ' ὑψηλῆς ἀντικρῆς τῆς Γωραίου Σελίνου. ἐστὶ δὲ ἀπλῆς Σελίνου ὡς ἔλεγε ὁ Σαλων. ἀδ. ἰσθ. π. 129. ε. 1. Π. καὶ ἀνακτοκλῶσ ἐν τοῖς λόγοις, ἀφελῆς τε καὶ ἀσχηματίστος. μετ.

ΛΥΣΙΑΣ γ.

ΛΥΣΙΑΣ ἦν ὁ Κεφάλου τῆς Λυσανίου τῆς Κεφάλου, Συρακυσίου μὲν ἡμῶν, Μεθασαπίδος δὲ εἰς Ἀθῆνας ἐπιδημίας τε τῆς πόλεως, καὶ Περικλέους τῆς Ζανθίππου, πείσαντος αὐτὸν, φίλον ὄντα καὶ ἕνον, πλούτῳ ἀφάρων. ὡς δὲ πῖνες, ἐκπεσόντα τῆς Συρακυσίων, ἠύκιστα ὑπὸ Γεωργίου ἐτυραννοῦντο, ἡρόμενος Ἀθηνῶν ἐπὶ Φιλοκλέου ἀρχόντος τῆς μὲν Φρασικλῆ, κατὰ τὸ δὲ δεύτερον ἔτος τῆς ὄγδοῃς καὶ δὲ τετρασ Ὀλυμπιάδος, ὅ μὲν παρῶν σιωπεῖται δὲ ἐν τοῖς ἐπιφανέστατοις Ἀθηνῶν. ἐπεὶ δὲ τῶν εἰς Συβαριν ἀποικίαν τῶν ὑστερον Θουρείου μετονομαθεῖσαν ἐπελλεν ἡ πόλις, ἄχετο σὺν τῶν παρεσβύτατῳ ἀδελφῶ Γολέμῳ καὶ Βραχίλλῳ (ἦσαν γὰρ αὐτῶν καὶ ἄλλοι δύο, Εὐδίδος καὶ Βραχίλλου) τῆς πατρὸς ἡδὴ τετελευτηκῆτος, ὡς κρινωνήσαν τοῦ κλήρου, ἔτη γερωνῶσ πεντεκαίδεκα, ἐπὶ Πραξιτελοῦ ἀρχόντος. κακεὶ διέμνε παρὰ δὲ οὐδὲν τῶν Τισία καὶ Νικία πῶς Συρακυσίοις, κησάμενός τε οἰκίαν καὶ κλήρα λαχὼν ἐπολιτῆσατο, ἕως Κλεάρχου τῆς Ἀθηνῶν ἀρχόντος, ἔτη δὲ ἑξήκοντα τρία. τῶν δὲ ἑξῆς Καλλία Ὀλυμπιάδι ἐνενηκῆσ ἢ δὲ τετάρτῳ τῆς Σικελίαν συμβαίντων Ἀθηνῶν, καὶ κινήσεως ἡμομῆς τῆς τε ἄλλων συμμάχων καὶ μάλιστα τῆς Ἰταλίαν οἰκωῶτων, ἀπαθῆς ἀπὸ τῆς ἐξέπεσε μετ' ἄλλων τριῶν. τῶν δὲ ἡρόμενος δὲ Ἀθηνῶν ἐπὶ Καλλίου τῆς μὲν Κλεόκλειον ἀρχόντος, ἡδὴ τῆς τε βακχίων κατελόντων τὴν πόλιν, διέπεσεν αὐτόν. τῆς δὲ ἐν Αἰγῆς ποταμοῖς ναυμαχίας ἡμομῆς, καὶ τῆς τριακῆντα τῶν λαβόντων τὴν πόλιν, ἐξέπεσεν ἐπὶ ἔτη μείνας, ἀφαιρεθεὶς τὴν οὐσίαν καὶ τὸν ἀδελφὸν Γολέμῳ. αὐτὸς δὲ διαδράς ἐκ τῆς οἰκίας ἀμφιγύρῃ οὐσίς, ἐν ἧς ἐφυλάσσετο ὡς ἀπολέμενος, διήμῃ ἐν Μεγάρῳ. ἐπιτελευτῶν δὲ τῆς ἀπὸ φυλῆς τῆς κατόδῳ, ἐπεὶ χρησιμῆτατος ἀπὸ τῶν ἄλλων, χρημάτων τε τῶν ἄλλων δραχμῶν διχαλίαν καὶ ἀσπίδας διακοσίας, πεμφθεὶς δὲ σὺν Ἐρμῶν, ἐπιτελευτῶν ἐμμεσῶσ τριακοσίοις δύο. ἐπὶ σὲ τε τὰ λαγνὰ δίδωσιν Θερασίλαον τὸν Ἡλείον, ἕξενον αὐτῶν. Palmer. γερωνότα. ἐφ' οἷς γραφῆστος αὐτῶν Θερασίλαου πολιτείας μὲν τῶν κατόδῳ ἐπὶ ἀναρχίας τῆς πρὸς Εὐκλείδου. ὁ μὲν δὲ ἡμῶν ἐκύρωσε τῶν δωρεῶν, ἀπενεκλεμῆτος δὲ Ἀρχίου γραφῆσ τῶν δωρεῶν ἀφ' οὗ ἀπεσβούθητον εἰσαχθῆσ, αaaa iij

εάλω δ' ἡφίσματα· καὶ οὕτως ἀπελαθεὶς τῆς πολιτείας, τὸν
 λοιπὸν ὤκησε χρόνον, ἰσοτελῆς ὢν. καὶ ἐτελεύτησεν αὐτὸς ἰσο-
 γυδοῦν τὰ τε ἀεθλοῦσι, ἢ ὡς πινε, ἔξ καὶ ἐβδμήκοντα, ἢ
 ὡς πινε, ἔξ καὶ ὀδμήκοντα, ἰδὼν Δημοσθένω μειράκιον ὄντα.
 ἤμνησεν αὖτ' ὅτι Φιλοκλέους ἀρχόντος. φέρονται δὲ
 αὐτῶν λόγοι τετρακῆσσι εἰκοσιπέντε. τούτων γησιόσι φασὶν
 οἱ παρὰ Διονύσιον καὶ Κακίλιον εἶ) Διακροσίους τελέωντα,
 ἐν οἷς δις μόνον ἠπῆσθαι λέγεται, ἐστὶ δὲ αὐτῶν καὶ ὁ ἄλλος
 τῶν ἡφίσματος ἐγράψατο Ἀρχηγός, τῆς πολιτείας αὐτῶν
 παρ' ἐξ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τελέωντα ἕτερος. ἐχρητο ὅτι πρὸς τὰ
 βραχυτάτους τοῖς ἰδιώταις τοῖς πολλοῖς λόγοις ἐκδοῖς. εἰ-
 σὶ δὲ αὐτῶν καὶ τῶν ῥητορικῶν πεποιημένων, καὶ δημογραφία,
 ἑπιστολαὶ τε καὶ ἐκκλήσια, καὶ ἐπιτάφιοι, καὶ ἐρωτικαί, Σω-
 κράτους δὲ πολλοὶ ἐσοασμένη τῶν δικαστῶν. δοκεῖ δὲ κατὰ
 τὴν λέξιν ἄλλοι εἶ) δεξιμύτης ὢν. Δημοσθένος δὲ ἐπὶ τῶν
 καὶ Νεάρας λόγῳ ἐραστὴν αὐτὸν φησὶ γεγονέναι Μετανα-
 ρας ὁμοδούλου τῆς Νεάρας, ἕτερον δὲ ἐγγίμε Βραχυτάτου τῶν
 ἀδελφοῦ θυγατέρα. μνημονοῦει δὲ αὐτῶν καὶ Πλάτων ἐν τῶν
 Φαίδρω ὡς δὴ νοτάτου εἰπεῖν καὶ Ἰσοκράτους παρ' ἐσθ' ὕστερον.
 ἐποίησε δὲ καὶ εἰς αὐτὸν ἐπιγράμμα Φιλίσκος, ὁ Ἰσοκράτους
 μὲν γνώριμος, ἐπαινετὴς δὲ Λισίου, δι' οὗ φανερὸν ὡς παρ' ἐξ ἑα-
 υτοῦ τοῖς ἕτεροι καὶ ἐκ τῶν ὑπὸ Πλάτωνος εἰρημύτων ἀποδεί-
 κνυται. ἐχθρὸς δὲ οὕτως,

ὦ Καλλίπης θυγατερ, πολυηγόρε, φρονίδη δειξίφει

Εἰ πὶ φρονεῖς, καὶ πὶ παλαιὸν ἐχθρὸς.

Τὸν γὰρ ἐς ἄλλο γῆμα μεταρροσθέντα καὶ ἄλλοις

Ἐν κῆσμοισι βίου σῶμα λαβόνθ' ἕπερον,

Δεῖ σ' ἀρετῆς κήρυκα τεκεῖν ἕνα Λισιδάμνον,

Δόντα καὶ ἀφ' ἡμῶν καὶ σοφῶ ἀτάλαντον.

Ὅς τὸτ' ἐμῆς ψυχῆς δεῖξαι φιλέταρον ἅπασιν

Καὶ τὴν τῶν φημῶν πᾶσι βροτοῖς ἀρετῆν.

σωζέσθαι τὸν λόγον καὶ Ἰσοκράτη, τὸν μὲν παρ' Ἀρμό-
 δον, τὸν δὲ παρ' ὀδοσίας κρινῶν Τιμόθεον. καὶ ἀμφοτέρους ἐπί-
 κτα. ἀναδύξασθαι δὲ Ἰσοκράτη τῶν Τιμόθεου παρ' ἐξ ἑαυ-
 τοῦ, τῆς ὀδοσίας ἀναδύξασθαι τὴν τῶν παρ' ὀδοσίας ἀγίαν, ἀ-
 πολογείται δὲ τῶν Λισίου λόγου. καὶ αὐτὸς μὲν ἀπελύθη,
 ὁ δὲ Τιμόθεος ἐζημιώθη πλείστοις χρήμασι. ἀνέγνω δὲ καὶ ἐν
 τῇ Ὀλυμπιακῇ πρὸς τὴν γῆρα λόγον μέγιστον ἀγαλλογῆσθαι τῶν
 Ἑλλήνων καὶ ἀλύσασθαι Διονύσιον.

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ ΔΙ.

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ Θεοδώρου μὲν ἑὸ πάτρως τῶν ἀρετῶν
 τῆς μετρίων πολιτῶν, θεράποντας ἀυλοποιῶν κεκτημένου, καὶ
 ὑπορήσαντος ἀπὸ τούτων ὡς καὶ χορηγῆσαι καὶ παιδεύσαι τοῖς
 ἑσθ' (ἦσαν γὰρ αὐτῶν καὶ ἄλλοι, Τελέσιππος καὶ Διόμνητος·
 ἑὸ δὲ καὶ θυγατέριον) ὅθεν εἰς τοῖς ἀυλοῖς κεκωμώθηται ὑπὸ
 Ἀριστοφάνους καὶ Στράτιδος. ἡμῶν δὲ καὶ τῶν ὀδοκρο-
 τῶν ἐκ τῶν ὀλυμπιάδων Λισιμάχου Μυρρηνιοῦ, δύο καὶ
 εἰκοσι ἕτεροι, παρ' ἐσθ' ὕστερος δὲ Πλάτωνος ἐπὶ τῶν, πάτρως μὲν
 ὢν ἐπαιδεύετο ὀδοκροτῶν Ἀθηνῶν, ἀκροῦ μὲν Περδί-
 κου τε τῶν Κίου, καὶ Γοργίου τῶν Λεοντίου, καὶ Τιμοῦ τῶν Συ-
 ρακιστῶν, καὶ Θεραμῶν τῶν ῥητορῶν· οὗ καὶ συλλαμβανόμενος
 ὑπὸ τῶν τελέωντα, καὶ Φυρόντος ὅτι τὴν βελαίαν ἔστην, ἀ-
 πώρτων καὶ ἀπεπλημύτων, μόνος ἀνέστη βοήθησαν, καὶ πολὺν
 χρόνον ἐσίγησε κατ' ἀρχαί. ἐπὶ τῶν ὑπὸ αὐτῶν παρητήθη,

Palmer.

A rescissum fuit. Ita repullus à publico munere Ly-
 fias priuatus reliquam ætatem exegit : mortuusq;
 est Athenis, annos natus LXXIII, aut ut alii volunt
 LXXVI : alii annos vixisse vltra LXXC aiunt, ab eoq;
 Demosthenem adolescentulum visum fuisse. Na-
 tus perhibetur archonte Philocle. Orationes eius
 feruntur CCCXXV. de quibus genuinas affirmât
 Dionysius & Cecilius esse CCXXX : ac bis tantum
 victus dicitur. Est & oratio eius pro decreto, quod
 Archinus reprehendit, ostendens quomodo in
 republica sit versatus. & alia aduersus XXX tyran-
 nos. Vim ad persuadendum habuit maximam,
 summaq; est vsus breuitate. Orationes priuatis
 hominibus vulgo dedit. Sunt etiam eius præcepta
 artis oratorix, & concio, atque epistolæ, laudatio-
 nes, funebres orationes, & amatorix. item defen-
 sio Socratis ingeniis iudicium accommodata. Vi-
 detur dictio eius facilis esse, quanquam est imita-
 tu difficilis. Demosthenes in oratione cōtra Neæ-
 ram ait eum amatorem fuisse Metanaræ, quæ Ne-
 æræ fuerit conferua. post autem duxit filiam Bra-
 chylli fratris sui. Plato in Phædro mentionem e-
 ius facit, ut summa vi dicendi præditi, & qui æra-
 te Isocratem anteuerit. Philiscus ipsius socius, &
 Isocratis auditor, carmen composuit de eo, vnde
 idem potest cognosci quod ex Platone diximus.
 eius sententia hæc est.

*Filia Callippes argutula, nunc age monstra
 Quid subtile tibi, quidve fiet sapiens:
 Namq; aliam nactum formam, mundi q; in aliis
 Diuerso latebris corpore conspicuum
 Lysida præconem virtutis te parere est fas,
 Cuius apud manes gloria sit celebris.
 Qui mea defuncti iactet præconia, laudes
 Et nostræ socius dicat amicitia.*

D Conscriptit etiam orationem Iphicrati, quæ est
 in Harmonium. & aliam qua prodicionis accusa-
 uit Timotheum. vicit ambabus. Cum autem Ti-
 mothei actiones in se recepisset, & crimina prod-
 tionis diluere vellet, oratione vsus est ad defensio-
 nem à Lyfia conscripta : estq; absolutus, Timo-
 theo maxima multato pecunia. Recitauit etiam in
 solenni Olympico conuentu orationem : in qua
 ostendit Græcos hoc maximum fecisse, quod in-
 ter se instaurata gratia Dionysium deiecerunt.

ISOCRATES IV.

E ISOCRATES Theodori F. fuit, Erechthiensis,
 vnus de mediocribus ciuibus, & qui famulos ha-
 beret qui tibias conficerent, atq; inde tantum rei
 faceret, vt & choro sumptus suppeditaret, & filios
 liberaliter institueret : (nam præter Isocratem et-
 iam alios habuit, Telesippum ac Diomnestum,
 ac filiam.) itaque tibiarum gratia eum traduxere
 Aristophanes atque Stratis comici. Natus est sub
 LXXXVI Olympiadem, archonte Lyfimacho
 Myrrhinusio. Lyfia posterior fuit annis XXII, Pla-
 tone prior annis VII. Puer institutus est ita inge-
 nuè, vt quisquam alius Atheniensium. audiuit-
 que Prodicum Ceum, Gorgiam Leontinum, Ti-
 fiam Syracusanum, Theramenem rhetorem.
 Huic, cum XXX tyranni eum comprehendi iuf-
 sissent, & ad aram curiæ confugisset, solus Isocra-
 tes surrexit opitulaturus : & aliquandiu in itinere ta-
 cuit. Deinde ipse eum dehortatus est Theramenes,

quod diceret auctum sibi ita dolorem, si suæ calamitatis amicorum aliquis fieret particeps. Sed & præcepta artis quædam ab ipso facta hunc ferunt vsurpasse, cum in iudicio impeteretur calumniis: quæ Botoni inscribuntur præcepta. Postquam virilem ætatem attigit Isocrates, ciuilibus abstinuit rebus: quod & gracili esset voce, & ingenio timido, & paterna bona bello contra Lacedæmonios perdidisset. Apparet autem aliis eum orationes composuisse, vnicam ipsum dixisse de permutatione. Cum scholam instituisset, animum ad philosophandum ac scribendum applicuit: scripsitque orationem panegyricam, & alias quasdam quæ in consulendo versantur, quas partim ipse recitauit: partim aliis declamandas dedit: opinans ita se Græcos ad curam rerum necessariarum suscipiendam excitaturum. Sed conatu eo ad irritum cadente, omisso hoc instituto, ludum aperuit in Chio primùm, vt aiunt, nouem discipulis. cum quidem ferunt, eum, vt numerari mercedem vidit, flentem dixisse: Nunc intelligo me his esse venditum. Ad sui consuetudinem omnes admittit qui vti ea vellent. Primus contentiosas orationes à ciuilibus, quibus operam dabat, segregauit. Quin & magistratus in Chio constituit, & similem Atheniensis formam reipublicæ. Argenti quantum nemo alius sophistarum confecit: ita quidem, vt etiam triremes suo sumptu instrueret. Auditores eius fuerunt amplius c. interque alios Timotheus Cononis F. cum quo multas obiuit vrbes, epistolas componens eas, quas Timotheus ad Athenienses misit: qui eam ob rem talento ex iis quæ à Samo erat adeptus ipsum donauit. Discipuli Isocratis fuerunt etiã Theopompus Chius, Ephorus Cumæus, Aselepiades tragœdiæ scriptor, & Theodectes Phaselita, qui ipse etiam postmodò tragœdias scripsit. (Huius monumentum fuit ad Cyamitidem euntibus via sacra quæ Eleusinem ducit, nunc rudera exstant: ibi etiam cum sua, statuas nobilium poetarum excitauit: de quibus folius Homeri superest.) Præterea Leodamus Atheniensis, & Lacritus qui leges Atheniensibus condidit. Sunt qui Hyperiden & Isæum addunt. Sed & Demosthenem studiosè aiunt se ei etiamnum docenti artem adiunxisse, & quia cto drachmas (tanti is docebat) soluendo non esset, cc obtulisse, vt quintam partem disceret. ac respondisse Isocratem: At verò nos, ô Demosthenes, non in frustra tribuimus artem, sed eorum more qui bonos pisces totos vendunt agimus: tibi, si discere est animus, totam tradituri artem. Mortuus est Chæronida archonte, cum in Hippocratis palæstra nuncium de Chæronensi elade accepisset: nam quadruidua inedia seipsum è vita eduxit, præfatus tria initia Euripidearum fabularum.

Danaus natarum quinquies decem pater.

Pisas petens prognatus Tantalò Pelops.

Vrbem Cadmus linquens olim Sidoniam.

Annos vixit xcix, aut (vt alii tradunt) c, non sustinens videre Græciam quartum in seruitutem redactam. Anno (sunt qui quatuor annos dicant) ante mortem, Panathenaicam scripsit orationem: panegyricum annis ante exitum x, aut (si aliis credendum sit) xv, quem è Gorgiæ Leontini & Lysia scriptis fertur transfulisse. de permutatione, annos natus xxci: ad Philip-pum, paulò ante obitum. Iam senex Plathanes,

A εἰπόντος, ὀδυνηρότερον αὐτῷ συμβῆσθαι εἰ πῆς τῶν φίλων ἀπολαύσει τῆς συμφορῆς, καὶ ἐκείνου πῖνας οὕσας τέχνας αὐτῷ φασὶ συμβεβαῖναι, καὶ οὕτως ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐσυκροῦντο, αἱ εἰσὶν ὀπιτηραμένα Βότωνος. ἐπεὶ δὲ ἐνδρώθη, τῶν μὲν πολιτικῶν πραγμάτων ἀπέχετο, ἰσχυρότερος τε ὢν, καὶ ἀλαβῆς τὸν ἔθρον, καὶ τὰ παρὰ ἀποβελήκως ἐπὶ τῶν πρὸς Λακεδαιμονίους πολέμων· ἄλλοις δὲ μεμψυρηκῶς φαίνεται. ἓνα δὲ μόνον εἰπόντων λόγον τὸν περὶ τῆς αἰτιώσεως, ἀφαιρέσει δὲ συνησπόμενος, ὅτι ὁ φιλοσοφεῖν καὶ γράφειν ἀφαιρητικὸς ἐβάρητο, καὶ τὸν τε πομπηρικὸν λόγον καὶ πῖνας ἄλλοις τῶν συμβουλεύοντων, οἳ μὲν αὐτὸς γράφων ἀνεγίνωσκεν, οἳ δὲ ἐτέροις παρεσκιάζον, ἠγούμενος οὕτως ὅτι ὁ πᾶ δέοντα φερεῖν τοῖς Ἕλληνας παρεβέβαται. ἀφαιρητικῶν δὲ τῆς παραρρέσεως, ἑσπῶν μὲν ἀπέστη, σχολῆς δὲ ἠγάτο ὡς πῖνες φασὶ, παρὰ τὸν ἐπὶ Χίου, μαθητὰς ἔχων ὀνόμα. ὅτε καὶ ἰδὼν τὸν μιᾶσθον ἀειθροῦμενον, εἶπε δακρύσας, Ὡς ἐπέγων ἑμαυτὸν νῦν οὕτως πεπραγμένον. ὠμίλει ὅτις βουλομένων, χρεῖσας παρὰ τοῖς ἐριστικῶς λόγοις τῶν πολιτικῶν, περὶ οὓς ἐσπούδασε. καὶ ἀρχαῖς ὅ καὶ περὶ τῆς Χίου κατέστησε, καὶ τῆ αὐτῆς τῆ παρὶδὶ πολιτείας· ἀειθροῦν τε ὅσον ὁδοὺς σφιστῶν ἀπόρησεν, ὡς καὶ τετραρχήσασα. ἀκροατὰς δὲ αὐτὸν ἐγγύθεν εἰς ἑκάστον, ἄλλοι τε πολλοὶ, καὶ Τιμόθεος ὁ Κόνωνος, σὺν ὧ καὶ πολλὰς πόλεις ἐπήλθε, σιωπῆτας τῶν πρὸς Ἀθηνῶν ἐπὶ Τιμοθέου πεμπομένης ἐπιστολῆς· ὅθεν ἐδωρήσατο αὐτῷ ἑλάντων τῶν ἀπὸ Σάμου ἀειθροῦμενων. ἑμαυτὸν δὲ αὐτῷ καὶ Θεόπομπος ὁ Χίος, καὶ Ἐφορος ὁ Κυμαῖος, καὶ Ἀσκληπιάδης ὁ παρὰ τῶν ἀδελφῶν συλητῆρας καὶ Θεοδέκτης ὁ Φασίλιτης, ὁ τῶν τετραρχῶν ὑπερὸν γράφας, οὗ ὅτι ὁ μὴ μᾶλλον τῆς Κυμαῖτιν παρὰ τοῦ μῦθου, καὶ τῆς ἰεραῖν ὁδὸν τῆ ἐπὶ Ἐλβσίνα, ἑσπῶν κατερηρημένον. ἐνταυ καὶ τοῖς ἐνδοξοῖς τῶν ποιητῶν ἀνέστησε σὺν αὐτῷ, ὡν Ὀμηρος ὁ ποιητῆς σὺν ζεταί μόνος, Λεώδαμος τε Ἀθηνῶν, καὶ Λάκεδος ὀνομαστῆς Ἀθηνῶν. ὡς δὲ πῖνες φασὶ καὶ Ὑπερείδης, καὶ Ἰσάκος, καὶ Δημοσθένης τε ἐπὶ ῥητορῶν φασὶ μὲν ἀποδοῦναι τῶν πρὸς ἐλθῆν αὐτῷ, καὶ χιλίας μὲν ἀσ μόνος εἰσεπράξατο, ὅτι ἔχων φαίει παρὰ τῶν, ἀφαιρητικῶν δὲ δώσαν, ἐφ' ὧτε ὁ πέμψον μέρος ἐκ μαθη. τὸν ὅ ἀποκείνασθαι ὡς ἐτεμαχίζοντο, ὡς Δημοσθένης, τῆς παραματῆας· ὡς παρὰ δὲ τοῖς καλοῖς ἄλλοις παρὰ τοῦ μῦθου, ἔτω καὶ γὰρ σοι, εἰ βούλοιο

E μαθητῶν, ὀλοκλήρον ἀποδώσομαι τῆ τέχνη. ἐτελεύτα ὅ ὅτι Χαμρωνίδου ἀρχὸς. ἀπαθελθέντων τῶν περὶ Χαμρωνίδου ἐν τῇ ἰπποκράτους παλάστρᾳ πυθόμενος, ἀεζαζῶν αὐτὸν ἔβίου τέτρεσιν ἡμέραις ἀφαιρητικῶν ἀποκείνασθαι, παρὰ τῶν τῶν ἀρχῶν δραμάτων Εὐριπίδου· Δαναὸς ὁ πενήτην τῶν πατέρων πατῆρ· Γέλοψ ὁ Ταντάλδος εἰς Γίσσαν μολών· Σιδώνιον ποτ' ἄστου Κάδμος ἐκλιπών· ὀκτὰ καὶ ἐνεγκῶν ἔτη βιοτῆς, ἢ (ὡς πῖνες) ἑκάστον, οὐχ ὑπομείνας πετρεῖσιν ἰδεῖν τὴν Ἑλλάδα κατὰ δουλομῶν κατὰ ἐναυπύ, ἢ (ὡς πῖνες) παρὰ τῶν τῶν τῆς τελευτῆς συλητῆρας τὸν Παναθηναϊκόν. τὸν ὅ πομπηρικὸν ἔτεσι δέκα σιωεθῆκεν, οἳ δὲ, δεκαπέντε λέγουσιν, ὃν μετενιωχένας ἐκ τοῦ Γοργίου τοῦ Λεοντίνου καὶ Λισίου. τὸν ὅ περὶ τῆς αἰτιώσεως, δύο καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη γεροντός. τῶν δὲ πρὸς Φίλιππον, ὀλίγω πρὸς τῶν τοῦ θανάτου. ἐγγύθεν δὲ αὐτῷ

καὶ παῖς Ἀφάρειος ὑπερέβη ὄντι, ἐκ Πλαθάνης τῆς Ἰπ-
 πίου τῆς ῥήτορος ποιητός. τῆς δὲ τῆς γυναικὸς τριῶν παίδων ὁ
 νεώτατος ἐπόρθησεν ἰκμάς, οὐ μόνον δὲ γυμνασίον εἰς τῶν
 πρῶτων γυμνασίων, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν Νικηκλέους τῆς Κυπρίων
 βασιλέως, ὅς ἐστι υἱὸς Εὐαγόρου, εἶχεσι πάλαι τὰ λαβῶν ὑπὸ τῆς
 πατρὸς αὐτὸν γραφέντος λόγου· ἐφ' οἷς φησὶν ἡμεῖς τῶν ἐλε-
 γητικῶν, καὶ δὲ μὴ ἀδυνατῆσαν σκηψάμενος, ἔχε τῆς παι-
 δὸς παρητήσατο, δὲ δὲ τρίτον ἀναστάς, ἀνήλωσεν ἐκ ὀλίγου.
 παρὸς δὲ τὸν εἰπόντα πατέρα ὡς εὐδὲν ἀλλ' ἢ ἀνδράποδον συ-
 ἐπεμψε τὰ παῖδά· τοιοῦτο δὲ (ἔφη) ἀπὸ τῆς δύο γὰρ αὐτῶ
 νὸς ἕξ ἑστὶ ἀνδράποδα. ἠγωνίσαστο δὲ καὶ τὸν ἐπὶ Μαυσάλῳ τε-
 γέντα ὑπὸ Ἀρτεμισίας ἀγῶνα· δὲ δὲ εἰκώμιον ἐσώζεσθαι. ἐ-
 πόνησε δὲ καὶ εἰς Ἐλένῳ εἰκώμιον, καὶ Ἀρεοπαγικῶν. ἔξελε-
 θεῖν δὲ τῆς βίου οἱ μὴ ἐστατῶν Φασισίτων ἀποχρήματον, οἱ δὲ
 τετρατῶν, ἀμα τῆς τῶν τῶν ἐν Χαμρωνείᾳ πεσόντων.
 σωζέσθαι δὲ αὐτὸν καὶ ὁ παῖς Ἀφάρειος λόγους. ἐπάφη δὲ μὴ
 τῆς συζητήσεως, πλησίον δὲ Κυνοσφάγῳ ἐπὶ τῆς λέγου ἀειτε-
 ρῶ ὅτι καὶ ὁ πατὴρ αὐτῶ Θεόδωρος, καὶ ἡ μήτηρ αὐτῶ, τῶν
 τῆς ἀδελφῆς τῆς τῆς ῥήτορος Ἀνακῶ, καὶ ὁ ποιητὸς υἱὸς Ἀ-
 φάρειος, καὶ ὁ ἀνεψιὸς αὐτῶ Σωκράτης, μήτερος Ἰσοκράτους ἀ-
 δελφῆς Ἀνακῶς ὄν. ὁ, τε ἀδελφὸς αὐτῶ ὁ μόνος τῆς πα-
 τῆρος Θεόδωρος, καὶ οἱ υἱοὶ τῆς ποιητῆρος αὐτῶ πατρὸς Ἀφα-
 ρέως Ἀφάρειος, καὶ ὁ τούτου πατὴρ Θεόδωρος, ἡ τε γυνὴ Πλα-
 θάνη, μήτηρ δὲ τῆς ποιητῆρος Ἀφάρειος. ἐπὶ μὲν οὖν τούτων
 βράπτει ἐπὶ τῶν ἐξ, ἀνὰ τῶν οὐ σῶζονται. αὐτῶ δὲ Ἰσοκράτης
 ἐπὶ τῶν μνημάτων ἐπὶ κειρὸς τριῶν ἐπιγράψαν, ἐφ' οὗ σφ-
 ρῶν ἐπιγράψαν ἐπὶ συμβολικῶς, ὅς ἐστιν ἐσώζονται. ἡ δὲ καὶ
 αὐτῶ βράπτει πλησίον ἔχουσα ποιητῆρος τε καὶ τοῖς διδασκα-
 λοῖς αὐτῶ, ἐν οἷς καὶ Γοργίαν εἰς σφῆραν ἀερολογικῶν βλέ-
 ποῖσα, αὐτὸν τε τὸν Ἰσοκράτην παρεσώτα. ἀνάκτῃ δὲ αὐτῶ
 καὶ ἐν Ἐλευσίῳ εἰκῶν χαλκῆ, ἐμπεσθεῖν τῶν πατρῶος ὄντος ὁ
 τῶν Τιμοθέου τῆς Κόνωνος, καὶ ἐπιγράψανται, Τιμοθέου Φι-
 λίας τε χεῖρ, ξενίῳ τε παρὰ μὲν Ἰσοκράτους εἰκῶ τῶν δὲ
 αὐτῶ τῆς τῆς Δεωχάρους ἔργον. φέρονται δὲ αὐτῶ λόγους ἐξή-
 χοντα, ὧν εἰσι γήσιοι, καὶ μὲν Διονύσιον, εἶχεσι πέντε, καὶ δὲ
 Καμάκιον εἰχσοικτῶ. οἱ δὲ ἄλλοι κατεψυσμένοι. εἶχε δὲ
 ἀλλοτεῖως παρὸς ἐπὶ δὲ ἔξιν· ὡς ἀφικόμενων ποτὲ παρὸς αὐ-
 τὸν τριῶν ἐπὶ τῶν ἀκρόασιν, τοῖς μὲν δύο κατὰ χεῖρ, τὸν δὲ
 τρίτον ἀπολύσαι, φάμενος εἰς τῶν ἐπιδοσάντων· νῦν γὰρ
 αὐτῶ τῶν τῶν ἐπὶ ἀκρωτηρίῳ εἰώθη δὲ καὶ παρὸς τοῖς γυμ-
 νασίοις αὐτῶ λέγειν, ὡς αὐτὸς μὲν δέκα μῶν διδάσκει, τῶν
 δὲ αὐτὸν διδάσκει τὸν μὲν καὶ ὑφ' ἑαυτῶν δώσθη δεκακίχ-
 λίας. καὶ παρὸς τὸν ἐργάμενον διότι ἐκ ὧν αὐτὸς ἰκμάς, ἄλλοις
 ποιεῖ, εἶπεν ὅτι καὶ αἱ ἀκῶν αὐτῶ μὲν τεμεῖν οὐ δύναται,
 τὸν δὲ σὶδ' ἔργον τμητικῶν ποιοῦσιν, εἰσι δὲ οἱ καὶ τέχνας αὐτὸν λέ-
 γουσιν συλλεγεσθῆναι· οἱ δὲ οὐ μεθόδῳ, ἀλλ' ἀσκήσει χεῖρ
 οἶσα. πολίτῳ δὲ εὐδὲ ποτὲ εἰς ἐπὶ τῶν ἐξ ἑμῶν. παρὸς ἐπι-
 τε δὲ τοῖς γυμνασίοις εἰς τῶν ἐκκλησίας ἀποδύσασιν, ἀναφέ-
 ρθη αὐτῶ τὰ εἰρημῶνα. ἐλυπήθη δὲ καὶ οὐ μετεῖως ἐπὶ τῶν
 Σωκράτους θανάτῳ, καὶ μελανιμονῶν τῆς ὑπερβίας παρ-
 ἤλθε. πάλιν δὲ ἐργάμενον πινὸς αὐτὸν τῆς ῥήτορικῆς, εἶπεν, τὰ
 μὲν μικρὰ, μετὰ τὰ μὲν μετὰ τὰ μικρὰ ποιεῖν. ἐστὼ με-
 νος δὲ ποτὲ τῶν Νικηκλέους τῶν Κυπρίων τυραννῶν, παρ-
 τρεπομένων αὐτὸν τῶν παρὸντων ἔλεγε τῶν αἰσθητῶν, εἶπεν, οἷς μὲν
 ἐγὼ δὲ φησὶ, οὐχ ὁ νῦν κατὰ, οἷς δὲ ὁ νῦν κατὰ, ἐκ ἐγὼ δὲ φησὶ.

A quam Hippia oratoris ante vxorē duxerat, filium
 de tribus natu minimū Aphareum adoptauit. Sa-
 tis diues fuit: quòd non tantum mercedem à disci-
 pulis exigeret, sed etiam à Nicocle Cypriorum re-
 ge, Euagoræ F. xx talenta pro oratione de ipso scri-
 pta accepisset. Inde inuidiæ obnoxius, ter delectus
 est ad instruendam triremem: quòd cum valetu-
 dine aduersa præscripta bis per filium excusasset,
 tertio rem suscepit, sumptusq; fecit haud exiguos.
 Patri, qui diceret se filio neminem excepto vno
 mancipio adiunxisse: Abi ergo, inquit, habiturus
 loco vnus duo mancipia. Obiuit etiam certamen
 in honorē Mausoli ab Artemisia institutum: sed ea
 laudatio periit. Fecit & Helenæ laudationem, &
 Areopagiticum. Vita excessisse aiunt alii cum no-
 uem, alii cum quatuor diebus cibo abstinuisset: in-
 ciditq; eius obitus in funerationem eorum qui ad
 Charoneam oppetierant. Orationes conscripsit
 etiam filius eius Aphareus. Sepultus est cum gen-
 tilibus suis prope Cynofarges ad læuam in tumu-
 lo. ibi enim conditi sunt Isocrates, & pater Theo-
 dorus, & mater, eiusq; soror Anaco, & adoptitius
 filius Aphareus, & Socrates Anacis filius, & Iso-
 cratis frater idem cum patre nomen gerens, & ne-
 potes Isocratis Aphareo nati, Aphareus, eiusq; pa-
 ter Theodorus & vxor Plathane, mater Apharei
 adoptati. Horum monumentis impositæ erant
 mensæ sex, quæ perierunt. In ipsius autem Isocra-
 tis cippo positus fuit aries xxx cubitorum, eiq; in-
 cubuit Siren cubitorum septem: quòd argumen-
 tum fuit ipsius eloquentiæ. non exstat amplius.
 Fuit etiam propè mensa, habens poetas & magi-
 stros eius: interq; eos Gorgiam, qui in globum
 cœlestem intueretur, adstante Isocrate. Eleusine
 etiam statua ei ærea dedicata est à Timotheo Co-
 nonis F. ante vestibulum porticus, cum hac in-
 scriptione,

*Dedicat Isocratis statuam sacratq; deabus
 Hospitii & studii nomine Timotheus*
 opus fuit Leocharis. Orationes ipsi feruntur lx: de
 quibus genuinæ sunt, si Dionysium sequimur, xxv:
 si Cæcilium, xxix. reliquæ adulterinæ. Alienus
 fuit ab ostentatione. itaque de tribus ad ipsum au-
 diendum aliquando venientibus, duos retinuit,
 tertio in posterum diem reiecto: quòd diceret si-
 bi nunc theatrum esse in auditorio. Solebat etiam
 discipulis suis dicere, se docere decem minarum
 mercede: sed ei qui ipsum audacem ac vocalem
 docendo redderet, xii. millia minarum daturum.
 Interrogatus cur cum ipse ad dicendum non satis
 esset instructus, alios tamen instrueret, respondit:
 Cotes etiam non habere facultatem secandi, ha-
 bere autem vim ferri acuendi. Sunt qui eum præ-
 cepta artis oratoricæ scripsisse dicunt. alii non via
 ac ratione vsus, sed sola exercitatione, tradunt.
 A ciue nunquam vllò mercedem exegit. Disci-
 pulis ad concionem eunti obuiam factis iniunxit,
 vt quæ ipse dixisset ad se referrent. Morte Socra-
 tis haud mediocrem cepit dolorem: atque adeo
 atratus postridie processit. Interrogatus quæ vis
 esset rhetoricæ, respondit: de paruis magna, de
 magnis parua redigere. Conuiuia aliquando apud
 Nicocreontem Cypri tyrannum, cum ad disse-
 rendum ab vnâ accumbentibus inuitaretur, re-
 spondit: de quibus ego vim habeo dicendirebus,
 eas occasio non admittit: de quibus autem dicere
 iam esset tempestiuum, de iis nihil valeo eloqui.

Sophoclem tragediæ scriptorem videns amatoriè puero cuidam comitari dixit: Non manus modò te, ò Sophocles, tecum continere, sed etiã oculos oportet. Cùm Ephorus Cumæus re infecta discederet è schola ipsius, denuoq; à patre Demophilo mitteretur secundam mercedem adferens: ioci gratia eum Diphorum (hoc est bisferentē) appellavit. Magnam tamen homini impendit operam: ita fanè, vt etiam historiæ scribendæ argumentum ei subiecerit. Pronus porrò fuit in Venerem: quippe substrato prolito vtens in lecto, & cervical croco humectatum vsurpans. Integra ætate non duxit vxorem: senex cum scorto cõsuevit, cui Lagiscæ nomen fuit. ex eaq; filiolum suscepit, quæ anno ætatis suæ duodecimo ante nuptias diem obiit. Duxit postea Plathanam Hippiciæ rhetoris vxorē, quæ tres habebat filios. quorum natu minimum Aphareum adoptauit, sicut antè diximus. isq; ei imaginem æream ad Olympium tanquam in columna posuit, tali fermè inscriptione:

Isocratis Aphareus patris hoc posuit simulachrum, Diuos, atque Ionem venerans, meritoq; parentes.

Fertur etiamnum puer equo celete certauisse. ac tali statura celete equo vehens æreus in sphæristerio arcis quod Arrephororū dicitur (erant autem hi Mineruæ sacrificuli) dedicatus fuisse. Duæ omnem ei per vitam lites sunt intentatæ: vna, cùm eum ad permutationē Megaclides prouocaret. ad cuius disceptationem morbo impeditus nõ comparuit, sed misso filio Aphareo vicit. altera, cùm ei ad munus sumptuum in triremem pro rep. faciendorum de bonorum permutatione postularet Lyfimachus: tum quædam sumptus illos, quod cecidisset causa, in se recepit. Sed & picta eius fuit in Pompeio effigies. Scripsit etiam Aphareus orationes iudiciales & deliberationem proponentes: sed paucas Tragedias etiam ad xxxvi scripsit: de quarum duabus est controuersia. Orsus sub Lyfistrato docere fabulas, vsque ad Sofigenem perrexit annos xxxix: ac sex urbanas actiones reliquit, bisq; vno tempore vicit Liberalia, aliisque actoribus duas reportauit victorias Lenaicas siue Torcularias. Matris eorum, Isocratis, Theodori, & amicitæ Anacis simulacra in arce fuerunt dedicata. Matris nunc iuxta Salutis visitur, mutata inscriptione, Anacus intercidit, Filios habuit, Alexandrum è Cænone, Soficlem è Lyfia.

ISAEVS V.

ISAEVS Chalcidensis patria, cùm se Athenas contulisset, Lyfiæ operam dedit. ab eoque ita didicit vocabulorum concinnationem, & in causis tractandis vim, vt qui non peritus sit generum dicendi, quod vterq; sectatus pro se est, de multis orationibus iudicare facilè nõ possit vtrum habeat autorem. Floruit post bellū Peloponnesiacum, vt est conuicere ex ipsius orationibus: & vsq; ad Philippi imperium durauit. Demosthenem docuit à schola deductum, mercede drachmarum ccc. qua re maximè claruit. Sunt qui eum dicant Demostheni orationes composuisse, quas habuit cõtra suos tutores. Reliquit orationes lxxv. de quibus l sunt germanæ: sed & præcepta peculiaria artis oratoriæ. Primus etiam figuras adhibere cœpit, & ad res ciuiles animum adiecit: quod maximè imitatus est Demosthenes. Mentionem eius facit Theopompus comediæ scriptor in Theleo.

A Σοφοκλέα δὲ τὸν βραχὴν Κασάμμος ἐπόμῳ ἐρωτικῶς παιδί, εἶπεν, Οὐ μόνον δεῖ Σοφόκλης τὰς χεῖρας ἔχειν παρ' αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς. τῷ δὲ Κυμαίου Ἐφόρου ἀποστόλου τῆς σχολῆς ἐξελεθόντος, καὶ πάλιν ὑπὸ τῷ πατρὶς Δημοφίλου πεμφθέντος ἐπὶ δευτέρῳ μιᾶς, παίζων διέφρον αὐτὸν ἐκάλει. ἐσπούδασε μὲν τοὶ ἰσχυρῶς περὶ τὸν αἶδρα καὶ τὴν ὑπόθεσιν τῆς χρείας αὐτοῦ ὑποθήκατο. ἐγίνετο δὲ καὶ περὶ τὰ ἀφροδίσια καὶ ἀφροδισίων, ὡς ὑποπάτω παρὰ φλυσιμῶν ἐπὶ τῇ κρήνῃ χεῖρα, καὶ καὶ ἀφροδισίων ἵχθησεν ὁ παρὰ φλυσιμῶν. καὶ νέον μὲν οἶτα μὴ γῆμα γρηγοράσῃ ὅτι ἐπαίρα σιωπῆσαι, ἢ ἴνομα ἢ Λαγίσκη, ὅτι ἢ ἔσχε θυγάτριον, ὁ γῆμοῦνον ἐτῶν δώδεκα, ἢ ἀφροδισίων ἐτελεύτησεν. ἐπειτα Πλατάνῳ τῷ Ἰππίου τῷ ῥήτορος γυναικῶν ἠγάγετο, βεῖς παῖδας ἔχουσαι, ὡν τὸν Ἀφάρεια, ὡς ἀφροδισίων, ἐποίησατο, ὅς καὶ εἰκόνα αὐτῆς χαλκῶν ἀνέθηκε περὶ τὰ Ὀλυμπία, ὡς ἐπὶ κίονος, καὶ ἐπέγραψεν,

Ἰσοκράτους Ἀφάρειν πατρὸς εἰκόνα τῷ δὲ ἀνέθηκε

Ζωὴν, καὶ τε σέβων καὶ γυνέων ἀρετῶν. λέγεται ὅτι καὶ κερηπίσαι, ἐπὶ πᾶσι ὡν. ἀνάκειται γὰρ ἐν ἀκροπόλει χαλκῶν ἐπὶ τῇ σφαιρίστῳ τῷ Ἀρρηφόρων κερηπίζων ἐπὶ πᾶσι ὡν, ὡς εἶπόν τινες. δύο δὲ ἐν ἀκροπόλει τὰ βίβλα σιωπῆσαι αὐτῶν ἀγῶνες, περὶ τῶν μὲν, εἰς ἀντίδοσιν ἀφροδισίων σαμίου αὐτὸν Μεγακλείδου, περὶ οὗ οὐκ ἀπῆντησε ἀφροδισίων, τὸν δὲ μὲν πέμψας Ἀφάρεια ἐνίκησε δευτέρως ὅτι, Λυσισμάχου αὐτὸν ἀφροδισίων περὶ τεινεραρχίας εἰς ἀντίδοσιν ἠπῆται δὲ τῷ τεινεραρχίαν ὑπέστη. ἢ ὅτι αὐτῆ καὶ γραπτῆ εἰκὼν ἐν τῷ Γομπείῳ. ὁ δὲ Ἀφάρειν σιωπῆσαι μὲν λόγους, οὐ πολλοὺς ὅτι, δικαστικῶν τε καὶ συμβουλικῶν καὶ. ἐποίησε δὲ καὶ τεινεραρχίας περὶ ἐπὶ καὶ τεινεραρχίας, ὡν ἀντιπλήρονται δύο. ἀφροδισίων δὲ ἀπὸ Λισισμάχου διδάσκειν, ἀφροδισίων Σωσιγῆρος, ἐπὶ ἔπειτα εἰκαστικῶν διδασκαλίας ἀσκήσας κατήκεν ἔξ, καὶ δις ἐνίκησε ἀφροδισίων Διονισίου κατὰ καὶ δι' ἐτέρων ἐτέρας δύο Λισισμάχου. τῆς δὲ μητρὸς αὐτῆ Ἰσοκράτους καὶ Θεοδώρου, καὶ τῆς αὐτῆς ἀδελφῆς Νακτοῦ, εἰκόνας ἀνέκθησεν ἐν ἀκροπόλει ὡν ἢ τῆς μητρὸς πατρὸς τῷ ὄνομα καὶ κῆται μετεπιγεγραμμένη ἢ ὅτι Νακτοῦ οὐ σώζεται. ἔσχε δὲ υἱὸς Ἀλέξανδρον μὲν ἐκ Κοινῶν, Οὐσικλέα δὲ ἐκ Λισίου.

ἸΣΑΪΟΣ Ε.

E ἸΣΑΪΟΣ Χαλκιδῶν μὲν ἢ ὁ γῆμος, ἀφροδισίων ὅτι εἰς Ἀθῆνας καὶ σχολῆσας Λισία, κατὰ τε τῷ τῷ ὀνομάτων ἀρμονίαν, καὶ τῷ ἐπὶ πᾶσι ἀφροδισίων δὴνότησιν. ὡς εἰ μὴ πῆς ἐμπέδους πᾶν τοῦ χαρμητῆρος τῷ αἰδρῶν εἶη, οὐκ αὖ ἀφροδισίων πολλοὺς τῷ λόγων ῥαδίως ὀποτέρως ῥήτορων εἶσιν. ἠκμασε ὅτι μὲν τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, ὡς ἔστιν τεκμηριώσασθαι ἐκ λόγων αὐτῶν, καὶ μέχρι τῆς Φιλίππου ἀρχῆς παρέτθη. κατηγήσατο δὲ Δημοσθένους ἀποστῆσαι τῆς σχολῆς ἐπὶ δραχμῶν μυριάδας. διὸ καὶ μάλιστ' ἀφροδισίων ἐγίνετο. αὐτὸς δὲ ἐπὶ τοῖς ἐπιτρεπτικῶν λόγους σωτέα τῆ περὶ Δημοσθένει, ὡς τινες εἶπον. κατὰ λέλοιπε δὲ λόγους ἐξήκθησεν ἑκάστας (ὡν εἰσι γῆμοσι πεντήκοντα) καὶ ἰδίας τέχνας. παρῶτος ὅτι καὶ χηματίζων ἤρξατο, καὶ τε εἶπεν ὅτι ὁ πολυδικὸν ἔχοντο ὀνομαζομένην ὀνομαζομένην Δημοσθένους. μνημονοῦν ὅτι αὐτῶν Θεοπομπῶν ὁ κωμικὸς ἐπὶ τῷ Θεοῦ.

Αἰσχίνης

ÆSCHINES VI.

Αἰσχίνης Ἀθηναίου, (φυγόντος μὲν ἐπὶ τῷ τελαρχίᾳ, συλκαπαράγοντος δὲ τὸν δῆμον,) καὶ Γλαυκοθέας· τὸν δὲ δῆμον Κωθωκίδης, οὔτε καὶ γένος ἔβριφαιῶν, οὔτε καὶ περιουσίαν χρημάτων. νέος ὢν καὶ ἔρρωμένους τὰ σώματα, περὶ τὰ γυμνάσια ἐπόνη. λαμπροφώνος ὢν, καὶ ταῦτα βαρυδίαι ἠσκήσεν. ὡς δὲ Δημοσθένης φησὶν, ὑπογράμματ' ἔδωκεν καὶ τετραγωνιστῶν Ἀριστοδήμου ἐν τοῖς Διονυσίοις διετέλεθ', ἀναλαμβάνων ἐπιτολῆς τῆς παλαμῆς τετραγώνου, καὶ ἐπιτολῆς ὡς ἐδίδασκε γράμματα αὐτῷ τῷ πατρὶ· καὶ μετὰ τοὺς ὄντας ἐστρατεύετο ἐν τοῖς πολλοῖς. ἀρεσάτης ὃ γυμνάζωντος, ὡς μὲν πινεὺς λέγουσιν Ἰσοκράτους καὶ Πλάτωνος· ὡς δὲ Καυκίλιος, Λεωδάμαντος, καὶ πολιτάρχου ὄντος ἄφαντος ἐκ τῆς εὐπλοίας μερίδος τοῖς πατρὶ Δημοσθένει, ἐπὶ τῷ ἑσθλῶν ἀλλοδαποῖς παρεσθείας πολλὰς, καὶ πρὸς Φίλιππον ὑπὸ τῆς εὐρυμῆς· ἐφ' ἧς κατηρηθηῖς ὑπὸ Δημοσθένους, ἀνηρημένου τῷ Φωκίῶν ἔθνεος, ἐπὶ δὲ ὡς πόλεμον ἔξασας, ἑὸν πύλαρχος ἦρθε Ἀμφικτύσοι πρὸς Ἀμφιστεύς, καὶ τὸν ἑμὲνα ἐργαζομένων. ἔξ' οὗ σωθέντες Ἀμφικτύονας Φιλίππου πρὸς φυγῆν, τὸν δὲ ὑπὸ τῷ Αἰγίνου σωεργούμνον ἐπιτέταται τοῖς παρὰ γράμμασι, καὶ τῷ Φωκίᾳ λαβόν. ἀλλὰ σωθέντες αὐτῷ Εὐβούλου τῷ Σπινθάρου, Γεωβαλλοῦσι δὲ ματαγωγῶν τελαρχίᾳ ψήφοις ἀπέφυγεν. εἰσὶ δὲ οἱ φασὶ συλκαπαρὰ μὲν τοῖς ῥήτορας τοῖς λόγους· ἐμπροσθεν δὲ γυμνάζων τῷ πατρὶ Χαυρώνειον, μηκέτι τὴν δίκην εἰσελθεῖν. χρόνῳ δὲ ὑστερον Φιλίππου μὲν τετελευτηκότος, Ἀλέξανδρου δὲ ἄρχοντος εἰς τὴν Ἀσίαν, ἐξέλατο Κτησιφάντα πρὸς ἀνομήν ἐπὶ ταῖς Δημοσθένους ἡμαῖς. οὐ μετὰ λαβὼν δὲ πέμπτον μέρος τῷ ψήφῳ, ἐφυγεν εἰς τὴν Ρόδον, χιλίας δραχμὰς ὑπὸ τῆς ἡτῆς οὐ βουλευτικῆς κατέλαβεν. οἱ δὲ ἀπηνίας αὐτῷ πρὸς ἐπιμηθῶν λέγουσιν ἐξελθόντι ἐξελθεῖν τῆς πόλεως, καὶ ἐλθεῖν εἰς Ἐφέσον ὡς Ἀλέξανδρον. τῷ δὲ τελευτήσαντος Τρααχίης οὐσίας, ἀπάρσας εἰς τὴν Ρόδον, ἐκταῦτα χρυσῶν καὶ ἀσηπέων ἑδίδασκεν. ἀνέγνω τε τοῖς Ροδίοις τὸν κατὰ Κτησιφάντος λόγον, ἐπιτολῆς γυμνάζωντος. θαυμάζοντων δὲ πόνητων εἰ ταῦτα εἰπὼν ἡτῆρῃ, Οὐκ αἶ (εἶπεν) ἐθαυμάζετε Ροδῖοι, εἰ πρὸς ταῦτα Δημοσθένους λόγοντος ἠκούσατε. χρυσῶν τε οὐκ εἰς πρὸς κατέλιπε, ὅτι Ροδίων διδασκαλῶν κληθέν. ἐπέτα πλῆθος εἰς Σάμον, καὶ ἀνατελείων ἐπὶ τῆς νήσου, ὀλίγον ὑστερον ἐτελευτήσεν. ἐχρῆτο δὲ ἄφρονος, ὡς δὴ τὸν ἐκ τε ὡν φησὶ Δημοσθένης καὶ ἐκ τῷ Δημοχάρει λόγου. φέρονται δὲ αὐτῷ λόγῳ τέσσαρες, ὅ, τε κατὰ Τιμαρχου, καὶ τῆς πρὸς παρεσθείας, καὶ ὁ κατὰ Κτησιφάντος, οἱ καὶ μόνον εἰσὶ γνώσοι. ὁ γὰρ ἐπιτολῆς Φοῖβος Δηλιακῆς, ὅτι ἐστὶν Αἰγίνου. ἀπεδείχθη μὲν γὰρ ἐπὶ τῷ κρίσειν τῷ πατρὶ τῷ ἱεροῦ τῷ ἐν Δῆλῳ συστατικῆς συνήρους· οὐ μὲν εἶπε τὸν λόγον ἐχρηστονήτη γὰρ Ὑπερίδης αὐτῷ αὐτῷ, ὡς φησὶ Δημοσθένης. ἔχε δὲ καὶ ἀδελφοῖς, ὡς φησὶ αὐτὸς, Ἀφοβον καὶ Δημοχάρη. αὐτῷ γὰρ καὶ τὴν ἐν Ταμύνας νίκην παρὰ τοῦ Ἀθηνῶν οὐδ' ἄλλοτερον, ἐφ' ᾧ καὶ ἐστρατεύθη. οἱ δὲ εἶπον μηδὲ μαθητεῖσαι ποῖ τὸν Αἰγίνου, ἀλλ' ἐκ τῆς ὑπογράμματ' ἔδωκεν, ἐν τοῖς δικαστηρίοις τότε ἀφ' ἑαυτοῦ. παρὰ τὴν δὲ εἶπε ἐν τῷ δῆμῳ κατὰ Φιλίππου, ἄδολιμῆσαντά τε, παρεσθέντι τῷ χρεστονήτῳ πρὸς Ἀρχίδαο πρὸς οἱ ἀφ' ἑαυτοῦ, συστήσασιν τοῖς μυσίοις ἐπὶ Φίλιππον.

ÆSCHINES Atrometi F. (eius qui à triginta tyrannis in exulium pulsus, in reducendo Athenas popule interfuit) & Glaucoteas: tribu Cothocides, neq; natalibus fuit, neque opibus præstans. Is adolescens robusto corpore, gymnasiis operam dedit: & ob vocis claritatē postea tragædiis agendis, si Demostheni credimus, Aristodemo in Bacchanalibus inferuivit describendo, tertiasq; partes agendo, repetens in schola veteres tragædias. Puer etiamnum docuit literas cum patre, & adultus inter vulgares militavit. Cum verò audiuisset Iso cratem & Platonem, ut quidam dicunt: ut Cæcilius, Alciamantem: & in republica versatus contrariam Demosthenicæ partem non obscure gereret: cum alias multas legationes obiuit, tum ad Philippum, de pace. Ob eam, Demosthenes ei actionem intendit, Phocensium exitii causam eum, belliq; inflammatorum arguens: quòd quo tempore ab Amphictyonibus Pylagoras seu disceptator aduersum Amphissentens delectus fuisset * portum molientibus: vnde factum fuerit, ut Amphictyones ad Philippum confugerint, isq; ab Æschine adiutus res aggressus gerere Phocidem occupauerit. Verum Æschines patrocinio Eubulifusus, qui Spinthari F. tribu Probalinthius tum ad populum orabat, xxx suffragiis fuit absolutus. Sunt qui dicant fuisse quidem orationes ab oratoribus conscriptas, sed interueniente Chæronensi clade, in iudicium controuersiam non esse deductam. Aliquanto post cum Alexander patre mortuo in Asiam traiecisset, Ctesiphontem Æschines contra leges commissi facinoris accusauit, quòd is Demostheni honores decreuisset. Sed cum quintam suffragiorum partem pro se non obtinuisset, neq; cxxx drachmas vellet ubi cecidisset causa, deponere, Rodum in exulium abiit. Alii infamia vterius notatum aiunt, cum nollet vrbe excedere: & venisse Ephesum ad Alexandrum. Quo mortuo cum turbæ fierent, Rodum abiit, ibique scholam aperuit, atq; docuit. cum quidem ostentandi gratia postquã Rodii suam in Ctesiphontem orationem recitauisset, vniuersis admirantibus quòd tali habita oratione succubuisset, dixit: Non admiraremini, si contra hæc orantem Demosthenem audiuissetis. Ac Rodi quidem scholam reliquit, qui ludus Rodiacus dicitur. Navigauit deinde Samum, paululumq; in ea comoratus insula, vitam cum morte commutauit. Vocalem fuisse & è verbis Demosthenis, & è Democharis oratione liquet. Quatuor ipsius feruntur orationes. quarum in Timarchum, de malè obita legatione, contra Ctesiphontem, solæ sunt germanæ. quæ enim Delica inscribitur, non est Æschinis. nam designatus quidem fuerat, ut causam de templo in Delo oraret: sed fuit in locum ipsius delectus Hyperides, ut ait Demosthenes. Habuit etiam fratres Apholum & Damocharem, ut ipse ait. Primus etiam victoriam apud Tamynas partam denuò Atheniensibus annunciauit: qua de causa etiam est coronatus. Quidam neminis fuisse discipulum Æschinem tradunt: sed cum in iudiciis scribæ munere fungeretur, inde ad oratoriam elatum artem. Primumque ipsum contra Philippum dixisse: & cum placuisset populo, ab eo legatū ad Arcades designatum, eò profectum decem Arcadū millia aduersus Philippū contraxisse. Timarcho

Timarcho etiam scortationis dicam impugit: qui deferta causæ dictione sese suspendit, vt alicubi Demosthenes inquit. Legatus ad Philippum de pace contra Ctesiphontem & Demosthenem, hoc priores tulit. Deinde cum nouam aliis iureiurando pacem sanxit: & in ius vocatus, euasit: sicut diximus.

LYCURGVS VII.

LYCURGVS Lycophronis F. Lycurgi N. eius quem xxx tyranni interfecerunt, causam necis præbente Aristodemo Batensi: qui etiam Græcorum quæstor (hic est Hellanotamias) factus, exsulauit populo remp. gubernante. Tribu Lycurgus fuit Butades, genere ortus Eteobutadarum. Initio philosophatus est, auditor Platonis philosophi. Postea discipulus Isocratis oratoris factus, exinde remp. orando agendoq; gessit. Commissa ei etiam fuit pecuniæ administratio. nam quæstor per tria quinquennia dispensauit talentorum millia xlv, aut (vt alii perhibent) talenta cccxxv. Qui ei hunc honorem decreuit Stratocles rhetor, ipse primùm ad hoc delectus, deinde amicorum aliquem præscribens ipse pecuniam administrauit. fuerat enim lex lata, ne quis quæsturam eam quinq; annis amplius curaret. Cæterum Lycurgus adfiduus fuit in procuratione rerum conficiendarum æstate hyemæq; & ad apparatus bellicum suffragiis populi destinatus, multas vrbis res cortexit, populo triremes cccc confecit, gymnasium in Lyceo parauit ac plantauit, palæstram ædificauit, mortuusque tandem est in præfectura theatri Bacchici. Idem depositum priuatorum ciuium, talenta ccl, custodiuit. Vbi pompæ vasa aurea & argentea, victoriasq; aureas adornauit. multa etiam imperfecta absoluit, & naualia, armamentarium. stadio Panathenæico crepidinem circumposuit, ac conuallem complanauit: Diania quodam, cuius ille locus erat, Lycurgo concedente potestatem ex ipsius bonis ciuitatem demerendi. Vrbis etiam custodia ei mandata fuit, & maleficorum comprehensio. quos quidem omnes expulit: adeo vt sophistarum quidam dicerent, Lycurgum ita contra malos scribere, vt qui calamum non atramento sed morte imbueret. itaque cum ab Alexandro postularetur, populus eum non dedit. Quo tempore Philippus secundum contra Athenienses bellum gessit, legatus ipse cum Polyucto & Demosthene in Peloponnesum & circum alias vrbes profectus est. Omni tempore in magna fuit apud Athenienses existimatione, & iustitiæ opinione: ita fanè, vt in iudiciis dicta eius magnam patrocini vim haberent. Legum quoque author fuit. quarum vna est de comædis vt ii Chytris certamen theatro æmulum peragerent, victorq; in Astu reciperetur: quod ante non licebat. Eo pacto certamen iam obsolescens renouauit. Alia, vt ætæ imagines ponerentur poetis Æschylo, Sophocli, Euripidi: eorumque tragiæ exscriptæ publicè adseruarentur, easque scriba ciuitatis recitaret loco histrionum, quibus eas agere non liceret. Tertia: nõ licere cuiquam Atheniensi

Eυελπίδου, καὶ τῶν βασιλευσῶν αὐτῶν ἐν κρινῶν γραμματικῶν φυλάττειν, καὶ τῆς πόλεως γραμματικῶν ἀναγνώσκων πῶς ὑποκρινόμενοι. οὐκ ὀφείλου γὰρ αὐτῶν ὑποκρινόμενοι. καὶ τείνον, μηδενὶ ὀφείλου Ἀθηναίων,

Α ἐξ ἀλάστορ καὶ Τίμωρον ἐταιρήσεως. ὁ δὲ, ἐκλιπὼν τὴν ἀγῶνα, αὐτὸν ἀνήρτησεν, ὡς πρὸς Φίλιππον δημοσθένους. ἐχειροτόνηθη πρεσβυτῆς ὡς Φίλιππον καὶ Κτησιφάνους καὶ Δημοσθένους καὶ τῆς εἰρήνης ἐν ἡμέτερον δημοσθένους ἐπέστη. ὁ δὲ ἄλλοτερον δέκατος ἂν κυρώσας ὄρκους τῆς εἰρήνης, κριταὶ ἀπέφυγον, ὡς περὶ εἰρήνης.

περὶ α. Ρετὶ. α. 4. 7. 12.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ Ζ΄.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ πατρὸς μὲν Ἰωάννου Λυκούργου τῆς Λυκούργου, ὁ δὲ οἱ τριάκοντα τύραννοι ἀπέκτειναν, αἰτίου αὐτῶν τῆς αἰμαρέσεως ἡμιόμου Ἀριστοδῆμου Βατῆτην, ὅς καὶ ἐλλήνων ἡμιόμου ἡμιόμος, ἐφυγὼν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ. δῆμον δὲ τῶν Βατῆτην, ἡμιόμοις τῶν Ἐτεοβουτῶν. ἀκροατῆς δὲ ἡμιόμος Πλάτωνος τῆς φιλοσοφίας, ἡμιόμοις ἐφιλοσόφησεν. εἶτα καὶ Ἰσοκράτους τῆς ῥήτορας γνώσεως ἡμιόμος, ἐπολιτεύσατο ἑπιφανῶς, καὶ λέγων καὶ περὶ τῶν καὶ διὰ πειρασμῶν τῆς δεικτικῆς τῶν χρημάτων. ἡμιόμοις γὰρ ἐγὼ δὲ ἑπί τῶν πειρασμῶν εἶδας τὰ λανθάνοντων μυσίων τετρακισχίλιων, ἢ ὡς πέντε, μυσίων ὀκτακισχίλιων ἑξακισχίλιων πενήκοντα. καὶ ὁ τῶν ἡμιόμοις αὐτῶν ἡμιόμος Στάσιος ὁ ῥήτωρ, ὁ δὲ μὲν περὶ αἰρετικῶν αὐτῶν, ἐπέστη τῶν φίλων ἑπιγραψάμενος ἵνα αὐτὸς ἐποιεῖτο τῆς δεικτικῆς ἀφ' ὅφρα ἡμιόμοις εἰσενεγκεῖν, μὴ πλείω πέντε ἐπὶ δέπειν τῆς χειροτόνησας ἑπί τὰ δημοσία χρημάτα, αἰεὶ τε ἐφεστῶς τοῖς ἔργοις διετέλεσε, καὶ ἡμιόμοις καὶ χερσὶν. καὶ ἑπί τῶν πόλεμον ἡμιόμοις ἡμιόμοις χερσὶν, πολλὰ δὲ πόλεως ἐπιώρθησε καὶ τείρεις παρεσκεύασε τῶν ἡμιόμοις τετρακισχίλιων καὶ ὁ δὲ Λυκούργου γυμνάσιον ἐπίσπε καὶ ἐφύτευσε, καὶ τῶν παλαίστρας ἡμιόμοις, καὶ ὁ δὲ Διούσου θεῶν ἑπι τῶν ἡμιόμοις ἐτελέσθη. πειρασμῶν δὲ ἐπὶ τῶν ἡμιόμοις τῶν ἡμιόμοις ἡμιόμοις ἐφύλαξε, περὶ τῶν πειρασμῶν καὶ ἡμιόμοις τῆς πόλεως παρεσκεύασεν, καὶ ἡμιόμοις χερσὶν. πολλὰ δὲ ἡμιόμοις ἡμιόμοις ἐτετέλεσε καὶ ἡμιόμοις, καὶ τῶν σκλοπῶν καὶ τῶν σαδίων τῶν Παναθηναϊκῶν τῶν κρητῶν ἀπέεστη, ἡμιόμοις πειρασμῶν τῶν τε καὶ τῶν χερσὶν ὁμαλῶν ποιήσας, Διονίου Ἰνός, ὅς ἐκέκτητο τῶν ὀρκίων, ἀνέγχετο τῆς πόλεως ἀπὸ πᾶντος αὐτῶν χερσὶν Λυκούργου. ἡμιόμοις καὶ τῶν ἀσπίδων τῶν φυλακῶν, καὶ τῶν κακουργῶν τῶν σύλληψιν, οὐκ ὀφείλου σεν ἀπομῶν, ὡς καὶ τῶν σοφιστῶν οἰοῖς λέγειν, Λυκούργου οὐ μέλει ἀλλὰ θανάτῳ χερσὶν τὸν καλαμὸν καὶ τῶν πονηρῶν, οὕτω συχραφειν. ὅταν ὀφείλου τῶν ἡμιόμοις ἡμιόμοις τῶν βασιλέως ὁ δῆμος οὐ παρεσκεύασε. καὶ ὁ δὲ χερσὶν ἐπολέμει Φίλιππος πρὸς Ἀθηναίους τὸν δδύτερον πόλεμον, ἐπρεσβυτε καὶ Πολυδίκτου καὶ Δημοσθένους, εἰς τε Πελοπόννησον καὶ πῆνας ἑτέρας πόλεις. διετέλεσε τε τὸν ἀπὸ τῶν χερσὶν ἀδοκίμων τῶν ἡμιόμοις, καὶ δίκαιος ἐπὶ νομισμῶν. ὡς τε καὶ ἐπὶ τοῖς δικαστηρίοις ὁ φῆσεν Λυκούργου, ἐδοκεῖ βοηθῆσαι ἐπὶ τῶν σωματικῶν ἡμιόμοις. εἰσένεγκε δὲ καὶ νόμοις, τὸν περὶ τῶν κωμῶν ἀγῶνα τῶν χερσὶν ἑπιτελεῖν ἐφάμιλλον ἐπὶ τῶν θεῶν, καὶ τὸν νικήσαντα εἰς ἄστυ καλαλέμεσαι, πρὸς τὸν οὐκ ὀφείλου, ἀγαλαμῶν τὸν ἀγῶνα ἐκλελοιπῶτα. τὸν δὲ, ὡς καὶ καὶ εἰκόνας ἀναγεῖναι τῶν ποιητῶν, Αἰσχύλου, Σοφοκλέους,

tractavit de hac adfinitate loquitur Dinarchus in oratione contra Pashium. Filios reliquit Abro- nem, Lycurgum, Lycophronem. de his Abro- & Lycurgus sine prole decesserunt: cum quidem Abro- in republ. præclarè fuisset versatus. Lycophron ducta Callistomacha, filia Philippi A- xonensis, genuit Callisthonem. hæc nupsit Cleom- broto Dinocratis F. Acharnensi, & ei Lycophro- nem peperit. qui ab auo adoptatus, sine sob. le mortem obiit. Eo mortuo Callisthonem duxit So- crates, filiumque ex ea sustulit Symmachus. Eo natus est Aristonymus, hoc Charmides, qui Phi- lippæ pater fuit. Ex hac & Lyfandro natus est Me- deus, qui & interpres, oriundus ab Eumolpidis. Huius & Timotheæ Glauci filie liberi fuere Lao- damia & Medeus, qui sacerdotiũ Neptuni Erech- thienfis gessit, & Philippa quæ Mineræ postea fuit sacerdos. ante enim eam duxit Diocles Meli- tensis, genuitque Dioclem, qui grauis armaturæ dux fuit. Hic vxorem duxit Hedistam Abro- nis filiam, ac procreauit Philippidem ac Nicoftra- tam. Hæc nupsit Themistocli Theophrast F. fa- cigero, & peperit Theophrastum ac Dioclem. constituit etiam sacerdotium Neptuni Erech- thienfis. Orationes eius feruntur quindecim. A po- pulo coronatus est aliquoties, & statuis donatus. Imago eius ærea posita est in Ceramico, ex decre- to, archonte Anaxicrate. quo eodem ei etiam, ac filiorum natu maximo decretus est in Prytaneo victus. Mortuo ipso, Lycophroni liberorum ma- ximo lis fuit de ea donatione. Multas etiam de sacris habuit orationes Lycurgus: accusauitque Autolicum Ateopagitam, Lyficlem prætorum, Demadem Demi F. Menesæchmum, aliosque complures, quos omnes reos peregit. Item Diphi- lum, qui è metallis argentariis subduxerat colu- mnas, quibus substruebantur moles, indeque in- iuste diuitias parauerat, fecitque vt morte da- mnatus puniretur, ac L drachmas ex opibus eius cuius ciuium dedit: summa donationis CLX ta- lenta æquante. alii minam viritim datam asse- runt. Qui autem in ius pertraxit Aristogitonem, Cleocratem, & Autolyco controuersiam mouit status liberi * cognominabatur autem Lycur- gus Ibis, Xenophonti noctua * Genus autem ab his deduxerunt, ac Erechthei, qui fuit Ter- ræ ac Vulcani F. proximè autem à Lycomedæ & Lycurgo: quos populus publica sepultura ho- norauit. Est eorum generis successio, consecra- torum Neptuno, in tabula perfecta, quæ dedica- ta est in sacratio Erechthei, picta ab Ismenia Chalcidense. & imagines Lycurgi, eiusque filio- rum Abro- nis, Lycurgi, & Lycophronis, iis fece- runt Timarchus & Cephisodotus filii Praxitelis. Tabulam dedicauit Abro- nis filius eius, qui nata- lium iure adeptus sacerdotium, id fratri Lyco- phroni concessit. ideoque pictus est qui triden- tem traheret. Cæterum Lycurgus descriptionem omnium abs se gestarum rerum fecit, ac in co- lumna suspendit ante palæstram à se factam, vt quibus cordi esset inspicere possent. nemo ta- men virum arguere peculatus potuit. Retulit etiam de Neoptolemo Anticlis F. coronando, ei- que statua dedicanda, quod promiserat se aram

A δρχοντες. αει δὲ τῆς κηδείας ταύτης λέγει ὁ Δείναρχος ἐν τῷ κτ' Πασίου. κατέλιπε ὁ παῖδας Ἀβρόνα, Λυκούργον, Λυκόφρονα. ὡν ὁ Ἀβρόν καὶ ὁ Λυκούργος ἀπαίδες μετήλλαξαν· ἀλλ' ὅ γε Ἀβρόν καὶ πολιτευσάμενος ἐπιφανῶς μετήλλαξε Λυκόφρον ὁ γήμας Καλλιμαχίω Φιλίω- που Ἀξενίος ἐγέννησε Καλλιστώ. ταύτῃ ὁ γήμας Κλεόμ- βροτος Δεινοκράτης Ἀχρῆδῆς, ἐγέννησε Λυκόφρονα. τῷ πν ὁ πάππος εἰσεποίησά τ' Ἀυκέρων· οὗ ὁ ἐτελεύτησεν ἀ- παίς. μὲν ὁ πῶ Λυκόφρονος τελευτῶν, ἐγέννησε πῶ Καλλι- τῶ Σωκράτης, καὶ ἔχεν υἱὸν Σύμμαχον. τῷ ὁ, ἐγέννησε Β Αεισάννμος, τῷ ὁ, Χαρμίδης, τῷ ὁ, Φιλίωπι. ταύτης ὁ καὶ Λυσάνδρου Μήδειος, ὁ καὶ Ἰσηγητῆς ὁξ Εὐμολπιδῶν γήμ- ὁμος τῷ τῷ δὲ καὶ Τιμοθέας τῆς Γλαύκου παῖδες, Λαο- δάμεια καὶ Μήδειος, ὁς πῶ ἱεροσωτῶν Ποσειδῶνος Ἐρεχθίως εἶχε καὶ Φιλίωπι, ἥ τις ἱερέσασα τῆς Ἀθῶν ὑπερόν. αὐτῶν δὲ αὐτῶν γήμας Διοκλῆς ὁ Μελιτῆδῆς, ἐγέννησε Διοκλέα τ' ἐπὶ τῶς ὀπλίτας στρατηγήσασα. γήμας δὲ οὗ Ἡδῆσι Ἀβρόνος, Φιλιππίδω καὶ Νικεστράτῳ ἐγέν- νησε. γήμας ὁ πῶ Νικεστράτῳ Θεμισοκλῆς ὁ Θεοφρα- στοῦ ὁ δαδούχος ἐγέννησε Θεόφραστον καὶ Διοκλέα. διετά- ζασα δὲ καὶ τῶν ἱεροσωτῶν τῶ Ποσειδῶνος Ἐρεχθίως. φέ- ρονται ὁ τὸν ῥήτορος λόγῳ δεκάπεντε. ἐφεταμένη δὲ ὑπὸ τὸν δῆμον πολλάκις, καὶ εἰκότων ἐτύχει. ἀνάκειται δὲ αὐτῷ χαλκῆ εἰκὼν ἐν κεραμικῷ καὶ ψήφισμα, ἐπὶ Ἀναξι- κράτης δρχοντος· ἐφ' οὗ ἔλαβε καὶ ὅτι οὐκ ἐν αὐτῷ αὐτὸς τε καὶ ὁ Λυκούργος, καὶ ὁ παρῆσάτος αὐτῷ τῆς ἐκ- γόνων καὶ ὁ αὐτῷ ψήφισμα. ἀποθανόντες τε Λυκούργου, ὁ παρῆσάτος τῆς παίδων Λυκόφρον ἠμφισβήτησε τ' δω- ρεῖς. εἶπε δὲ καὶ αὐτῷ ἱερῶν πολλάκις γραψάμενος Ἀυ- τόλυχον τὸν Ἀρεοπαγίτῳ, καὶ Λυσηλέα τ' στρατηγὸν, καὶ Δ Δημάδῃ τὸν Δημίῳ, καὶ Μενέσαιχμον, ἄλλοις τε πολλοῖς καὶ πόρνας εἶλεν. ἐκεῖνε δὲ καὶ Δίφιλον ἐκ τῆς δρχυ- εἶων μετάλλων τῶς μεθρανεῖς. οἱ ἐβάσανον τὰ ὑπερκεί- μενα βαρῆ ὑπερέδονα, καὶ ὅξ αὐτῆς πεπλουτηκέσα, αὐτῶν τῶς νόμοις. καὶ θανάτῳ ὄντος ἐπιτιμίου, ἀλάνα ἐποίησε, καὶ πενήτηχοντα δραχμας ἐκ τῆς οἰσίας αὐτῷ ἐκέσα τῆς πολι- τῆς διένειμε, τῆς πόρτων σωμαθέντων ἱερῶν ἐκατὴν ἐξήκοντα, ἢ (ὡς πνεσ) μυαί. ὁ δὲ Ἀθῶνας Ἀεισοκίπωνα καὶ Κλεωκράτῳ καὶ Ἀυτόλυχον δουλείας. ἐπεκαλείτο δὲ ὁ Λυκούργος, ἴσις Λυκούργῳ, Ξενοφῶντι νυκτεῖς· κα- τῆρον δὲ ὁ γήμος ἀπὸ τέτων, καὶ Ἐρεχθίως τῷ Γῆς καὶ Ἡ- φαῖσου. τὰ δὲ ἐπύτατω ἀπὸ Λυσημέδου καὶ Λυκούργου, οἱ ὁ δῆμος παφῆς ἐτίμησε δημασία. καὶ ἐστὶν αὐτῇ ἡ κατὰ- γωγῆ τὸν γήμοις τῆς ἱεραμελῶν τὸ Ποσειδῶνος, ἐν πίνακι τελείῳ, ὁς ἀνάκειται Ἐρεχθίῳ, γραμμαμέδος ὑπὸ Γομλῶν τῷ Χαλκιδῶς· καὶ εἰκότος ξύλινοι τὸ τε Λυ- κούργου, καὶ τῆς ἡδῶν αὐτῷ, Ἀβρόνος, Λυκούργου, Λυκό- φρονος, αἱ εἰργάσαντο Τίμωρος καὶ Κηφισόδοτος οἱ Περα- ζιτέλου ἡεῖς· τ' δὲ πίνακα ἀνέθηκεν Ἀβρόν ὁ παῖς αὐτῷ, λαχὼν ἐκ τῶ γήμοις πῶ ἱεροσωτῶν, καὶ αὐτῶν λαχρήσας τὰ ἀδελφῶ Λυκόφρονι. καὶ αὐτῷ τὸ πεποίηται ὁ Ἀβρόν παρῆσάτος αὐτῷ πῶ τείαναι. πόρτων δὲ ὡν δίακυσεν ἀναγραφῶν ποιησάμενος, ἀνέθηκεν ἐν σῆλη, αὐτῷ τ' ὑπὸ ἕνα καὶ αὐτῶν παλαίφρας, σκαπῆν τοῖς βουλευμένοις. ὁ δὲ εἰς μέτωπον ἐδωκῆθη ἐλέγξαι τ' ἀνδρα νοσηρισμοῦ. ἕνα καὶ δὲ καὶ Νεοπτόλεμον Ἀντικλέους ἐφεταμένη, καὶ εἰκόνα αἰαθῆναι, ὁπῆ πηγαίλας χρυσώσιν τ' βαμίον τῷ

Α πόλλωνος ἐν ἀγορῇ, καὶ τὴν μὲν τὴν τῆς ποδὲς ἐπιφύσει-
το ἢ Διοτίμου Διοπίδου δῶνον μετ' ἡμᾶς ἐπι Κτησικλέ-
ου δέχοντες.

A Apollinis in foro obducturum auro, vt dei oracu-
lum flagirabat. Decevit etiam Diotimo Diopi-
this F. Euonymensi honores, archonte Ctesicle.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ η΄.

DEMOSTHENES IIX.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ Δημοσθένος καὶ Κλεοβούλης
Ἰγνακίδος Ἰθυγάδος, τὸ δὲ δῆμον Παλαιός, καὶ ἀλειφθεὶς
ὑπὸ τῆς πατρὸς ἐτῶν ἑπτὰ, μετ' ἀδελφῆς πενταεπίδου, τὸν
μὲν τὸ ὄρφανός ἐστιν ὡς τῆς μητρὸς διήγε ἑρλάζων Ἰσο-
κράτει, ὡς ἴνες ἐφασαν, ὡς ἢ οἱ πλείστοι, Ἰσάμω τῷ Χόρξι-
δεῖ, ὡς ἰὼ Ἰσοκράτους μαθητῆς, Διάγονι ἐν Ἀθῆναις, Ζη-
λῶν Θουκυδίδου καὶ Γλάτωνα τὸ φιλόσοφοι, ὅν ἴνες εἶπον
παρασηνυδῶς αὐτῶν ἑρλάζων, ὡς ἢ Ἠγνοίας ὁ Μάγνης
φησὶν, ἐδεδῆθη τῆ παιδαγωγῶν, ἴα Καλλιγράφου ἐμπαίδου
Ἀφιδναίου ῥήτορος δοκίμου καὶ ἰσπαρχήσαντος καὶ ἀναθέντος
τὸ βωμόν τῷ Ἐρμῇ τῷ ἀγορεύει μέλλοντος ἐν τῷ δῆμῳ
λέγειν, ἀκούσῃ ἀκούσας ἢ, ἐρατῆς ἐγγύεο τῶ λόγων, καὶ τῶ
μὲν ἐπὶ ὀλίγον ἠκούσεν ἕως ἐπέδῃμει· ἐπειδὴ ἢ ὁ μὲν ἐφύγη
εἰς Θράκιον, ὁ δὲ ἐγγύεοι ἐξ ἐφῆδων, πτωχεύει παρὰ βαλ-
λεν Ἰσοκράτει καὶ Γλάτωνα. εἶτα καὶ Ἰσάμω ἀναλαβὼν εἰς τὴν
οἰκίαν τετραετῆ χρόνον αὐτὸν διεκόνει, μιμνῶντος αὐτῶ τὸς
λόγους, ὡς ἢ Κτησιβίου φησὶν ἐν τῷ περὶ φιλοσοφίας, Διά-
Καλλίου τῆ Συρακυσίου πόλεως πρὸ Ζήτου τῆ Ἀμφιπο-
λίτου λόγους, Διά δὲ Χαεικλέους τῆ Καρυστίου τὸς Ἀλκι-
δάμαντος ἀναλαβὼν αὐτοῖς. τελειωθεὶς δὲ, ἐλάττω ὡς τῶ
ἔπι ἔσπον ὡς λαβῶν, ἔκεινεν αὐτοῖς ἐπι ἔσπης ἐπι Τι-
μοκράτους δέχοντος, θεῖς ὄνας, Ἀφροβον, Θεοπίδου, Δη-
μοφάνθη ἢ Δημέαι, καὶ μάλιστα τῶ τῶ κατηγήρησεν, ἀδελ-
φοῦ τῆς μητρὸς ὄντος, δεκά τὰ λαβῶν ἡμίση ἐπέστη τῶ δι-
κῶν ἐπιγραψάμενος· καὶ εἶλεν αὐτοῖς τῆς ἢ κατὰ δίκης
ὡς δὲ ἐπὶ ἑρλάζω, τοῖς μὲν ἑρμείου, τοῖς ἢ καὶ χεί-
ρος. Ἀεισοφάντος δὲ ἦδη τὴν παρὰ πατρίαν Διά γῆρας
καταλιπόντος, καὶ γρηγορῆς ἐγγύεο. Μειδίαν δὲ τῶ Ἀνα-
γροσίον πλήξασθαι αὐτὸν ἐν τῷ τῆ ἑρλάζω χρησιμῶτα, εἰς
κείσιν κατὰ δίκης, λαβῶν τριχλίας ἀφῆκε τῆς δίκης.
λέγουσι δὲ αὐτὸν ἐπὶ ἴον ὄνα, εἰς ἀπῆλαιον ἀπῆλαι, κα-
κεῖ φιλοσοφῆν ὅ ἡμῶ τῆς κεφαλῆς ἐρλάζω, ἵνα μὴ
παρῆρητο· καὶ ἐπὶ τῆς κλίνης κοιμάσθαι, ἵνα Διά
τῶ ἑρλάζω αἰσῆται. τῶ, τῶ ῥώμη διδάμενον λέγειν ἐκ παρῆ-
σαι, καὶ τὸν ὄμον ἐν τῷ μελετῶν κινουῶτα ἀπορεπῶς κα-
ταπαύσαι, ὡς ἀρτήσαντα ὀβελίσκον, ἢ (ὡς ἴνες) ἐπι-
δῆν ἐκ τῆς ὀρφῆς, ἵνα φοβούμενος ἡρεμοῖη. παρῆλαιον-
τα δὲ καὶ τῶ τῶ λόγων ἑρλάζω, ἑσπῆρον ἰσομέγετες αὐτῶ
κατὰ σκιδάσαι, καὶ παρῆς τῶ ἀφορῆσαι μελετῶν, ἵνα ἢ
πομορθώσεται τὰ ἐλλείποντα· καὶ καλιόντα ἐπὶ ὁ Φαλη-
εἶον, παρῆς τῶ τῶ κυμάτων ἐμβολῆς τῶ σκέψης ποιε-
σαι, ἵν εἴποτε ἰορβοῖη ὁ δῆμος, μὴ ἐκσαι. τῶ δὲ πῆ-
μας αὐτῶ ἐιδέοντος, Νεοπολέμου τῶ ὑποκει τῶ μ-
είας διῶσαι, ἵνα ὄλας παρῆδοις ἀπῆλαις λέγη. ἐπεί ἢ
τῶ πολιτεύεται παρῆλαιον, εἰς δύο διηρημένων τῶ ἐν
τῆ πόλει, καὶ τῶ μὲν φιλιπποῖσιν, τῶ δὲ ὑπὸ τῆς ἐ-
λῶσεως διηρημένων, τῶ τῶ ἀπῆλαιον ἀπῆλαιον
Φιλιπποῦ τῶ εἶλετο. καὶ πρῶτος τῶ χρόνου διετέλεσε συμ-
βληθῶν τοῖς κινδυνώοισιν ὑπὸ Φιλιπποῦ ἡμῶ τῶ βοῦταιν,
συμπολιτεύομενος Ἰπῆριδῆ, Ναυσικλεί, Πολυεύκτου,

DEMOSTHENES Demosthenis F. ἐ Cleobula
Gylonis filia, curia Pæaniensis, à patre fuit relictus
pupillus annos natus septem, cum sorore anno-
rum septem. Orbitatis tempore apud matrem vi-
uens, operam dedit Isocrati. ita enim quidam sen-
tiunt. plures aiunt Isæi Chalcidensis auditorem
fuisse, tunc Athenis degentis. Alii Thucydidis &
Platonis fuisse studiosum narrant: atq; huic qui-
dem eum præcipuè vacasse perhibent. Hegesias
Magnes scribit, precibus eum à prædago impet-
trasse, vt sibi liceret audire Callistratum Empædi
F. Aphidneum, oratorem nobilem, & qui aliquan-
do equitum magister fuisset, ac Mercurio forensi
aram dedicasset, verbatim ad populum facturū.
Quem vbi audiuit, amore dicendi captus, ei se
quandiu Athenis ille fuit, discipulum præbuit. Sed
Callistrato in Thraciam profugo, tum ex ephēbis
egressus Isocrati se atque Platoni adiunxit. Postea
C Itæum domum suam recepit, ac per annos qua-
tuor elaborauit in eius orationibus imitandis. Cte-
sibius in libro de philosophia perhibet, eum Calliæ
Syracusanæ operæ Zethi Amphipolitæ, per Charic-
lem Alcidasantis Carystii orationes nactum, in
iis sese exercuisse. Virilem ætatem adeptus, tutores
suos, quod ab iis minus æ quo accepisset, malè ad-
ministratæ tutelæ accusauit, Timocrate archonte.
erāt autem tres, Aphobus, Therippides, & Demo-
phon siue Demea: atque hunc auunculum suum,
magis quam alios. & vnamquamvis actionem de-
cem talentis estimauit. cum autem reos peregisset,
multam non exegit: alios pecunia, alios etiam gra-
D tia * Aristophonte autem iam ob senectutem præ-
fecturam deferente, etiam choragus factus est.
Mediam Anagyrasium qui ipsum in theatro cho-
rum instruentem percusserat, in iudicium pertra-
xit: sed acceptis tribus drachmarum millibus mis-
sum fecit. Ferunt, Demosth- nem etiamnum ado-
lescentem in antrum iuisse, ibiq; meditatam ora-
tiones fuisse, rafa dimidia capitis parte, ne exiret:
inque angusta cubuisse sponda, vt citò expergisce-
retur. cumque litteram non posset pronuncia-
re, labore consecutum vt proferret. cumque inter
declamandum mouere soleret humerum incon-
E uenienter id desueuisse, (suspensio è culmine veru,
aut (quod alii dicunt) gladio, vt eius metu se conti-
neret. Cum iam auctus esset vi dicendi, ferunt
eum speculum fecisse sibi æquale, inque id inspici-
entem se exercuisse, vt corrigeret vitia. Descen-
disse etiam ad Phalericum litus, & aduersus vndas
obstrepentes declamasse: vt si quando populus
obturbaret, hoc sibi non esset terrori. Cumq; eum
spiritus deficeret, Neoptolemi histronis opera de-
cem drachmarum millibus conductâ didicisse v-
no spiritu integras circuitiones efferre. Postquam
se ad republ. contulit diuiso in duas factiones
populo, quarum altera Philippo faueret, altera
pro libertate concionabatur: Philippo aduer-
santibus se addidit, omnique tempore ciuibus suasit
vt iis auxilium ferrent, quos à Philippo op-
pressum in periculum erat. iociosque sui institu-
ti habuit Hyperidem, Nausiclem, Polyeuclum,

Diotimum. Ideoque etiam Atheniensibus fœdere iunxit Thebanos, Euboenses, Corcyrenses, Corinthios, Bœotos, multosque alios. Quodam tempore, cum eiectus è concione, mœltus domum abiret, Eunomus ei Thriasius occurrit iam sine nex, atque cohortatus est. Maximè autem confirmatus est ab Andronico histrione, eique operam dedit, edoctus ab eo orationes suas bene habere, sed actionem iis deesse. Itaque interrogatus quid primum, quid secundum, quid tertium in arte esset oratoria, subinde respondit, Actio. Rursus in conciones progressus, cum nouè quædam diceret, exagitatus est. vt etiam comici Antiphantes & Timocles eum vexauerint.

Vos iuro, terra, fontes, flumina, latices.

nam cum hoc modo apud populum iurasset, tumultu est exceptus. Quin & Asclepium (is Æsculapius Latinis est) iurauit, acuta syllaba scle, docuitque se hoc rectè facere: esse enim deum epium siue mitem. quo nomine sæpe ei obturbatum esse. Sed omnia ista emendauit, cum vacasset Eubulix dialectico Milesio. Cum venisset in solennem conuentum apud Olympiam, audiissetque Lamachum Terinzum recitantem Philippi Alexandrique laudationem, Thebanosque & Olynthios perstringentem: contra ad dicendum sutrexit, veterumque poetarum testimoniis prolatis de præclaris Thebanorum atque Olynthiorum factis effecit, vt Lamachus porò quiesceret, eque conuentu profugeret. Philippus autem iis, qui orationes à Demosthene contra ipsum habitas referebant sibi, responderit: etiam ipsemet, si audiuissem dicentem Demosthenem, bellum contra me suscipiendum decreuissem. Suas orationes Demosthenes militibus ob vim comparabat: Isocraticas athleticis, quòd delectationem exhiberent theatricam. Annos natus xxxvii, (à Dexitheo enim supputo vsque ad Callimachum, sub quo legatio ab Olynthiis venit auxilium petentibus, quos Philippus bello premebat) suasis vt mitterentur Olynthiis suppetiæ. Anno postero, in quem mors Platonis incidit, Philippus Olynthios perdidit. Nouerat Demosthenem etiam Xenophon Socratis discipulus, siue incipientem, siue iam florentem. res enim Græcæ ei in Mantinensem pugnam & archontem Chariclidam desinunt. noster iam antè sub Timocrate curatores reos peregit. Æschinem fugientem à damnatione, equo est persecutus. cumque is se comprehensum iri putans ad pedes ei accidisset capite velato, crexit hominem, consolatusque talento argenti donauit. Autor fuit populo, vt milites mercenarios in Thaso aleret, eoque nauigauit ipse triremibus præfectus. Coëmendi frumenti gesto munere, accusatus peculatus, absolutusque est. Cum Philippus Elateam occupasset, ipse etiam cum iis egressus in bellum, qui ad Chzroneam pugnauerunt. atque ibi eum ordines deseruisse aiunt, & cum fugientis chlamydem tubus apprehendisset, se conuertisse, ac clamauisse, Vium cape. clypei insigne habuit bonam fortunam. Orationem tamen funebrem habuit de iis qui tum ceciderunt. Secundum hæc cura ad urbem exornandam conuersa, cum publicè esset murorum procurator delectus, impensam ei rei pecuniam de sua persoluit pecunia, minas centum. impendit etiam

A Διοτίμου. δὲ ἐξ ὑπομνήματι τοῦ Αἰθιωτοῦ ἐπίνοσε Θηβαί-
οι, Εὐβοεῖς, Κερκυραῖοι, Κορινθίαι, Βοιωτὲς, καὶ πολλοὶ ἄλλοι
πρὸς τούτοις. Ὀκπεσὼν δὲ ποτὲ ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἀ-
θρομῶν, ἐβάδιζεν οἴκῳ. στυγρῶν δ' αὐτῷ Εὐνομὸς ὁ Θηρασίος
προσεβύτης ἠδ' ἄλλ' ἄλλοι, παρεβέβαλε τὴν Δημοσθένει. μάλιστα δὲ
ὑποκρίτης Ἀνδρονίκος, εἰπὼν ὡς οἱ μὲν λόγῳ καλῶς ἐχρῆεν,
λαῖποι δ' αὐτῷ τὰ τῆς ὑποκρίσεως. ἀπεμνημόνευσε τε τὴν ὑπό-
τ' ἐκκλησίας αὐτῷ λελεγμένον. καὶ δὴ περὶ οὐρανοῦ τὴν Δημο-
σθένει τὸν ἀδελφῶν αὐτὸν τῶν Ἀνδρονίκου. ὅταν ἐρεωδίου αὐτὸν
πὶ πρῶτον ἐν ῥήθεικῃ, εἶπεν, ὑποκρίσις καὶ τί δούτερον,
B ὑποκρίσις καὶ τί τρίτον, ὑποκρίσις. παρελθὼν δ' ἄλλιν εἰς
τὰς ἐκκλησίας, νεωτερικῶς ἕνα λέγων, διεσῦρετο ὡς καμῶ-
νη θύειν αὐτὸν ὑπὸ Ἀντιφάνους, καὶ Τιμοκλέους, Μαχίω,
Μακρίων, Μακρίων, Μακρίων. ὁμοίως καὶ τῶν τὸν
ἔσπον ἐν τῷ δήμῳ, ἴσχυρον ἐκίνησεν. ὤμνε δ' καὶ τὸ Ἀσκλη-
πιόν, παρεπαροξύνων Ἀσκληπιόν. καὶ παρεδείκνυεν αὐτὸν ὄρ-
θας λέγοντα (εἶ) γὰρ τὸν ἵππον. καὶ ἐπὶ τούτῳ πολλάκις ἐσο-
ρῶντο. ἡρώδης δ' Εὐελείδης τῶν Ἀγαθῶν Μιλησίων,
ἐπίσωρθώσατο πόλιν. ἡρώδης δ' καὶ ἐν τῇ Ὀλυμπιακῇ
πρόμηγυρι, καὶ ἀκρότας Λαμάχου τῶν Τερεινάου, Φιλίππου
C καὶ Ἀλεξάνδρου ἐγκάμιον ἀναγιγνώσκοντος, Θηβαίων δ' καὶ
Ὀλυθίων κατὰ βέροντες, ὡς ἀναστάς. ὡς ἀναστάς πιπτήν
μύσειας παρεβέβαλε πρὸς τῶν Θηβαίων καὶ Ὀλυθίων
καλῶς παρεχθέντων, ὡς παύσασθαι τε πολιορκίαν τῶν Λαμά-
χου, καὶ φυγεῖν ἐκ τῆς πρόμηγυρος. Φιλίππου δ' πρὸς τὴν ἀνα-
φύεσθαι αὐτῷ κατ' αὐτῶν δημοσθένει, εἰπεῖν, ὅτι καὶ αὐ-
τὸς αἰ ἀκρότας λέγωντος Δημοσθένει, ἐχειροτόνησε τὸν ἀνδρα
πρὸς τὸ κατ' ἐμοῦ πόλεμον. ἐκάλει δ' τὴν μὲν αὐτῶν λέγοντος
ὁμοίως τοῖς τραγῳδαῖς Ἀφ' ἑνὶ πομπικῶν δυνάμιν, τὴν δ'
D Ἰσοκράτους, τοῖς ἀθληταῖς. τέρψιν γὰρ παρέχειν αὐτοῖς φατε-
κίω. ἐπὶ δ' καὶ τριάκοντα ἔτη γεγονῶς, λογιζομένοις ἀπὸ
Δεξιθέου εἰς Καλλίμαχον, ἐφ' οὗ παρ' Ὀλυθίων ἦκε
προσεβεία πρὸς τὴν βοήθειαν, ἐπεὶ ὅτι ἐξ ἑνὸς ὑπὸ Φιλίππου
τῶν πόλεμον, ἐπεισε ἐκπέμψαι τὴν βοήθειαν. τῶν δ' ἐξῆς
ἐφ' οὗ Πλάτων ἐτελεύτησεν, Φιλίππου Ὀλυθίων κατε-
πρέβατο ἔργῳ δ' αὐτὸν καὶ Ξενοφῶν ὁ Σωκρατικός ἢ ὡς ἔχο-
μῶν, ἢ ἀκμάζοντα (τῶν μὲν γὰρ τὰ Ἑλληνικὰ ἐτελείτο,
τὰ πρὸς τὴν ἐν Μαντινείᾳ μάχην) ὡς ἔργῳ δ' Χαρι-
κλείδην. ὁ δ' ὡς ἔργῳ δ' ἐπὶ Τιμοκράτους εἶλε τὴν ὅτι-
E ἔσπον. φέρωντες δ' Αἰγίνου μὲν τὴν κατὰ δίκην, ἵπ-
πω κατεδίωξεν αὐτὸν τὸν δ' οἰνήντος αὐτὸν συλλαμ-
βαίνεσθαι, καὶ παρεπείσειεν καὶ συγκαλυφάμενον, ἀνα-
στῆσας αὐτὸν παρεμυθήσατο, καὶ πάλαν ἐδῶκεν ὡς ἔργῳ
εἰου. καὶ συνεβούλευσε δ' τῶν δήμων ἕνεκῶν ἐν Θάσῳ
ῥέφειν, καὶ ἐπὶ τούτῳ τεινεσάρχης ὡς ἐπέλασε. σιτώνης δ'
ἡρώδης, καὶ κατηγορηθεὶς κλοπῆς, ἀφείθη. Φιλίπ-
που δ' Ἐλάτεια κατὰ λαμβανόμενον, καὶ αὐτὸς τοῖς ἐν
Χαρωνείᾳ μαχηταῖς συνεξήληθεν. ὅταν καὶ δοκεῖ τὴν
τάξιν λιπεῖν φέρωντες δ' αὐτῶν Βάτον ὅτι λαβείσθαι τῆς
χλαμύδος τὸν δὲ, ὅτι ἐραφέντα εἰπεῖν, Ζώηρει. εἶχε
F δὲ καὶ ὅτι ἴσημον ὅτι τῆς ἀσπίδος, Ἀγαθῶν τὴν ἔργῳ εἶπε
μῦθοι τὸ ὅτι τῶν πεσόντων. μὲν δ' αὐτῶν πρὸς
τὴν ὅτι σκῆλυ τῆς πόλεως τῆ ὅτι μελεία παρελθῶν, καὶ
τῶν τειχῶν ὅτι μεληθεὶς χειροτονηθεὶς, ἀπὸ τῆς ἰδίας οἰσίας
εἰσίνεκε δ' ἀναλωθῆν ὡς ἔργῳ, μῦθῳ ἐκατόν. ἐπέδωκε δ' καὶ

θεωρεῖς μωρίας, πειθήριος τε ὄπιθ' αὐτῶν, ἀπὸ πλάσσει τῶν
 συμμάχων ἀγγυρολογῶν, ἐφ' οἷς πολλάκις ἐπεφαιώθη,
 πρῶτον μὲν ὑπὸ Δημοτέλους Ἀριστοκράτου Ὑπερίδου
 χρυσῶ φεραῖω, τελευτῶν δ' ὑπὸ Κτησιφάντος. καὶ γρα-
 φέντος τῶ ψήφισματος ἀποδοθέντος ὑπὸ Διοδώρου καὶ Αἰγι-
 νου, ἀπολορῶν μὲν οὐκ ἔπειθε ὡς τε ὁ πέμπτον μέρος τῶ ψή-
 φων τῶ διακρίσει μὴ μετὰ λαβεῖν ὕστερον δ' Ἀλεξάνδρου ὄπι-
 τ' Ἀσίας στρατευομένου, καὶ Φυγίντος Ἀρπάλου μὲν χρημά-
 των εἰς Ἀθῆνας, ὁ μὲν πρῶτον ἐκάλυψε αὐτὸν εἰς δεξιῶ-
 ναί· ἐπειδὴ δ' εἰσεπλάσσει, λαβὼν Δαρεϊκῆς χιλίους μετε-
 τάξει, βουλομένων τε Ἀθηνῶν Ἀντιπάδω ἀποδοῦναι
 τ' ἀποδοῦναι, αἰτεῖται, ἐξ ἧσ' αὐτὸν ἀποδοῦναι τὰ χρημάτα
 εἰς ἀκρόπολιν, ἢ δὴ τὰ δῆμον τ' ἀριθμὸν εἰπόντα· φησάντος δ'
 Ἀρπάλου ἐπιπέσει, ἢ πενήτην, ἢ ὀλίγα πλείονα, ὡς φησι
 Φιλόχορος. μὲν δ' αὖτε Φυγίντος Ἀρπάλου, ἐκ τῶ δεσπο-
 τείου, ἐν ᾧ ἐφυλάσσει μετρίως αἰ ἀφικητῆ τις παρ'
 Ἀλεξάνδρου, καὶ πορθέμενος εἰς τὴν Κρήτην, ἢ (ὡς ἐνίοι) ὄπι-
 τ' Ἰθάκην τ' Ἀκαδικῆς, ἀπὸ ἧσ' ἔχεν ὁ Δημοθένης δωροδο-
 κίας καὶ ἀπὸ τῶ μῆτε τ' ἀριθμὸν τ' ἀνακρομαθέντων με-
 μνηστικῶν, μῆτε τ' τὴν φυλασσομένων ἀμέλειαν. εἰσαχθεὶς δ' εἰς
 δικαστήριον ὑπὸ Ὑπερίδου, Πυθαίου, Μενεσάχμου, Ἰμε-
 ραίου, Παύσκλειος, οἱ ἐποίησαν καταγωγῆν αὐτῶ τ' εἰς Ἀ-
 ρείου πάριου βουλήν, καὶ αἰεὶς ἔφυγε, πενήτην ἀποδοῦναι ἀπο-
 τῆσαι μὴ διωκόμενος, (εἶχε δ' αἰτῆσαι τελευτῶν τὰ λαβῆναι λα-
 βῆναι), ἢ (ὡς ἐνίοι) οὐχ ὑπομείνας τὴν κρίσιν· μὲν δ' αὖτε τῶ
 χρόνον τῶ Ἀθηνῶν Πολύδκτον πεμφάντων πρὸς ἑα-
 τὴν πρὸς τὸ χρόνον τῶ Ἀρκάδων, ὡς τε ἀποδοῦναι αὐτοῖς τ'
 τῶ Μακεδόνων συμμαχίας, καὶ τῶ Πολυδῆκτος πείσαι μὴ
 διωκόμενος, ὄπιθ' αὐτῶν Δημοθένης καὶ στωικῶν ἐπεισεν. ἐφ'
 ᾧ φησιν αὐτοῖς μὲν χρόνον ἵνα καὶ τοῦτον ἔρατο, ψήφισματος
 γραφέντος, πειθήριος ἀποσταλείσης. τῶ δ' Ἀθηνῶν ψήφι-
 σμένων εἰς ἃ ὄφειλε τελευτῶν, ἦσαν αὐτὸν τ' βωμὸν τῶ
 σωτήρος Διὸς ἐν Πειραιεὶ καὶ ἀφαιῶσαι, τῶ τῶ γραφέντος δ'
 ψήφισμα Δῆμος Παιδωνέως, ὅς ἐκ ἀνεπίστου αὐτῶ, πάλιν
 ἐν τῶ τοῖς αὐτῶ πολιτευόμενος. Ἀντιπάδου δ' εἰς Λάμειδου
 ὑπὸ τῶ Ἑλλήνων συγκληθέντος, τῶ Ἀθηνῶν δ'
 ἀγγέλια θύοντων, πρὸς πᾶσι τῶ ἑταίρων Ἀγιστραδὸν ἔφη
 οὐκ ἔτι αὐτῶ γνώμην ἔχειν πῶς ἄλλοις πρὸ τῶ πρῶ-
 τῶν. ὄπισθ' αὐτῶ (εἶπεν) τῶ Ἑλλήνων εἰδὼν μὴ
 πολεμεῖν καὶ εἰδὼν καὶ διωκόμενος, δόλιχον δ' ἐπέ-
 ει. Φερεσάδου δ' ἐλόγος Ἀντιπάδου, καὶ πολιορκήσεν
 ἀπειλοῦτος Ἀθηνῶν, εἰ μὴ τῶς ῥήτορας ἐκδοῖσαν,
 καταλιπὼν ὁ Δημοθένης τὴν πόλιν ἔφυγε, πρῶτον
 μὲν εἰς Αἴγινα ὄπιθ' αὐτῶν Ἀρκάδιον καταδύμενος, φοβη-
 θεὶς δὲ εἰς Καλαβρίαν μετέστη. ἐκδοῖσαν δ' τῶς ῥήτορας
 τῶ Ἀθηνῶν ψήφισμένων, κακείνων, κατέλειπε ἰκέτης
 ἐν τῶ τῶ Ποσειδῶνος ἱερῶ. ἐλθόντος δ' ἐπὶ αὐτὸν Ἀρχίου
 τῶ Φυλαδοθήρου ὄπιθ' αὐτῶν, ὅς παρ' ἑαυτῶν Ἀναξί-
 μῆναι τὰ ῥήματα, πείθοντες αὐτὸν ἀναστῆναι ὡς φίλον Ἀντι-
 πάδω ἡγησόμενον, εἶπεν ὅτι Οὐτε ὅτε ἐβραχύνει ἐπέθε-
 με, οὐτε τὴν πείσιν συμβουλεύων. τῶ δ' ὄπιθ' αὐτῶν
 βιάσασθαι, ἐκάλυψε αὐτὸν οἱ καὶ τὴν πόλιν καὶ Δημο-
 θένης ἔφη, Οὐ σωτηρίας δεόμενος κατέφυγεν εἰς Καλα-
 βρίαν, ἀλλ' ὡς ἐλπίσεν Μακεδόνων καὶ τῶ τῶ βασιλευ-
 σεν. αἰτήσας τε γραμματεῖον, ἐξ ἧσ' αὐτῶν Δημήτριος

A cetero iis qui publicè ad sacras res conficiendas
 mittebantur: (theoro Græci appellant:) & con-
 scensa triremi circumuectus, à sociis pecuniam
 collegit. Itaque ob hæc sæpius coronatus fuit, à
 Damotele, Aristonico, Hyperide, coronis aureis:
 tandem à Ctesiphonte. Cuius decretum cum
 ut contra leges factum accusarent Diodotus &
 Æschines, ipse defendens vicit: cum sanè actor
 quintam suffragiorum partem non obtineret.
 Postea temporis cum Alexander expeditionem
 in Asiam fecisset, atque Harpalus cum pecunia
 Athenas fugisset: initio ne reciperetur egit. Sed
 postquam ille naui appulit, acceptis c 15 Daricis
 sententiam mutavit. cumque Harpalum Athe-
 nienfes dedere Antipatro statuisent, reclamavit:
 pecuniamque promulgato decreto, in arce de-
 poni, summamque populò indicari iussit: cum
 Harpalus dixisset esse iccccl, aut non multo pau-
 ciora talenta: ut est apud Philochorum. Post cum
 è carcere profugisset Harpalus, in quo tantisper
 adseruandus fuerat, donec aliquis ab Alexandro
 veniret: ac se in Cretam, vel Tanarum Læonicæ
 (nam & hoc quidam dicunt) contulisset: vitio da-
 tum est Demostheni, quòd muneribus se passus
 corrumpti, neque numerum relatæ pecuniæ edidif-
 set, neque custodum incuriam indicasset. itaque in
 iudicium pertractus ab Hyperide, Pythea, Mene-
 sâchmo, Himeræo, Patrocle, à concilio Areopagi-
 tico damnatus in exsulum abiit: cum quintuplum
 persolvere non posset: etenim xxx talenta acco-
 pisse culpabatur. alii eum subire iudicii aleam no-
 luisse dicunt. Secundum hanc tempestatem, cum
 Athenienses Polycetum ad temp. Arcadum mi-
 sissent, ut eos à societate Macedonum abstraheret:
 isque persuadere nequiret, superuenit Demosthe-
 nes, patrociansque causæ civium persuasit. Hoc
 ei admirationem peperit: & aliquanto post tem-
 pore ab Atheniensibus missa triremi est reuoca-
 tus in patriam. cum ii Damone Præattensi, con-
 sobrino Demosthenis, autore, sciuisent, ut culpa
 solueretur, modò de xxx quæ debebat talentis
 edificaret aram Iouis Seruatoris in Peræo. Hoc
 pacto ad temp. rediit. Cæterum Antipatro La-
 miam à Græcis concluso, & Atheniensibus ob
 faultum nuncium sacrificantibus, cuidam socio-
 rum Agesistrato dixit, se de rebus hæc non idem
 cum aliis sentire. scire enim se, Græcos stadium
 conficere belligerando posse, dolichum porrò ne-
 quire. Ut Antipater Pharsalo capta minatus est
 se Athenas obsessurum, nisi oratores dederent:
 Vrbe relicta Demosthenes fugit, primum Eggi-
 nam, ut in Æaci templo sessurus: deinde metu
 compulsus, in Calauriam transit. cumque decre-
 uissent Athenienses vnà cum aliis oratorib. ipsum
 quoque esse dedendum: supplex in fano Neptu-
 ni desedit. Vbi eò venit Archias, qui à conqui-
 rendis ad supplicium exsulis nomen Phygado-
 theræ inuenit, discipulusque fuit Anaximenes o-
 ratoris, suasisque ut progrediretur, amicus Anti-
 patro futurus: Neque antè, inquit, tragædias
 agens te mihi probauisti, neque nunc consulen-
 do persuadebis. Cumque vim Archias molire-
 tur, prohibuere oppidani. Demosthenes autem
 dixit, Non se salutis cupiditate Catalauiam
 confugisse: verum ut demonstrarem etiam
 sacròsancta à Macedonibus violari. Poposeit
 deinde tabellam: eique (si Demetrio Magnè

credimus) inscripsit elegiacum hoc, quod post- modo ipsius simulacro inscribi curauere Atheni- ensis: hic est sensus.

*Si tibi vis animo, Demosthenes, aqua fuisset,
Non Macedum ferret Gracia victa iugum.*

Situm est simulacrum propè septum & aram 111 deorum, à Polyucto factum. alii hoc aiunt fuisse scriptum inuentum: Demosthenes Anipatro S. Mortuum cum esse tradit Philochorus potio ve- neno: Satyrus autem historiæ scriptor, veneno im- butum fuisse calamum, quo scribere epistolam ceperit. eoque gustato ipsum periisse. Iratosthenes, iam pridem sibi à Macedonibus reuentem, ar- millam veneno infectam gestasse circa brachium. Sunt qui dicant contento spiritum mortem sibi pa- rasso: alii, venenum hausisse, quod in sigillo habe- bat. * * duo & viginti. Motuo autem Phlippo, nitida indutus veste prodit in publicum, gau- dens morte istius: quamquam ipse nuper filiam a- misisset. Thebanis quæque contra Alexandrum bellantibus adiumentum fuit, ac reliquos Græcos subinde animauit. Itaque Alexander cum Thebas euetteret, hunc ab Atheniensibus postulauit, additis nisi dederent mini: Huic in Persas ducenti, & na- uale subsidium præenti, Demosthenes contradixit: Incertum esse inquiriens, an non contra præbentes id vsurus eo esset. Duos reliquit filio: ex vna uxore Heliodori cuiusdam Eudocimi filia. Vnicam ha- buit filiam. quæ puella antè quam nuberet, è viuus excessit. Soror etiam illi fuit: quæ, & Lachete Leu- conensi sobriano natus est Demochares, vir bel- licis rebis, & orationibus ciuilibus nemini secun- dus. Statua ei posita in Prytaneo exstat, ad dextram introitus partem prima, non tantum tunica, sed et- iam gladio accincta. hoc enim habitu conciona- tus dicitur, quo tempore Antipater oratores qua- sivit. Postea temporis Athenienses cognatis De- mosthenis alimenta in Prytaneo dederunt. ipsiq; mortuo statuam in foro posuerunt, Gorgia ar- chonte: cum hos honores ei flagitasset Democha- res sorore ipsius natus. cui & ipsi filius Laches De- mocharis F. Leuconensis dona impetrauit, decen- nio post, Pytharato archonte. nempe ut statua in foro poneretur, & cum ipse, tum posterorum sem- per qui nati maximus esset, cibum in Prytaneo haberent, primamq; sessionem in omnibus certami- num spectaculis. Hæc de vtriusq; decreta, infra præscripta leges. Statua Democharis, ut memora- uimus, in Prytaneum est translata è foro. Feruntur orationes eius genuinæ LXV. Quidam cum etiam impudicè vicitasse narrant, vestitu vsu subinde muliebri, ac comestationibus: unde Batalus fue- rit cognominatus. alii diminutiue à nutricis no- mine ferunt sic per contumeliam vocatum. Dio- genes, qui Canis vsurpatus fuit, cum eum aliquan- do in caupona conspexisset, pudore commoto ac intro recedenti: quanto magis, inquit, initio te re- cipies, tanto magis intus eris. Eundem falsè cauil- lans, in orationibus aiebat esse Scytham, in præliis vrbani. Accepit etiam ab Ephialta aurum, vno popularium oratorum, qui legatus ad regem Per- sarum missus, clam attulerat pecuniam, qua in- ter oratores Athenienses distributa, horum ope- ra bellum contra Philippum inflammaret, ac Demosthenem à rege nominatim dono Dario-

A ο Μάρτυς φησὶ δὲ ἐπὶ τῆ εἰκόνας αὐτῆς ἐλεγείον, ὅτι γεγραμ- μένον ὑπὸ τῆ Αἰτωλῶν ὕστερον,

Εἴ ποτ' ἰσὺν ῥώμην γνώμη Δημοσθένος ἔχες,
Οὐ ποτ' αἰ Ἑλλήων ἦρξεν Ἀρης Μακεδῶν.

(καίτοι δὲ εἰκὼν πλησίον τῆς ἀεικλιμασίας καὶ τῆς βασιλείας
δώδεκα θεῶν, ὑπὸ Πολυδίκου πεποιημένη) ὡς δὲ ἐπιεί-
φασιν, τὸ τοῦ δὲ γέγραμμένον, Δημοσθένος Ἀντιπάδου
χαίρειν. ἀποθανεῖν δὲ αὐτὸν Φιλόχορος μὲν φησὶ φάρμακον
πίνοντα Σάτυρος δὲ οὐσιφραφάδης τὸ κάλαμον πεφάρμακται,
ὃ γράφειν ἤρξατο τὸ ἑπιπέλιον, οὗ γευσάμενον ἀποθανεῖν.

B Εὐσεβίου δὲ, ἐκ πολλοῦ δεδουκέντα Μακεδόνας, περὶ τῆς
βραχίονος κείνου ἀεικλιμασίας πεφάρμακται. εἰσὶ δὲ οἱ φασί,
συγγράφοντα αὐτὸν τὸ πνεῦμα ἀποθανεῖν. οἱ δὲ εἶπον, τὸ καὶ τὴν
σφραγίδα φάρμακον γευσάμενον

δὲ δύο καὶ εἴκοσι. ἦν δὲ Φίλιππος ἐτεθνήκει, λαμ-
πρῶν ἐσθῆτων ἀποσπῆσθαι ἔχων, καίτοι τῆς θυγατρὸς αὐτῆς
νεωστὶ τετελευτημένης, ἐφθόνητος περὶ τῆς Μακεδόνος θανά-
του. σιωπήσας δὲ καὶ Θεβαίοις πρὸς Ἀλέξανδρον πολε-
μοῦσι, καὶ τῶν ἄλλοις Ἑλλήων ἐπέρωσεν αἰεὶ. δὲ ποτ' Θη-
βας κατὰ σπῆρας, ἐξήτει παρ' Αἰτωλῶν Ἀλέξανδρος

C αὐτὸν, ἀπειλῶν εἰ μὴ δοῖναι. στρατευσάμενος δὲ αὐτῆς ἐπὶ
Πέρσας, καὶ ἀποῦπι ναυικὴν παρ' Αἰτωλῶν, ἀντιτίθει,
ἀδελφὸν εἰπὼν εἰ οὐ καὶ τῆς ὁδοῦ ἀσφάλτου χηρήσεται. κατέ-
λιπε δύο παῖδας ἐκ μιᾶς γυναικὸς τῆς Ἰσοκρίμου Ἡλιο-
δώρου υἱὸς θυγατρὸς. θυγατὴρ μίδου ἔχεν, ἡ παῖς ἐπὶ οὐ-
σα, πρὸς γάμου ἐτελευτήσεν. εἶχε δὲ καὶ ἀδελφίω, δὲ
ἦς καὶ Λάχου Λακωνέως ἀδελφίδος αὐτῆς Δημοχάρους
ἐγένετο, αἰνῶν καὶ πόλεμον ἀγαθὸς, καὶ καὶ τῶν πολιτικῶν
λόγους ὁδοῦ χηρῶν. ἐστὶ δὲ αὐτῆς εἰκὼν ἐν τῆς ἀρυτομείας
εἰσόντων πρὸς τὴν ἐστὶν ἀδελφίαν, ὃ πρὸς τῆς ἀεικλιμασίας

D ἄμα τῆς ἡμαθίας καὶ Ἰφίους. οὕτω γὰρ δημηγορήσας λέγεται,
ἦν δὲ Ἀντιπάδου ἐξήτει τῶν ῥήτορας. χηρῶν δὲ ὕστερον Αἰ-
τωλοὶ οἴτησιν τε ἐν ἀρυτομείας τοῖς συγγενεῖσι τοῦ Δημο-
σθένους ἔδωκαν, καὶ αὐτῆς τετελευτημένης τὴν εἰκόνα ἀνέθε-
σαν ἐν ἀργεῖ, ὅτι Γοργίου ἀρχόντος, ἀπὸ τῆς αὐτοῦ αὐτῆς
τῆς δαρεῆς τῆς ἀδελφίδος Δημοχάρους, ὃ καὶ αὐτῆς πα-
λιπέως Λάχου Δημοχάρους Λακωνέως ἠτήσατο δαρεῆς,
ὅτι Πυθαγόρας ἀρχόντος δεκάτω ὕστερον εἰς τὴν τῆς εἰ-
κόνας εἶσιν ἐν ἀργεῖ, καὶ οἴτησιν ἐν ἀρυτομείας, αὐτῆς
τε καὶ ἐξήτων αἰεὶ τῆς ἀρεσούταιας, καὶ πρὸς ἐδρίαν ἐν ἀ-

E πασι τοῖς ἀγῶσι. καὶ ἐστὶ τῆς ἡφίστατος. ὑπὸ ἀμφοτέρων
αἰαγεγραμμένα. ἡ δὲ εἰκὼν τῆς Δημοχάρους εἰς τὸ ἀρυτο-
μείων μετεκκρίσθη, περὶ ἧς πρὸς εἰρηται. φέρονται δὲ αὐτῆς
λόγους γνήσιος ἐξήκοντα πέντε. φασὶ δὲ πέντε καὶ ἀσώτως αὐτὸν
βιάσασθαι, γυναικείας τε ἐσθῆτας χηρῶν, καὶ καμῶν ἔχοντα
ἐκείσασθαι ὅταν Βάταλον ἑπιπληθῆται. οἱ δὲ ὑποκρίσασθαι
κῶς ἀπὸ τῆς ὀνόματος τῆς ἔσθης λέγουσιν αὐτὸν οὕτω λε-
λαιδωρῆσασθαι. Διογῆνης δὲ ὁ κύων θεασάμενος αὐτὸν ποτε
ἐν καπηλείᾳ ἀρχαίου καὶ ὑποκρίσασθαι, εἶπεν, Ὅ-
σα μάλλον ὑποκρίσασθαι, ποσούτω μάλλον ἐν τῆς καπηλείᾳ
ἔσθαι. ἔλεγε δὲ αὐτὸν ὑποκρίσασθαι ὅτι μὲν τοῖς λόγους Σκύ-
πλου εἶ, ἐν δὲ τῆς μάχης ἀσκήν. ἔλαβε καὶ πρὸς Ἐ-
φιάλτου χηρῶν ἐνὸς τῆς δημαγωγῶν ὃς πρὸς ἐδρίαν πρὸς
βασιλείας χηρῶν. φέρον ἦκε λάδρα, ὅπως ἀφαιρέμας

τῆς δημαγωγίας, τὸν πρὸς Φίλιππον ἐξήτει πόλεμον καὶ ἰδίᾳ αὐτὸν δωροδοκῆσαι πρὸς βασιλέως φασὶ δαρεῖ-

κρίσις περιγλίους. Ἀναξίλας δὲ πῖνα Ὠρεΐτιω, ξένον αὐτῷ γ-
 γνότα συλλαβῶν, ἐβάσανιζεν ὡς κατὰ σκοπον. Ὡς δὲ ἵδεν ὅτι
 πῖνα ἐψηφίσαντο τοῖς ἐνδεῶσι τῷ Ἰσχυροῦσι. λέγειν δὲ πο-
 τε καλυπτόμενος ὑπὸ Ἀθηνῶν ἐν ἐκκλησίᾳ, βραχὺ
 ἔφη βούλεσθαι πρὸς αὐτοὺς εἰπεῖν ἅ ὅτι σιωπήσαντων, Νεα-
 νίας (εἶπε) ἦρεσι ὦρα ἐμιασώσατο δὲ ἀφ' ἑσῶν ὄνον Μεγά-
 ραδὲ μεσοῦσης δὲ τῆς ἡμέρας, καὶ σφοδρῶς φλέγωντος
 τῷ ἡλίου, ἕκαστος αὐτῷ ἐβούλετο ὑποδύεσθαι ὑπὸ
 τῷ σκιά. εἶργον ὅ ἄλλήλοισι, ὁ μὲν μεμιασάμενος τὸν ὄνον,
 οὐ τῷ σκιά λέγων ὅ ὅτι μεμιασάμενος, τῷ πᾶσαν ἔχειν
 ἐξοσίαν. καὶ ταῦτα εἰπὼν ἀπήει. τῷ δὲ Ἀθηνῶν ὅτι
 ἔργον, καὶ δευτέρου πρὸς ὅτι πεῖναι τὰ λόγῳ, εἶθ' ὑπὸ
 μύμου σκιάς (ἔφη) βούλεσθε ἀκούειν, λέγωντος δὲ ὑπὸ
 ἀποδύων πρὸς γράμματα οὐ βούλεσθε; Πάλου δὲ ποτε
 τῷ ὑποκειτῷ πρὸς αὐτὸν εἰπόντος ὅτι δυσὶν ἡμέραις ἀ-
 γωνισάμενος τάλαντον λάβοι μισθόν, Ἐγὼ δὲ (εἶπε) πέντε
 τάλαντα, μίαν ἡμέραν σιωπήσας. τῷ ἀφ' ἑσῶν ὅτι τῷ
 φωνίῳ ἐν ἐκκλησίᾳ καὶ ἰσοκράτους, τῷ ὑποκειτῷ ἔφη
 δεῖν κρίνειν ἐκ τῆς φωνῆς τῷ ὁ ῥήτορας, ἐκ τῆς γνώμης. ἰ-
 ρειδίσαντος δὲ αὐτὸν Ἐπιχλέου, ὅτι αἰεὶ σκέπτοιο, Αἰχμ-
 νοίμω γὰρ (εἶπεν) εἰ τιλικρόταθ' ἡμῶν συμβουλεύων αὐ-
 τῷ ἀφ' ἑσῶν. ἰσοκράτης δὲ ὡς ὥστε λέγον ἴσθεσεν, ἀχει-
 πεντήκοντα εἶπ' ἔφη, ἀφ' ἑσῶν τῷ λόγῳ. αὐτὸς δὲ
 φησὶν ὑδροποσία χρησάσθαι. ἔγω δὲ αὐτὸν καὶ Λεοκράτους ὁ
 ῥήτωρ, καὶ Ἰσοκράτους εἶδε πολιτευόμενον ἀφ' ἑσῶν τῷ
 Χαυρώνεια μάχης, καὶ πῖνες τῷ Σωκρατικῶν φιλοσόφων.
 τῷ ὅτι πλείους λόγῳ εἶπεν ἀφ' ἑσῶν τῷ λόγῳ, ὅτι πρὸς αὐτοὺς
 πεφυκῶς. πρὸς τῷ ἔγραψε τεφανωθῆναι αὐτὸν χρυσῷ
 τεφανῶ Ἀριστοκῆς Νικοφάνους Ἀναγρησίου, ὑπὸ μύ-
 μου τῷ Διῶνδας.

Υ Π Ε Ρ Ι Δ Η Σ.

Υ Π Ε Ρ Ι Δ Η Σ Γλαυκίππου μὲν ἡ πατρὸς τῷ Διο-
 νισίου, τὸν δὲ δῆμον Κολιθηάς. ἔχε δὲ ὑπόμνημα τῷ πα-
 τρι Γλαυκίππου ῥήτορας, καὶ λόγῳ συγγραψάμενος οὐ
 πάλιν Ἀλφινὸς ἔφη. ἀφροατῆς ὁ Γλάτωνος ἡμῶν
 τῷ φιλοσόφου, ἀμα Λυκούργου καὶ Ἰσοκράτους τῷ ῥήτορας,
 ἐπολιτεύσατο Ἀθῆναι, καθ' ὃν χρόνον Ἀλέξανδρος τῷ
 Ἑλληνικῶν ἠπώτερο πρὸς γράμματα. καὶ πρὸ τῷ στρατηγῶν
 ἦν ἡτε πρὸ Ἀθηνῶν ἀντίπει καὶ πρὸ τῷ τελεῶν.
 σιωπῶντος δὲ καὶ ὅτι Ταμάρω ξενικὸν μὴ ἀφ' ἑσῶν, οὐ
 Χρῆσις ἠγῆτο ἀνόως πρὸς τὸν στρατηγῶν ἀφ' ἑσῶν. ὅ
 ὅ πρὸς τὸν μισθὸν δίκης ἔλεγε. δόξας ὅτι κεραιωνικῶν τῷ
 Περσικῶν χρημάτων Ἐφιάλτη, τελεῶν τῷ ἀφ' ἑσῶν,
 ὅτε Βυζαντινὸν ἐπολιόρκει Φίλιππος, βοηθὸς Βυζαντινοῖς
 ἐκπεφυκῶς καὶ τῷ ἐπ' αὐτὸν τῷ πόν, ὑπὸ ἑσῶν χρησάσθαι,
 τῷ ἄλλων λειπυργίας πάσης ἀφ' ἑσῶν. ἔγραψε καὶ Δημο-
 κλείους ἡμας, καὶ τῷ ψηφίσματος ὑπὸ Διῶνδα πρὸς ἀνί-
 μων γραφέντος, ἀπέφυγε. φίλος δὲ ἦν τοῖς πρὸ Διμο-
 κλείου καὶ Λεοκράτους καὶ Λυκούργου, ὅτι ἐμείνει μίσει
 τέλοισι, ἀλλ' ἵππει Λεοκράτης μὲν καὶ Λυκούργος ἐπεθήκα-
 σαν, Δημοκλείους δὲ ὡς πρὸς Ἀρπάλου δωροδοκίας ἐκεί-
 νετο, πρὸς χρεωστῶν ἐξ ἀπώτων, (μόνος γὰρ ἐμείνει ἀδωροδο-
 κητός) καὶ τῷ ῥήτορας αὐτῷ. κεραιὸς δὲ ὑπὸ τῷ Ἀριστοκῆς
 πρὸς ἀνίμω ὅτι τῷ γράψαι μὲν Χαυρώνεια τῷ μετῶν.

rum ter mille corruptum autumant. Ana xilam
 Oratem hospitem suum comprehendit, & vt ex-
 ploratore torfit. nihilq; confitentem, Vn decim-
 viris tradi facto decreto iussit. Cum aliquando in
 concione Athenienses eum non sinerent orare:
 breie quippiam se iis velle dicere professus est.
 Factoque silentio ita est fatus. Adolescens quidam
 ætate æfinum conduxit ex Astu Megaram, eo vfu-
 rus. Me die cum solis æstus esset vehemens. cum
 ipse, tum æfini dominus in vmbra iumentu cubare
 volentes, ater alterum pellebat. cum dominus nō
 vmbra a se sed æfinum esse locatum: conductor
 in sua potestate esse omnia contenderet. His dictis
 ille abire cœpit. Atheniensibus autem retinenti-
 bus, vtq; orationem pertexeret rogantibus: Ergo,
 inquit, de æfini vmbra audire vultis, de rebus senis
 differentem audite ecusatis? Polo histroni ali-
 quando dicenti ad ipam, Bidui certamine se ta-
 lentum pro mercede retulisse: respondit, Ego
 quinq; talentis vnus die silentium vendidi. Ali-
 quando in concione voc; ipsum deficiente cum
 obturbaretur: de histronibus, dixit, e voce: orato-
 ribus, e sententia iudicium esse petendum. Expro-
 branti continentem meditationem Epicli: Ego
 verò, inquit, dedecori hoc duerem, si tanto po-
 pulo consulens aliquid subito ad animum mihi
 allapsum pronunciarem. Lucetiam ab eo nun-
 quam exstinctam perhibent. Attig; annum ætatis
 quinquagesimum, orationes diiudicans. ipse ait, se
 aquam potasse. Nouit eum etiam Lyhs orator, &
 Iocrates in rep. versantem vidit, vsq; ad pugnam
 Chæronensem, & quidam Socraticorum philoso-
 phorum. Plerasq; orationes ex tempore dixit, a na-
 tura ad hoc factus. Primus de eo aurea corona do-
 nando retulit Aristonicus Nicophanis F. Aaagy-
 rasius: quanquam Diondas iureiurando dato in-
 tercessit.

HYPERIDES IX.

HYPERIDES Glaucippi F. Dionysii N. curi
 Colyttensis fuit. Habuit filium cognominem auo
 Glaucippum rhetorem, qui etiam orationes con-
 scripsit, filiumq; habuit Alphenum. Sed Hyperides
 cum fuisset Platonis philosophi auditor, vnà cum
 Lycurgo rempubl. gessit, quo tempore Alexander
 res Græcas est aggressus. cui etiam postulanti præ-
 tores Atheniensium, & triremes, dicendo restitit.
 Consilium etiam dedit de non dimittendo mer-
 cenariorum militum præsidio, quod erat Tanaro
 impositum: idq; visus fuit facere ob beneuolentiã,
 qua eorum ducem complectebatur. Initiò merce-
 de conductus causas orauit. Creditus est cum E-
 phiãte particeps fuisse regiarum pecuniarum.
 Triremibus præfectus suffragiis populi, quo tem-
 pore Philippus Byzantium oppugnauit, missus ad
 ferendam ei vrbi opem * eo anno sustinuit cho-
 rum sumtibus instruere, cum alii omnia publica
 ministeria dimisissent. Rogationem etiam tulit de
 honoribus Demostheni deferendis. cumque il-
 lud decretum Diondas vt contra leges factum in-
 tercessione iurata impugnaret, absolutus est. In a-
 micitia Demosthenis, Lyfclis, & Lycurgi non vs-
 que ad finem permansit. nam his duobus vita de-
 functis, Demosthene in ius vocato quòd ab Har-
 palo corruptus pecunia diceretur, ex omnib. ipse
 designatus (solus enim corruptelam non admite-
 rat) eum accusauit. Postulatus violatarum legum,
 quòd lege promulgata iussisset inquilinos in ci-

uium numerum referri, seruos libertate donari, sacra, liberos, & vxores in Peræum deponi: absolutus est. ac quibusdam culpantibus, quod eo in decreto multas leges quasi non videns eas preteriuisset: Arma respondit Macedonum sibi tenebras offudisse: neque à se id decretum, sed à Chæronensi pugna fuisse confectum. Tamen Philippus postmodò cadauera tolli cætorum permisit metu ipsi illato: cum id antea profectis à Lebadia legatis denegasset. Deniq; post eladem ad Cranonem acceptam cum postularetur ab Antipatro, populusque eum esset dediturus, vnà cum aliis damnatis Æginam ex Altu profugit: congressusq; cum Demosthene purgauit se de dissensione. inde profectus ab Archia (qui cognomento Phygadothetas, Thurius patria, olim histrio, tunc Antipatro inseruiebat) in templo Neptuni Hermionenensi cõprehensus, & vi à simulacro quod complectebatur abreptus, ad Antipatrum est Corinthum perductus. ibi inter tormenta quæstionis linguam suam dentibus suis conscidit, ne quod patriæ arcanum posset eloqui. itaq; mortuus est, mensis Pyanepsionis nona die. Hermippus ait eum cum in Macedoniam esset perlatus, lingua fuisse mutilatum, in sepulcrum quoque abiectum. sed Alphenum, consobrinum eius, siue (vt aliorum fert opinio) nepotem è filio Glaucippo, opera Philopetris cuiusdam medici, cadauere aui potitum, id cremasse, ossaq; Athenas ad cognatos pertulisse, contra & Atheniensium & Macedonum edicta. nam non exsulium modò ei imperauerant, sed etiam vetabant ne in patria sepeliretur. Alii apud Cleonas eum aiunt, eò cum aliis abductum, lingua truncatum periisse, eo quo dictum est modo. cognatos autem ossa abstulisse, atq; humauisse iuxta parentum reliquias, ante portam Hippadem siue equestrem. autor Heliodorus libro De monumentis tertio. Nunc illud monumentum ignotum est, vetustate collapsum. In dicendo ad populum fertur omoibus aliis præstitisse. Sunt qui eum ante Demosthenem ponat. Orationes ipsius feruntur LXXVII, quarum germanæ sunt LII. Fuit etiam in rem veneream procliuus: ita quidem, vt filio eiecto introduxerit in domum suam scorum sumtuosissimum Murthinam: in Peræo habuerit Aristagoram, Eleusine in suis prædiis Philtam Thebanam, xx minis redemptam. Deambulauit in foro piscario. Coniectura fert, in eum etiam vnà cum Phryna meretrice impietatis accusata fuisse inquisitum. id enim ipse initio orationis innuit. illam, cum iam iam damnanda esset, in medium produxit, ac derepta veste pectus mulieris ostentauit. ita iudicibus pulcritudinem respicientibus ea absoluta fuit. Composuit paulatim crimina quæ Demostheni intentaret: nec fefellit. cum enim ægotantem ipsum Demosthenes visendi gratia accessisset, deprehendit eum tenentem librum in se scriptum. cumq; indignaretur, respondit Hyperides: Hic liber neminem amicum lædet, inimicum autem factum prohibebit quicquam aduersus me agere. Honores etiam decreuit Iolæ, qui Alexandro venenũ dedit. Socius fuit Leostheni in Lamia bello cõflando. in eòq; occisos funebri oratione admirabili celebrauit. Cum Philippus classem instruxisset ad petendum Eubœam, & Athenienses sibi metuerent: Hyperides xl triremes comparauit, priuatim contribuentibus ciuibus: primusque pro se & filio duas contulit in publicum triremes.

A πολίτας ποιήσασθαι, τὸς ὃ δούλους ἐλευθέρους, ἰεραὶ δὲ καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας εἰς τὴν Πειραιᾶ ἀποπέμψαι, ἀπέφυγον. ἀπὸ τῶν δὲ Ἰωνῶν αὐτῶν ὡς παειδόντα πολλοὺς νόμους ἐν τῷ ψήφισματι, εἰ μὴ ἐπεσκότει (ἐφη) μοι τὰ Μακεδόνων ὄπλα, οὐκ ἐγὼ δὲ ψήφισμα ἔγραψα, ἢ δὲ ἐν Χαίρωνείᾳ μάχῃ. καὶ μύθοι τῶτο νεκρῶν ἔδωκεν ἀναίρειν ὁ Φίλιππος φοβηθεὶς, πῶς τερον οὐ δοῖς τοῖς ἐλθοῖσιν ἐν Λεβαδίας κήρυξιν. ὕστερον ὃ μὲν τὰ πρὸ Κραίωνα συμβαίντα ἐξαίτηθαι ὑπὸ Ἀντιπάδου, καὶ μέλλων ἐκδίδδασθαι ὑπὸ τῷ δήμῳ, ἐφυγον ἐκ τῆς πόλεως εἰς Αἴγιον, ἀμα τοῖς κατεψηφισμένοις, καὶ συμβαλὼν Δημοσθένει ἄφ' αὐτοῦ τῆς διαφορᾶς ἀπολογισάμενος, ἀπαλλαγὴν οὐκ εἶχεν ὑπὸ Ἀρχίου τῷ Φυραδοθήρου ὀπικληθέντος, Θεοῦ μὲν δὲ γῆρας, ὑποκρινόμενος τὰ πρῶτα, τότε δὲ τῷ Ἀντιπάδῳ βοηθοῦντος, ἐλήφθη πρὸς βίβιν ἐν τῷ ἱερῷ τῷ Ποσειδῶνος ἐρχόμενος ἀγάλατος. καὶ ἀρθεὶς πρὸς Ἀντιπάδου εἰς Κόρινθον, ἐπέβη βασιλικὸν ἵμνον, διέφαγε τὴν γλώττην, ὥστε μηδὲν εἰπεῖν τῷ τῆς πόλεως ἀπορρήτων δυνάμει καὶ οὕτως ἐτελεύτησε, Πυραεισίωνος ἐνάτη ἡμερῆς. Ἐρμιππος δὲ φησὶν αὐτὸν γλωττομηθεῖν εἰς Μακεδονίᾳ ἐλθόντα καὶ ῥιπίδιον ἀπαφρον. Ἀλφίνοιο δὲ ἀνεψιὸν ὄντα αὐτῷ, ἢ (ὡς πινος) Γλαυκίππου πινός τὸν υἱὸν ἄφ' αὐτοῦ Φιλοπέτρου πινός ἰατρὸν λαβόντα ὄξοςια τῷ σώματι, καὶ οὕτως αὐτὸν, καὶ τὰ ὅσα κρήματα εἰς Ἀθῆνας τοῖς πρῶτοις, πρὸ τῶν τῶν Ἀθῆναιῶν καὶ Μακεδόνων δόγματι. οὐ μόνον γὰρ κελύσσει αὐτοὺς φυγεῖν, ἀλλὰ μηδὲ ἐν τῇ οἰκίᾳ λαβόντα. οἱ δὲ ἐν Κλεωνῆς ἀποθανεῖν αὐτὸν λέγουσιν, ἀπαρτήσθαι μὲν τῶν ἄλλων, ὅπου γλωττομηθεῖν καὶ ἀφάρτησθαι ὃν πρῶτον εἰρητῆ ἔχον. τὸς ὃ οἰκίους τὰ ὅσα λαβόντας, θάψαι τε ἀμα τοῖς γνήσις πρὸ τῶν ἰσπαδῶν πυλῶν, ὡς φησὶν Ἡλιόδωρος ἐν τῷ τρίτῳ πρὸς μνημάτων. καὶ ὃ κατερήρειπται δὲ μνήμα, καὶ ἐστὶν ἀδελφόν. πρῶτον δὲ καὶ τὴν δημοκρατίαν διενεγκεῖν λέγεται. τέταρτον δὲ ὑπὸ οὐδὲν πρὸς Δημοσθένους φέρονται ὃ αὐτῷ λόγῳ ἐβδωμνησθεπία, ὃν γνήσιοι εἰσι πενήτην δὲ οὐκ ἔχοντα καὶ πρὸς τὰ ἀφροδίσια καταφερόντας, ὡς ἐκβαλεῖν μὲν τὸν εἰσαγαγεῖν ὃ Μυρρίνιον τὸ πολυπλεσάτιον ἐτάχθη ἐν Πειραιεὶ ὃ ἔχειν Ἀεισαγῶρον, ἐν Ἐλευσίῃ δὲ ἐν τοῖς ἰδίοις κτήμασι Φίλιππῳ Θεβαίαν, εἰς οὐ μνησθῆναι λυβωσάμενος. ἐποιεῖτο τε τὸ πρῶτον ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ ὡς οὐκ ἔστιν. ὡς εἶχός δὲ καὶ δίκη φροῦνη τῇ ἐταίρᾳ ἀσθεῖν κεινομένη σιωπῆσθαι αὐτὸς γὰρ τῶτο ἐν ἀρχῇ τῶ λόγῳ δηλοῖ. μελλίσσης δὲ αὐτῆς ἀλίσκεατῶ, πρὸς ἀγαθῶν εἰς μέσον καὶ πρὸς ἡδονῶν τὸ ἐσθῆτα, ἐπέδειξε τὰ σέβνα τὴν γυναικῶς καὶ τὴν δικαίων εἰς θεὸν ἀπιδόντων, ἀφείδθη. σιωπῆσθαι ὃ ἡσυχῆ καὶ τῷ Δημοσθένει ἐγκλήματα, ὡς καὶ φωραθῆναι. νοσοῦντος γὰρ τῷ Ἰσφειδδῷ ἠκόντα εἰς τὴν οἰκίαν τῷ Δημοσθένει, ὡς ὀπτικὸν ἵμνον, καὶ λαβόντα κατέχοντα ὃ καὶ αὐτῷ βιβλίον. τῶτο δὲ ἀρχακιστῶν εἶπε, Φίλιππον μὲν ὄντα ὁσθέντα λυπῆσαι, ἔχρον δὲ γῆρας κωλύσει ἢ κατ' ἐμὸν πρῶτον. ἐφηρισάτο δὲ καὶ ἡμᾶς ἰόλα τὰ δόνα Ἀλεξάνδρου ὃ φάρμακον δοῦναι. ἐκοινώνησε δὲ καὶ Δημοσθένει τῷ Λαμιακῷ πολέμῳ, καὶ ὅτι τοῖς πεσοδοῖν εἶπε τὸ ὀπτικὸν φαντασίως. Φιλίππου δὲ πλεῖν ἐπὶ Εὐβοίας παρεσκεύασμένου, καὶ τῷ Ἀθῆναιῶν ἀλαβῶς ἐχόντων πεπασθῆσθαι πειρήσει ἢ φροῦνη. ἔξ' ὀπτικῶς, καὶ πρῶτος ὑπὸ αὐτῷ καὶ τῷ παιδὸς ἐπέδωκε δύο πειρήσεις.

ουράντος ὃ πρὸς Δηλίους ἀμφισβητήματος ποτίεως δει
 παρὰ τὴν τῆς ἰσοῦ, ἀρετέντος Αἰχίνου σπειπέιν, ἢ δὲ
 Ἀρείου πάρου βουλή Ὑπερίδου ἐχειροτόμησεν ἢ ἐστὶν ὁ λό-
 γος Δηλιακὸς ἐπιγραμμῶς. ἐπέσβεσεν δὲ καὶ πρὸς
 Ῥοδίους. κέντησεν ὃ καὶ πρὸς Ἀντιπάτρου ἐπέσβεσεν, ἐπαι-
 νούτων τὸν Ἀντιπάτρου ὡς χρηστὸν, ἀπομνήσας αὐτοῖς εἴ-
 πει, Οἶδα μὲν ὅτι χρηστὸς ἄρχαι, ἀλλ' ἡμεῖς γε οὐ δέο-
 μεθα χρηστοῦ δεσποῦ. λέγεται δὲ αὐτὸν ὑποκρίσεως δη-
 μηρησῆσαι, καὶ μόνον διηγεῖσθαι τὰ παρὰ τὸν ἄρχοντα, καὶ τού-
 τος ἴσα ἐνοχλεῖν τοὺς δικαστάς. ἐπέμψθη ὃ καὶ πρὸς Ἡ-
 λείους ἀπολογιστὴς ὑπὸ Καλλιπποῦ τῷ ἀθλητοῦ, ὃ
 ἔχοντος αἰτίας φηθεῖν τ' ἀγῶνα. ἢ εἰκόσθη γελασῆναι
 δὲ καὶ τ' Φωκίανος δωρεαί, ἢ εἶπε Μειδίας Μειδίου Ἀνα-
 γράφους ἐπὶ Ξενίου ἄρχοντος, Γαμηλιῶνος ἐβδόμη φθινο-
 τος, ἢ ἡ ἡ.

ΔΕΙΝΑΡΧΟΣ Ι.

ΔΕΙΝΑΡΧΟΣ Σωκράτους ἢ Σωκράτου, ὡς μὲν
 ἴνες ἐγγύειος, ὡς δὲ ἡσιδοκί. Κορίνθιος, ἀφικῆναι εἰς Ἀ-
 θήνας ἐπὶ νεὸς καθ' ὃν χρόνον Ἀλέξανδρος ἐπὶ τῷ Ἀ-
 σίας, καὶ οὐκ ἴσθαι αὐτῷ, ἀπροαίτητος μὲν ἐγγύειος Θεοφραστοῦ
 τῷ ἀφ' ἀδελφῶν τ' Ἀριστοτέλους ἀφ' ἀδελφῶν, ἀμίλητος
 δὲ καὶ Δημητρίῳ τῷ Φαληρεῖ. μάλιστα δὲ τῷ πολιτεύε-
 σθαι μὲν τῷ Ἀντιπάτρου τελευτή, τῷ μὲν ἀνηρητῶν
 ῥητόρων, τῷ ὃ πεφθῆσθαι. φίλος ὃ Κασάνδρου ἡρώμε-
 νος, ὡς ἐπιπλεῖσεν πρὸς αὐτὸν, ἢ ἡμαρ τῷ λόγων εἰ-
 παρὰ τὸν οὐκ ἴσθαι τοῖς δεομένοις σπείρασθαι. ἀντετάξατο ὃ
 πρὸς τοὺς ἐπιφανέστατους τῷ ῥητόρων, ἴσα εἰς δῆμον πα-
 εῖων, (ἢ γὰρ οἶός τε ἴσθαι) ἀλλὰ τοῖς ἐπιφανέστατοις λόγους συγ-
 γράφων. καὶ ἐπὶ Ἀρπαγῶν διέδρα, πλείους λόγους σπεί-
 γρασθαι τῷ αἰτίας λαβόντων δωροδοκῆσαι καὶ τούτοις τοῖς
 κατηγόροις ἐξέδωκεν. χρόνον ὃ ὑπερὸν ἀπαθείς εἰς λό-
 γους πρὸς ἀγῶνα Ἀντιπάτρου καὶ Κασάνδρου πρὸς τῷ
 κατὰ τὴν τ' Μουουχίας, ἢ ἡμαρ ὑπὸ Ἀντιφῶντος καὶ Δημη-
 τρίου ἐφ' ἑσθῆσθαι ἐπὶ Ἀναξικράτους ἀρχόντος, ὃ ἀρχοντε-
 σάμνος τὰ πλείστα τ' οἰσίας, ἐφυγῆναι εἰς Χαλκίδα. ἀφ-
 τείρας δὲ ἐπὶ τ' φυγῆς, ὡς πεντεκαίδεκα ἔτη, καὶ πολλῶν
 οἰσίων κτησάμενος, κατῆλθε, πρὸς αὐτῶν αὐτῷ τῷ κατὰ
 δὲ τῷ πρὸ Θεοφραστοῦ ἡμαρ τοῖς ἄλλοις φυγῆσθαι. κατὰ
 λύσας ὃ πρὸς Περσέωνος ἐπαίρει αὐτῶν, καὶ ὃ χρυσίου ἀπολέ-
 στας, ἢ ἡ γρηγοῖ αὐτῶν, καὶ τῶν ὁρασίς ἀσθενῆς βουλευτῶν τοῦ
 Περσέωνος ἀναζητεῖν, λαγχρῆναι αὐτῶν δίκην, καὶ τότε πρὸς
 εἶπει ἐπὶ δικασθῆναι. σπείρασθαι ὃ αὐτῶν καὶ ὁ λόγος. φέρεται ὃ
 αὐτῶν καὶ λόγους γῆσοι ἐξήκοντα τάλαντα. τούτων ἴσθαι πρὸς
 λαμβάνονται, ὡς Ἀριστοτέλους. ἐξήκοντος ὃ ἐγγύειος Ὑπερί-
 δου, ἢ (ὡς ἴνες) ἀφ' ὃ παθητικῶν, Δημοσθένους, καὶ ὃ σφο-
 δρῶν τ' ἡμαρ τῶν αὐτῶν μμηθῆς ἄρχαι.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.

Τιμοχάρης Λάχης Λεουκονείας αἰτεῖ Δημοσθένει τῷ
 Δημοσθένους Γαλακίῳ δωρεαί εἰκόνα χαλκίῳ ἐπὶ ἀρχῶν, καὶ
 οἰσίων ἐπὶ πρυτανείῳ, καὶ πρὸς ἐδρίῳ αὐτῶν, καὶ ἐγγύων αἰε-
 τῶν πρὸς αὐτῶν. ὁ ἐργῆται καὶ συμβούλων γενοῦσι πολ-
 λῶν καὶ καλῶν τῶν δῆμων τῷ Ἀθηναίων, καὶ τῷ τε οὐ-
 σίαι εἰς ὃ κοινὸν κατεκίθη τῷ αὐτῶν καὶ ἐπιδόνηται τάλαντα
 ὀκτώ καὶ τεῖρη, ὅτε ὁ δῆμος ἠλθῆσθαι εὐβοίας καὶ
 ἐπερῶν, ὅτε εἰς Ἑλλάσποντον Κηφισοδωρὸς ἐξέπλεσε.

A Controversia cum Deliis orta Atheniensibus, utri-
 sacris praesse deberent, Aeschine delecto ut causae
 Atheniensium patrocinarctur, senatus Areopagi-
 tarum Hyperidem negotio ei destinavit. extat quo-
 oratio eius, Deliaea inscripta. Legationem quoq;
 ad Rhodios obiuit. Cum ab Antipatro legati venif-
 sent, laudarentq; eum a bonitate, occurrens iis di-
 xit: Scimus Antipatrum esse bonum: sed nobis
 quidem bono domino opus non est. Dicitur abiq;
 fuce ad populum orasse: & rebus ut erant gestae
 narrandis contentum, iudices non perturbasse.
 Missus est etiam ad Eleos, excusandi Calliae athle-
 tae causa, qui certaminis corrupti infimulabatur:
 & obtinuit causam. Cum autem sententiam de do-
 nando Phocione a Media Mediae F. Anagyrasio
 latam accusasset, succubuit. actum hoc archonte
 Xenio, Gamelionis mensis die xxiv.

DINARCHVS X.

DINARCHVS Socratis siue Softrati F. a qui-
 budam Atheniensis perhibetur: alii Corinthi na-
 tum, adolescentem etiamnum Athenas se contu-
 lisse aiunt, ibique sedem posuisse: quo tempore A-
 lexander Asiam peragravit. Auditor fuit Theo-
 phraستي, eius qui Aristoteli in schola successit. Vfus
 etiam est contuetudine Demetrii Phalerei. maxi-
 me in gerenda republica post mortem Antipatri
 versatus, cum oratorum alii necati essent, alii ex-
 fularent. Amicus autem Casandri cum esset, pluri-
 mum profecit pecunias pro orationibus exigendo
 quas requirentibus conscribat. Aduersabatur
 autem nobilissimis oratoribus, non ad populum
 dicendi causa procedens, (neq; enim poterat) sed
 orationes eorum aduersariis componens. Et post-
 quam Harpalus profugit, complures scripsit ora-
 tiones in eos, qui munerum acceptorum & corru-
 ptelae rei habebantur. Postea temporis obiecto
 sibi crimine, quod cum Antipatro & Casand. o de
 occupanda Munychia rem composuisset, quando
 eam Antigonus & Demetrius praefidio tenuerunt,
 Anaxicrate archonte, maxima bonorum parte in
 pecuniam conuersa, Chalcidem profugit. inque
 exfulio ad xv annos commoratus, reque aucta,
 in patriam rediit, Theophrasto ei aliisque exfuli-
 bus redeundi potestatem impetrante. Vfus vero
 tum hospitio Proxeni amici sui, aurum amisit iam
 senex & visu debilitato: Proxenum, quod is inqui-
 rere de furto recusaret, in ius vocauit: tuncque pri-
 mum in curia dixit. extat ea oratio. Feruntur ora-
 tiones eius genuinae lxxv. quarum quaedam pro-
 bantur, ut contra Aristogitonem. Amulatus est
 Hyperidem: aut, ut nonnulli, ex animi grauioribus
 moribus, vehementia, ac figuris colligunt, Demo-
 sthenis.

DECRETA.

Demochares Lachetis F. Leuconensis postu-
 lat, Demostheni Demosthenis F. Pexaniensi dari
 hoc donum. ut area ei ponatur in foro statua, ci-
 bus detur in Prytaneo, ac princeps in confessu lo-
 cus ipsi, & posterorum subinde ei qui natu est ma-
 ximus. Multa enim beneficia in populum Athe-
 nientem contulit, saepe consilio eum iuuuit, pa-
 trimoniumque suum in tempubl. contulit. ta-
 lenta 11x & tritemem suppeditauit. quando
 P. A. liberauit Euboeam. iterum tritemem, quan-
 do Ceph. soderus in Hellepontum nauigauit.

aliam, quando Chares & Phocio prætores à populo Byzantium sunt missi, redemit precio multos Pydnæ, Methonz, & Olynthi captos à Philippo. sumtus in chorum fecit, cum Pandionidis deficientibus ea res cessaret. largitus etiam est & armauit ciues indigos. in muri confectioem sumtus fecit trium talentorum, ad hoc munus à populo delectus: iterum de suo infumfit cum duabus fossis Piræum cingeret. Post Charonensem pugnam talentum in publicum contulit. aliud in frumentationem, in penuria. Benefaciendo, consulendo, persuadendo ad societatem populi Atheniensis pertraxit Thebanos, Eubonenses, Corinthios, Megarenses, Achæos, Locros, Byzantios, Messenios, copias populo ac sociis contraxit, peditum 6000, equitum 1000. item pecuniæ collationem ad bellum legatus impetrauit à sociis, amplius 100 talentis. legatus data pecunia obtinuit à Peloponnesiis, ne Alexandro ad Thebas auxilia mitterent. multa alia præelara & vilia præstitit consulendo & rempubl. gerendo, ita vt nemo æqualium de libertate & imperio populi tantum sit promeritus. Cumque imperio populi euerfo ob paucorum in republ. potentiam exsularet, mortuus est in Calauria ob beneuolentiam erga populū, immisfis ei ab Antipatro militib⁹, perseverans in studio & amicitia populi. & neq; in manus peruenit, neq; in extremo periculo quicquam populo indignum fecit. Archon Pytharatus. Laches Democharis F. Leuconensis à senatu & populo Atheniensi, postulat dari hoc donum Demochati Lachetis F. Leuconensi. vt ærea ei in foro ponatur statua, cibus in Prytaneo ipsi & subinde posteritatis eius natu maximo, primum confessus locum in omnibus certaminibus. Quia bene & fecit & consuluit populo, hæcque in eum beneficia contulit. legationes obiuit, rogationes iulit, rempubl. gessit, murum refecit, arma, tela, machinasque parauit, muniuit urbem sub bellum quatuor annorum. pacem, inducias, societatemque cum Bæotis composuit. Ob hæc eiectus vrbe fuit ab iis qui populi potestatem euerterunt. Reuersus archonte Diocle, populo reuocante, contraxit administrationem, suis facultatibus non pepercit, Lyfimachum legatus adiit, populo xxx talenta impetrauit, ac rursus c. autor fuit legationis ad Ptolemæum mittendæ, qua functi populo l. talenta attulerunt. legatus ad Antipatrum iuit, ac xxx argenti talenta confecit, & ad Eleusinia populo attulit. Hæc omnia egit consensu populi, & propter huius in republ. imperium exsulauit, nihil cum vlla paucorum dominatione commune habuit, neque populo oppresso vllum gessit magistratum. solus omnium sua ætate Atheniensium qui rempubl. gessissent. nulla alia quam populari administratione rempubl. commouit, iudicia, leges, bona, omnia Atheniensibus in tuto collocauit sua opera: neque contra populi in republ. principatum quidquam facto dicto-ve egit. Lycophon Lycurgi F. Butades retulit de cibo sibi in Prytaneo dando, secundum donum

A καὶ ἑτέραν, ὅτε Χάρης καὶ Φωκίων στρατηγὶ δέξετο μισθῶσαι εἰς Βυζάντιον ὑπὸ τῶ δῆμου. καὶ λυβωσα μισθῶ πολλοὺς τῶ ἀλόντων ἐν Πύδνῃ καὶ Μεθώνῃ καὶ Ὀλυμθῶ ὑπὸ Φιλίππου καὶ ἰσθηγίῳ ἀνδράσιν ὅτι δόλι, ὅτε ἐκλείποντων τῶ Γαδριδῶν τῶ χρηματῶν ἐπέδωκεν, καὶ καθῶ πλῆσι τῶς πολίτας τῶ ἐλλειπόντων, καὶ εἰς τὴν τετραπολίαν ἀνάλωσε χειροβλητῶν ὑπὸ τῶ δῆμου, ὅτι δόλις αὐτῶ τέλα τάλαντα καὶ ἀς ἐπέδωκε δύο τάφους παρὶ τῶ Πειραιᾶ ταφροῦσας καὶ μὲν τὴν ἐν Χαμρωνείᾳ μάλιστα ἐπέδωκε τάλαντον καὶ εἰς τὴν σιταῖαν ἐπέδωκεν ἐν τῶ σιταῖᾳ τάλαντον καὶ ὅτε

B εἰς συμμαχίαν τῶ δῆμου προσήγαγε πείσας καὶ διεργετήσας ἡγεμόνος καὶ συμβούλου, δι' ὧν ἐπεισεν Ὀηθαίους, Εὐβοεῖς, Κορινθίους, Μεγαρεῖς, Ἀχαιοὺς, Λοκροὺς, Βυζαντίους, Μεσσηνίους, καὶ διωάμεις ἀς σιωρήσασθαι τῶ δῆμῳ καὶ πῶς συμμαχίαι, περὶ οὗ μὴ μισοίαι, ἰππίας ὅχι οὖς, καὶ σιωρήσασθαι χρημάτων ἡ ἐπεισε προσεβύσας δίδοναι, τῶς μὴ συμμαχίαι εἰς τῶ πόλεμον πλείω πένταχθισίων τάλαντων καὶ ὡς ἐκώλυσε Πελοποννησίοις ὅτι Ὀηθῶς Ἀλεξάνδρῳ βοηθήσασθαι, χρηματῶ δόλι, καὶ αὐτῶς προσεβύσας καὶ ἄλλων πολλῶν καὶ καλῶν τῶ δῆμῳ συμβούλων γενόντων, καὶ πεπολιτευμένῳ τῶ καθ' ἑαυτὸν πρὸς ἐλευθερίαν καὶ δημοκρατίαν ἀείσα. Φυρῆνι ὅ δι' ὀλιγαρχίας καὶ ἀλατῆτος τῶ δῆμου, καὶ τελευτήσας αὐτῶ ἐν Καλαβείᾳ, ἀφ' ἧν τὴν πρὸς τὸν δῆμον δίνουσαν, πεμφθέντων στρατῶ τῶ ἐπ' αὐτὸν ὑπὸ Ἀντιπάτρου, ἀφαιμέναν ἐν τῶ πρὸς τῶ πλήθος δυνάμει καὶ οἰκειότητι, καὶ οὔτε ὑποχειρῶ ἡγεμόνῳ πῶς ἐξήρως, οὔτε ἀνάξιον ἐν τῶ κινδύνῳ πρὸς αὐτὸν τῶ δῆμου.

C Ἀρχων Πυθαγόρας Λάχης Δημοχάρις Λακωνίας αἰτεῖ δωρεὰν τῶ βουλιῶ καὶ τῶ δῆμῳ τῶ Ἀθηνάων Δημοχάρι Λάχης Λακωνίᾳ, εἰκόνα χαλκίαν ἐν ἀργεῖ καὶ σίτησιν ἐν αὐτοῦ μέρει, καὶ τῶ ἐγγυσιων ἀεὶ τῶ προσεβούταται, καὶ προσεδρίδῳ ἐν πᾶσι τοῖς ἀγῶσιν, διεργετή καὶ συμβούλων γενόντων ἀγαθῶ τῶ δῆμῳ τῶ Ἀθηνάων, καὶ διεργετήσας τὸν δῆμον τάδε, προσεβύσας καὶ γραφόναι καὶ πολιτευομένῳ, οἰκοδομῶν τειχῶν, πύργων καὶ ὀσίων καὶ βαλῶν καὶ μηχανημάτων, καὶ ὄχυρα κατασκευάσασθαι τῶ πόλιν ὅτι τῶ τετραπολίαι πόλεμος, καὶ εἰρήνῃ καὶ ἀνοχῆ καὶ συμμαχίαι ποιησασθαι πρὸς Βοιωτοῖς. ἀπὸ ὧν δέεπεσεν ἀπὸ τῶ κατελευσάντων τὸν δῆμον, καὶ ὡς κατῆλθεν ὅτι Διοκλέους δέχοντες ὑπὸ τῶ δῆμῳ συστῆσαν τῶ δριόκῃσιν πρὸς τῶ, καὶ

D φεισασθαι τῶ ἀρχόντων, καὶ προσεβύσας πρὸς Λυσιμαχῶν, καὶ λαβόναι τῶ δῆμῳ τελέαντα τάλαντα ἀργυρίου, καὶ πάλιν ἑτέρα ἑκατόν καὶ γραφόναι προσεβύσας πρὸς Πτολεμαῖον εἰς Αἴγυπτον, καθ' ἡν ἐκπέδυσαντες πεντήκοντα ἐκόμισαν τάλαντα ἀργυρίου τῶ δῆμῳ καὶ πρὸς Ἀντιπάτρου προσεβύσας καὶ λαβόναι εἰκόνα τάλαντα ἀργυρίου καὶ ἐλευθερίαν χρηματῶ τῶ δῆμῳ, καὶ ταῦτα πείσαναι ἐλεῶσαι τὸν δῆμον καὶ πρὸς αὐτὸν, καὶ Φυρῆνι μὴ ὑπὸ δημοκρατίας, μετρησῆσθαι ὅτι οὐδεμίαν ὀλιγαρχίαν, ὅδε δὲ ἀργῶν ὅδε μισθῶν ἡρχῶ καὶ ἀλελυκῶτος τῶ δῆμῳ καὶ μόνῳ Ἀθηνάων τῶ καὶ τῶ αὐτῶ ἡλικίαν πολιτευομένων, μὴ μεμελετησῆσθαι τῶ πατεῖδα κινεῖν ἑτέρα

πολιτεύματι ἢ δημοκρατίᾳ καὶ τῶ κείσας, καὶ τῶ νόμους, καὶ τὰ δικαστήρια, καὶ τῶ οἰσίας πᾶσιν Ἀθηνάοις ἐν ἀσφάλει ποιήσαναι ἀφ' ἧς αὐτῶ πολιτείας, καὶ μηδὲν ὑποειπῶν τῶ δημοκρατία πεπρωσῶσι μῆτε λόγῳ μῆτε ἔργῳ. Λυκῶν Λυκῶν βυτιάδης ἀπεγράψασθαι αὐτῶ εἰς οἴτησιν ἐν αὐτοῦ μέρει καὶ τῶ δωρεῶν δωρεῶν

ὑπὸ τῆς δῆμου Λυκούργου Βυτάδης ἐπὶ Ἀναξικράτους ἀρχόντος ἐπὶ τῆς Ἀνποχίδος ἐν τῇ προσηγορίᾳ. Στρατοκλῆς Εὐθυδήμου Διομηδῆς εἶπεν, Ἐπειδὴ Λυκούργος Λυκόφρονος Βυτάδης τῶν λαβῶν τῶν αὐτῶν πατρῶν οἰκίᾳ ἐκ παλαιῶν πλὴν τῶν δῆμον ὀνομασθῆναι, καὶ οἱ πατρῶνοι οἱ Λυκούργου. Διομηδῆς τε καὶ Λυκούργος, καὶ ζῶντες ἐπιμύθητο ὑπὸ τῆς δῆμου, καὶ τετελευτήσαντες αὐτοῖς διδραχμὰς ἔδωκεν ὁ δῆμος δημοσίας ταφᾶς ἐν κρημαίᾳ, καὶ Λυκούργος αὐτὸς πολιτευόμενος, νόμοις τε πολλοῖς καὶ καλοῖς ἔθηκε τῇ πατρίδι, καὶ ἡμέτερος τῆς κοινῆς προσηγορίας τῆς πόλεως, ἐπιβέπει πενταετηρίδας, καὶ ἀφαιρέμας ἐκ τῆς κοινῆς προσηγορίας μύρια καὶ ὀκτακισχίλια καὶ ἑξακισχίλια τάλαντα, πολλὰ δὲ τῆς ἰδίας τῆς ἀφαιρέσεως λαβῶν, καὶ προσηγορίας καὶ εἰς τὴν πόλεως χαίρες, καὶ τῆς δῆμου τὰ πόμπη ἐξακισχίλια καὶ πεντήκοντα τάλαντα. δόξας δὲ ἀποδοῦναι ταῦτα δικασίως δικαστικῶν, πολλάκις ἐπεφρονώθη ὑπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τῶν ἀφαιρέσεων ὑπὸ τῆς δῆμου, χρηματίζοντα πολλὰ σιωπήσαντες εἰς τὸ ἀκρόπολιν, καὶ τῶν ἀποδοῦναι τῇ θεῷ κόσμον, νίκας τε ὀλοχρῦσσι, πομπῆς τε χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, καὶ κόσμον χρυσοῦ εἰς ἑκατὸν κρημφοῦσι, χειροβητήσι δὲ ἐπὶ τῆς πόλεως τῶν ἀποδοῦναι ὅπλα μὲν πολλὰ καὶ βελῶν μυριάδας πέντε αἰνέειεν εἰς τὸ ἀκρόπολιν, τετρακισχίλιαι τεύχεαι πλωίμοις κατεσκεύασε, τὰς μὲν ὀπλοκλάσας, τὰς δὲ ἀφαιρέσεις ναυπηγῶν ἀμύμων, τῶν δὲ τῶν ἡμέτερον τῶν ἀποδοῦναι τῶν νεωσοίκων καὶ τῶν σκυλοθηκῶν, καὶ τῶν Διονυσιακῶν ἐξαιργάσασθαι, καὶ ἐπετέλεσε τό, τε τῶν ἡμέτερον τῶν Γαλαθίων, καὶ τῶν γυμνασίων καὶ τῶν Λυκείων κατεσκεύασεν, καὶ ἄλλας πολλὰς κατεσκεύασεν ἐκ ὀσσησε τὴν πόλιν. Ἀλεξάνδρου τε τῆς βασιλεύσεως ἀπασαν μὲν τὴν Ἀσίαν κατεστραμμένον, καὶ τῶν πασῶν Ἑλληνῶν ἐπιπέπειν ἀξιοῦντος, ἐξαίτησας Λυκούργον, ὡς ἐπαιτία προσηγορίας αὐτῶν, ὅτι ἔδωκεν ὁ δῆμος τῶν ἀφαιρέσεων φόβον, καὶ διδοῖς δῶντας πολλάκις τῆς πεπολιθῆναι μόνων ἐν ἐλευθέρᾳ καὶ δημοκρατικῇ τῇ πόλει, διετέλεσεν αἰετῶν ἐλεγκτῶν καὶ ἀδωροδοκῶν τῶν ἀποδοῦναι χρόνον, ὅπως αὐτῶν εἰδῶσι πόμπη, ὅτι τῶν προσηγοριῶν ὑπὸ τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς ἐλευθερίας δικασίως πολιτεύεσθαι, καὶ ζῶντας μὲν τῶν πλείστον ποιεῖται, καὶ τελευτήσαντι δὲ ἀποδοῦναι χρεῖται ἀειμνήσειν ἀγαθῆς τύχης δεδότηται τῶν δῆμου, ἐπαινεῖσαι μὲν Λυκούργον Λυκόφρονος Βυτάδην ἀρετῆς ἐνεκα καὶ δικαιοσύνης, καὶ τῶν αὐτῶν τῆς δῆμου χαλκῶν εἰκόνα ἐν ἀγορᾷ, πλὴν εἰπὸν ὁ νόμος ἀπαγορεύει μῆσις ἀναί, δίδωαι δὲ σίτησιν ἐν Πρυτανείᾳ τῶν ἐπόνων αἰετῶν Λυκούργου τῶν ἀποδοῦναι τῶν ἀποδοῦναι τῶν χρόνον, ἀναπέμψαι δὲ αὐτῶν καὶ εἰς κύρια πόμπη τὰ ψηφίσματα τῶν γραμματέων τῶν δῆμου ἐν ἐλευθέρᾳ λιθίνων, καὶ τῶν αἰετῶν ἐν ἀκρόπολιν πλῆστον τῶν ἀγαθῶν εἰς τῶν ἀγαθῶν τῶν ἐλευθέρᾳ δίδωαι τῶν ταμίᾳ τῶν δῆμου πεντήκοντα δραχμᾶς, ἐκ τῶν εἰς τὰ ψηφίσματα ἀναλισκόμενων τῶν δῆμου.

A quo populus ornauit Lycurgum Butadem Anaxicrate archonte in Prytaneo, Antiochidis tribus. Stratocles Euthydemi F. Diomienfis pronunciauit. Lycurgus Lycophronis F. Butades à maiori- bus suis propagatam suscepit erga populum bene- uolentiam: eiusque maiores Diomedes & Lycur- gus cum uiui in honore apud populum fuerunt, tum mortuis ob virtutem populus publicam in Ceramico sepulturam concessit: & Lycurgus ipse tempub. gerens, multas bonasque patriæ leges tu- lit, & publicorum redituum quæstor factus non vnum quinquennium eos procurauit. Distribu- tisque è communibus reditibus CCICCC ICOCIC ICOCIC ICOCIC talentis, multam etiam priua- torum pecuniam fide mutuoque accepit oppor- tuno urbis & ciuium tempore, in vniuersum ICCL talenta: omnia creditus est iustè dispen- sasse, ideoque aliquoties coronatus est à ciuita- te. Præterea delectus à populo, multum pecu- niæ in arcem conduxit, Deaque apparauit or- natum, victorias ex solido auro, pomparum vasa aurea & argentea, mundumque aureum ad Ceanephoros. Præfectus etiam bellico appara- tui arma multa, & iaculorum L millia in arcem retulit, CCC triremes ad nauigandum instru- xit, aliis adornatis, aliis de integro fabricatis. Por- rò cum imperfecta inuenisset naualia, arma- mentarium, ac Liberi patris theatrum, absoluit ea: nec non stadium perfecit Panathenaicum, gymnasium, Lyceum: multisque aliis structuris urbem exornauit. Cum verò Alexander rex to- ta Asia subacta imperium in omnes Græcos sibi fumens, Lycurgum sibi dedi iuberet, vt qui contra ipsum egisset: populus non dedit eum metu Alexandri. Sæpenuerò etiam rationem reipubl. gestæ reddens in libera ciuitate, & in qua summa rerum penes populum esset, nunquam vllius fraudis aut corruptelæ compertus est. Er- go vt omnibus constaret eos qui pro principatu populi & libertate iustè volunt tempub. gerere, cum viuos maximi fieri, tum mortuis honores haberi ad omnem memoriã duraturos: quod felix faustumque sit, sciuit populus laudandum esse Lycurgum Lycophronis F. Butadem virtu- tis ac iustitiæ causa: eique à populo statuendam cetream imaginem in foro, nisi sicubi lex eam stare vetat: dandumque in Prytaneo cibum ad om- nem posteritatem quouis tempore ei qui ipsius de propagine nati sit maximus: omnia eius de- creta rata habenda, & à scriba ciuitatis insculpta in lapideas columnas debere dedicari in arce, ac poni prope donaria. ad columnarum scriptio- nem quæstorem populi debere pendere L drach- mas, ex ea pecunia quam populus in decreta im- pendit.